

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 24

Utgitt 2 juli

1937

Skrivelse fra Socialdepartementet.

18 juni.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 med enkelte redaksjonelle endringer beslutning av Lurøy herredstyre, Nordland fylke, i møte 5 mai d. å. om vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 12 juli d. å.

Vedtekten lyder så:

§ 1.

A. Utsalgssteder for varer skal med de nedennevnte undtagelser på hverdager holdes lukket fra kl. 20 til kl. 8.

Utsalgssteder hvor der kun selges tobakk, frukt, chokolade, aviser og tidsskrifter skal med de nedennevnte undtagelser på hverdager holdes lukket fra kl. 21 til kl. 6.

Påskeaften, pinseaften, julaften og nyttårsaften lukkes kl. 17. 1 mai og 17 mai lukkes kl. 12.

B. På søn- og helligdager holdes alle utsalgssteder helt lukket.

§ 2. I lukningstiden må kunder ikke slippes inn. Det er dog tillatt inntil en halv time efter lukningstid å ekspedere kunder som er kommet inn før lukningstid.

§ 3. Utlevering av kull, olje, salt, tomkasser, tomtønder og proviant kan skje i lukningstiden fra pakkhus, lager og lignende, dog kun til de i drift værende fartøier og båter.

§ 4. Overtredelse av vedtekten straffes efter loven. Jfr. straffelovens § 339, 2.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

18 juni.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 med enkelte redaksjonelle endringer Tromsø bystyres beslutning i møter 5 mai og 9 juni d. å. om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 21 juni d. å. fra hvilken dag den eldre vedtekts bestemmelser opphører å gjelde.

18 juni. Vedtekten lyder så:

§ 1.

- A. Utsalgssteder for varer — bortsett fra de i §§ 2 og 3 nevnte — skal med nedennevnte undtagelser på hverdager holdes lukket fra kl. 18,30 til kl. 8,30 i tiden fra og med 1 september til og med 30 juni og fra kl. 18 til kl. 8 i tiden fra og med 1 juli til og med 31 august.

Dagen før søn- og helligdager lukkes kl. 17. Påske-aften, pinseaften, julaften og nyttårsaften lukkes kl. 15. 1 mai og 17 mai holdes helt lukket.

- B. På søn- og helligdager holdes helt lukket.

§ 2.

- A. Utsalgssteder som selger frukt, grønnsaker og andre frembringelser av have og jordbruk (ikke hermetisk nedlagt), ville bær, chokolade, marsipan, konfekt, sukkertøi, iskrem, fiken, fikenkaker, dadler, konfektrosiner, nøtter av alle slags, mineralvann og alkoholfritt øl, kveiterekling, reker og hummer skal med nedennevnte undtagelser på hverdager holdes lukket fra kl. 19,30 til kl. 8,30.

Dagen før søn- og helligdager lukkes kl. 18. Påske-aften, pinseaften, julaften og nyttårsaften lukkes kl. 15. 1 mai og 17 mai holdes helt lukket.

- B. På søn- og helligdager holdes helt lukket.

§ 3.

- A. Utsalgssteder som selger tobakksvarer og artikler for tobakksrøking, spillkort, spaserstokker, aviser, tidskrifter, magasiner, skrivesaker og frimerker skal med nedennevnte undtagelser på hverdager holdes lukket fra kl. 21 til kl. 8,30.

I tiden fra og med 1 juli til og med 31 august holdes lukket fra kl. 20 til kl. 8.

Dagen før søn- og helligdager lukkes kl. 19. Påske-aften og pinseaften samt julaften og nyttårsaften lukkes kl. 15.

- B. På søn- og helligdager kan holdes åpent fra kl. 18 til kl. 20. Nyttårsdag, 1 og 2 juledag, 1 og 2 påskedag, 1 og 2 pinsedag, langfredag samt julaften og nyttårsaften (når disse faller på søndager) holdes dog helt lukket.

- C. 1 mai og 17 mai holdes alltid helt lukket.

§ 4. Utsalgssteder som kun selger melk og melkeprodukter kan på 2 påskedag, 2 pinsedag og 2 juledag holdes åpne fra kl. 8 til kl. 10.

Før øvrig kommer lukningsbestemmelsene i § 1 til anvendelse på disse utsalgssteder.

§ 5. I turistsesongen 1 juni—31 august kan utsalgs- 18 juni. steder som forhandler pelsvarer, gullsmedvarer, husflidsvarer, papirvarer og fotografiske artikler holdes åpne i den tid hurtigruteskib ligger ved kaien, eller turistskib på havnen, dog ikke utover kl. 23 og ikke i tiden fra kl. 10—13 på søn- og helligdager.

§ 6. Utsalgssteder hvor der selges varer for hvilke der foran er fastsatt forskjellige lukningstider må rette sig efter lukningstiden for de varer som rammes av den strenge lukningsbestemmelse.

Likeså må den strengeste bestemmelse gjelde når to dager for hvilke der er fastsatt forskjellige lukningstider, faller sammen.

§ 7. I lukningstiden må kunder ikke slippes inn. Det er dog tillatt efter lukningstid å ekspedere kunder som er kommet inn før lukningstid.

§ 8. Overtredelse av vedtektenes bestemmelser straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339, 2.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

18 juni.

I henhold til § 3 i de ved kongelig resolusjon av 20 november 1936 utferdigede Regler for stempeling av egg som innsettes på kjølelager eller lagres i preserveringsveske fastsetter departementet følgende nærmere bestemmelser m. h. t. gjennomførelsen av reglene og kontrollen med overholdelsen av disse:

1. Med kjølerum efter § 1 i reglene forståes ethvert lagerrum for egg (og andre matvarer) som er innrettet for kunstig kjøling ved å stå i forbindelse med maskinelt anlegg for kjøling av rum.

Med kjølte egg forståes egg som har vært opbevart eller lagret i sådant kjølerum, uansett kvantum, årstid og tidslengde for lagringen og uansett om maskinene har vært i virksomhet i lagringstiden eller om de har vært satt helt eller delvis ut av virksomhet i denne tid.

Den i § 1 påbudte stempeling med ordet «kjølt» på eggene gjelder således alle egg som settes i kjølerum selv om det er for kortere tids opbevaring utenom den ordinære kjøletid for langtidslagring. Det samme er tilfelle med påbudet om stempeling av emballasjen med ordene «kjølte egg».

Påbudet om stempeling med ordet «preservert» på eggene og ordene «preserverte egg» på emballasjen gjelder for alle egg som tas op av preserverings-

18 juni. veske uansett arten av veske, kvantum, årstid og tidsvarighet.

2. Enhver som akter å opbevare eller lagre egg i kjølerum skal før innsetningen begynner varsle kontrolløren i vedkommende distrikt eller by. Etter at innsetningen i kjølerum eller nedlegning i preserveringsveskene er slutt sendes nøiaktig opgave til kontrolløren over kvantumet. Likeledes skal kontrolløren varsles når uttakingen eller optakingen av eggene til emballering og salg begynner.
3. Kontrollen med overholdelsen av reglene er undergitt statens eggkontrollører i Oslo, Rogaland, Bergen og Trondheim, hver innen sitt distrikt. For andre byer og distrikter, hvor det drives kjøling og preservering av egg treffes særskilt ordning med kontrollen.
4. Kontrollørene har å påse at stemplingsreglene blir overholdt. De har rett til når som helst å inspisere kjølerum og preserveringsanlegg og utta prøver til kontroll, samt ethvert arbeidsrum eller lager for kjølte og serverte egg eller for egg som er bestemt til innsetning eller nedlegning i preserveringsveske. Likeledes har de rett til å kontrollere stempler, farge og emballasje for kjølte og serverte egg. De kan kreve alle de opplysninger som står i forbindelse med denne kontroll.

19 juni. **Skriv** frå Socialdepartementet.

Etter fullmakt gjeve ved kongeleg resolusjon frå 25 april 1924 stadfester departementet hermed i samhøve med lov nr. 5 frå 25 juli 1913 med nokre redaksjonelle brigde vedtaket at Vegusdal heradstyre, Aust-Agder fylke, i møte 5 juni d. å. om vedtekt om stengjingstid for utsalsstader.

Vedtekta gjeld inntil vidare, å rekna frå og med 5 juli d. å.

Vedtekta lyder so:

§ 1.

- A. Utsalsstader for varor skal på kvardagar haldast stengde frå kl. 18 til kl. 9.

Jol-, påske- og pinseaftan stengjast kl. 15.

- B. På sun- og helgedagar haldast heilt stengt.

§ 2. I stengjingstidi må det ikkje sleppast inn kunder. Etter stengjingstidi er det derimot høve til å ekspedera kunder som er komne inn fyre stengjingstidi.

§ 3. Utsalsstader som berre sel mjølk, frukt, mineralvatn, alkoholfritt øl, sjokolade, kjeks, kakor, påsmurt mat, bensin og olje gjeng ikkje inn under fyresegnene i denne ved-

tekti. Jfr. likevel den ålmenne helgedagslovgjeving og lov om 19 juni. julaften frå 14 juli 1897.

§ 4. Brot mot denne vedtekti vert straffa etter lovi. Jfr. straffelovi § 339, 2.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

19 juni.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 Risør bystyres beslutning i møter 20 mai og 8 juni d. å. om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 5 juli d. å. fra hvilken dag den eldre vedtekts bestemmelser ophører å gjelde.

Vedtekten lyder så:

§ 1.

- A. Utsalgssteder for varer skal med nedennevnte undtagelser på hverdager holdes lukket fra kl. 18 til kl. 8. De siste fire hverdager før julaften kan der holdes åpent til kl. 19. Påske-, pinse- og julaften lukkes kl. 15. 1 mai og 17 mai lukkes kl. 14.
- B. På søn- og helligdager holdes helt lukket.

§ 2.

- A. Utsalgssteder hvor der ikke selges andre varer enn frembringelser av have- og jordbruk i naturlig tilstand, ville bær og blomster, baker- og konditorvarer, tillaget mat (ikke hermetikk), egg, melk, fløte, safter, syltetøi, marmelader, ekte honning, is krem, mineralvann, alkoholfrie drikker, hermetisk melk, sjokolade, konfektyrer, drops, fyrstikker, salt, såpe, penner, blekk, brevpapir, konvolutter, blyanter, lakk, spillkort, spaserstokker, cigarer, cigaretter, tobakk og andre artikler for tobakksrøkning skal på hverdager holdes lukket fra kl. 21 til kl. 8. I månedene juni, juli og august kan der holdes åpent til kl. 22. Påske-, pinse- og julaften lukkes kl. 15.
- B. På søn- og helligdager kan disse utsalgssteder holdes åpne fra kl. 17 til kl. 21 og i månedene juni, juli og august til kl. 22. Utsalgssteder som bare selger melk og fløte kan tillike på disse dager holde åpent fra kl. 8 til kl. 10.

§ 3. Utsalgssteder hvor der kun selges aviser og tidskrifter, brenseloljer og smørøljer, kull, koks, ved og trevirke, torv og torvstrø, fersk fisk og fiskevarer går ikke inn under bestemmelsene i denne vedtekt. Jfr. dog den almindelige helligdagslovgivning og for julaftens vedkommende lov av 14 juli 1897.

19 juni. § 4. Leveranse til skib og fangstfartøier kan skje uten hinder av bestemmelsene i denne vedtekt når det er nødvendig av hensyn til fartøiets avgang.

§ 5. Utsalgssteder hvorfra der selges varer for hvilke der foran er fastsatt forskjellige lukningstider, må rette sig efter lukningstiden for de varer som rammes av den strengeste lukningsbestemmelse.

§ 6. Overtredelse av vedtektens bestemmelser straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339, 2.

19 juni. **Skrivelse fra Socialdepartementet.**

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 med enkelte redaksjonelle endringer beslutning av Eresfjord og Vistdal herredstyre, Møre og Romsdal fylke, i møte 27 mai d. å. om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 5 juli d. å. fra hvilken dag den eldre vedtekts bestemmelser opphører å gjelde.

Vedtekten lyder så:

§ 1.

A. Utsalgssteder for varer skal med nedennevnte undtagelser på hverdager være stengt fra kl. 20 til kl. 9.

Påskeaften, pinseaften, julaften og nyttårsaften lukkes kl. 17.

1 mai og 17 mai lukkes kl. 12.

B. På søn- og helligdager skal det holdes lukket hele dagen.

§ 2. I den tid utsalgsstedene skal være lukket, må det ikke slippes inn kunder. Det er dog anledning til efter lukningstid å ekspedere kunder som er kommet inn før lukningstid.

§ 3. Undtatt fra vedtektens bestemmelser er salg av bensin og bilolje.

§ 4. Overtredelse av denne vedtekt straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339, 2.

19 juni. **Skrivelse fra Socialdepartementet.**

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 beslutning av Ibestad herredstyre, Troms fylke, i møte 4 juni d. å. om vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 19 juli d. å.

Vedtekten lyder så:

19 juni.

§ 1.

A. Utsalgssteder for varer skal på hverdager holdes lukket fra kl. 19 til kl. 9.

Julaften lukkes kl. 18. Se lov av 14 juli 1897.

B. På søn- og helligdager holdes helt lukket.

§ 2. I lukningstiden må kunder ikke slippes inn. Det er dog tillatt efter lukningstid å ekspedere kunder som er kommet inn før lukningstid.

§ 3. Overtredelse av denne vedtekt straffes efter loven. Jfr. straffelovens § 339, 2.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

19 juni.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 approberes som gjeldende inntil videre den av Kongsberg bystyre i møte 8 juni 1937 vedtatte vedtekt til bygningslovens § 81.

Vedtekten lyder så:

Til bygningslovens § 81. I større bygninger kan bygningsrådet kreve en sådan innredning av kjelleren at den efter bygningsrådets skjønn uten vesentlige omkostninger eller tidsspill kan innredes til splint- og gassikre dekningsrum for bygningens beboere. Bjelkelaget over dekningsrummene med birum skal konstrueres tilstrekkelig solide til å motstå trykket ved sammenstyrtning av den overliggende bygning. Dette gjelder ikke hvor bygningen er utført helt i jernbetong, i rammekonstruksjon av jernbetong eller ildfast innklædde jernkonstruksjoner. Bygningsrådet kan hvor det finnes påkrevd stille ytterligere krav for sikring av de planlagte dekningsrum.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

19 juni.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 approberes som gjeldende inntil videre den av Svolvær bystyre i møte 8 juni 1937 vedtatte vedtekt til bygningslovens § 81.

Vedtekten lyder så:

Til bygningslovens § 81. I større bygninger kan bygningsrådet kreve en sådan innredning av kjelleren at den efter bygningsrådets skjønn uten vesentlige omkostninger eller tidsspill kan innredes til splint- og gassikre dekningsrum for bygningens beboere. Bjelkelaget over dekningsrummene med birum skal konstrueres tilstrekkelig solide til å motstå trykket ved sammenstyrtning av den overliggende bygning. Dette gjelder ikke hvor bygningen er utført helt i jernbetong, i rammekonstruksjon av jernbetong eller ild-

19 juni. fast innklødde jernkonstruksjoner. Bygningsrådet kan hvor det finnes påkrevd stille ytterligere krav for sikring av de planlagte dekningsrum.

21 juni. **Skrivelse fra Socialdepartementet.**

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 Moss bystyres beslutning i møte 20 mai d. å. om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 5 juli d. å. fra hvilken dag den eldre vedtekts bestemmelser ophører å gjelde.

Vedtekten lyder så:

§ 1.

A. Utsalgssteder for varer skal med de nedennevnte undtagelser på hverdager holdes lukket fra kl. 18 til kl. 8. På fredager lukkes dog kl. 19 og på lørdager kl. 17.

På hverdager i tiden fra og med 15 til og med 23 desember kan der holdes åpent til kl. 20.

Dagen før 1 mai og 17 mai når den faller på en av ukens første fire hverdager, kan der holdes åpent til kl. 19. 1 mai og 17 mai holdes helt lukket.

I tiden fra og med 21 juni til og med 20 august skal der på ukens første fire hverdager holdes lukket fra kl. 17.

Påske-, pinse-, St. Hans-, jul- og nyttårsaften lukkes kl. 15.

B. På søn- og helligdager holdes helt lukket.

§ 2. Utsalgssteder som kun forhandler fisk (ikke tilaget mat) er undtatt fra bestemmelsene i § 1, første, annet, tredje og fjerde ledd. For øvrig kommer bestemmelsene i denne paragraf til anvendelse på disse utsalgssteder.

§ 3.

A. Utsalgssteder hvor der kun selges tobakk og tobakksartikler, spaserstokker, spillkort, prospektkort, aviser og blader, fyrstikker, frimerker og skrivesaker, frukt, chokolade, konfekt, konfektyrer, drops, nøtter av alle slags, iskrem og alkoholfrie drikkevarer, skal på hverdager holdes lukket fra kl. 19 til kl. 8. På fredager kan der holdes åpent til kl. 20 og på lørdager til kl. 19.

I tiden fra og med 15 til og med 23 desember kan der holdes åpent til kl. 20.

Påske-, pinse-, St. Hans-, jul- og nyttårsaften lukkes kl. 15.

17 mai kan der holdes åpent fra kl. 13 til kl. 17. 21 juni.
1 mai holdes helt lukket.

B. På søn- og helligdager holdes helt lukket.

§ 4. Utsalgssteder som kun forhandler baker- og konditorvarer, kan på lørdager holdes åpne til kl. 18, og på 17 mai når den faller på en hverdag, fra kl. 13 til kl. 17.

For øvrig kommer bestemmelsene i § 1 til anvendelse på disse utsalgssteder.

§ 5. Utsalgssteder som kun selger melk og melkeprodukter kan på søn- og helligdager samt 1 mai og 17 mai holdes åpne fra kl. 8 til kl. 10.

For øvrig kommer bestemmelsene i § 1 til anvendelse på disse utsalgssteder.

§ 6. I lukningstiden må kunder ikke slippes inn. Det er dog tillatt etter lukningstid å ekspedere kunder som er kommet inn før lukningstid.

§ 7. Overtredelse av denne vedtekts bestemmelser straffes efter loven. Jfr. straffelovens § 339, 2.

Skrivelse fra Handelsdepartementet.

21 juni.

Med hjemmel i lov om metrisk mål og vekt av 14 juli 1922 med senere forandringer og kongelig resolusjon av 30 november 1923 har departementet bestemt at det fra og med idag og inntil videre skal gjelde følgende tilføyelser til reglementet for justervesenet av 15 desember 1922 med senere forandringer:

Efter § 52, c innskytes en ny paragraf (§ 52, d), sålydende:

«20 liters tremål med nettingbunn for måling av småsild og brisling. Justerdirektøren bestemmer til enhver tid hvilke krav med hensyn til konstruksjonen det skal gjelde for disse redskaper.»

Efter § 97, c innskytes en ny paragraf (§ 97, d) sålydende:

«20 liters tremål med nettingbunn for måling av småsild og brisling + ÷ 2 %.»

Efter § 149, e innskytes en ny paragraf (§ 149, f), sålydende:

« 20 liters tremål med nettingbunn for måling av småsild og brisling kr. 4,00.»

Skriv frå Socialdepartementet.

22 juni.

Etter fullmakt gjeve ved kongeleg resolusjon frå 25 april 1924 stadfester departementet herved i samhøve med lov frå 25 juni 1935 § 18 andre leden vedtaket å t a k k e heradstyre, Vest-Agder fylke, i møte 31 mai d. å. om v e d

22 juni. tekt om særskilt opnings- og stengjings-
tid for bevertningsstader.

Vedtekta gjeld inntil vidare frå 5 juli d. å. Vedtekta får slik ordlyd:

«Bevertningsstadene skal vera stengde frå kl. 21 til neste morgon kl. 7, på sun- og helgedagar til kl. 15. Brot på desse fyresegner vert straffa med bøter. Jfr. § 339,2 i straffelova.»

23 juni. **Skrivelse fra Justisdepartementet.**

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925 og 19 august 1932, jfr. lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, lov av 22 mai 1875 angående adgangen til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v., lov nr. 2 av 19 april 1899 til beskyttelse av barn mot bruk av tobakk og lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, har Justisdepartementet stadfestet en av Bratvær herredstyre, Møre og Romsdal fylke, i møte 24 april 1937 vedtatt beslutning om ny politivedtekt.

Vedtekten lyder så:

I. Veifreden.

§ 1. På eller i nærheten av offentlig vei må der ikke finne sted oppløp eller sammenstimling av folk, slagsmål, skrik, skrål, høirøstet tale, fortøring av berusende drikker, kortspill, dans, lek eller lignende, hvorved veifreden eller den offentlige orden forstyrres, sømmeligheten krenkes, ferdse-
len hemmes, eller veiførende forulempes.

Som offentlig regnes i disse vedtekter enhver vei, sti, plass, kai eller lignende, som er almindelig beferdet eller bestemt for almindelig ferdsel.

§ 2. Om folketog og lignende prosesjoner skal der i forveien skje melding til politiet (lensmannen). Når det av hensyn til den offentlige orden finnes påkrevd, kan slike tog forbys.

Sang og musikk på offentlig vei er forbudt, med mindre politiets (lensmannens) tillatelse er innhentet.

§ 3. Under akning med kjelke eller sparkstøtting, ski eller skjøiteløpning på offentlig vei, må tilstrekkelig forsiktighet overfor de veifarende iakttas. Politiet (lensmannen) kan for kortere eller lengere tid eller for bestemte dager forby sådan benyttelse av offentlig vei på steder hvor det finner benyttelsen å være farlig eller til hinder eller vesentlige ulemper for ferdsele.

§ 4. Veifarende må ikke forsettlig uten gyldig grunn 23 juni, belyses eller blendes av noen med lyset fra lommelykt eller andre lykter som ikke er fast anbragt på kjøreredskaper.

§ 5. Ingen må på offentlig vei, utover denne eller i en avstand av den av mindre enn 50 meter avfyre skytevåben eller avbrenne krutt, fyrverkerisaker eller eksploderende gjenstander av noe slag. Der må heller ikke på offentlig vei kastes med sten, sneball, smuss, eller annet hvorved skade kan voldes, eller veifarende forulempes eller fortreddes.

Om arbeide på eller ved offentlig vei, hvorved ferdselen hindres eller veifarende utsettes for ulempe, skal der på forhånd skje melding til politiet (lensmannen). Ved mineeringsarbeide på eller i nærheten av offentlig vei, må vakt hold utsettes og tilbørlig forsiktighet iakttas, så ingen fare eller ulykke derved forårsakes.

§ 6. På eller i nærheten av offentlig vei er det forbudt å legge, sette eller anbringe noe som kan skremme hester eller hindre ferdselen. Sjøpeldynger, kloakkmunninger eller andre avløp hvorved urenslighet oppstår, må ikke anbringes således at de støter mot offentlig vei eller veigrøft. Avfall, spiker, glasskår eller lignende, må ikke kastes på offentlig vei.

§ 7. Det er forbudt å la hester gå løse og la andre kreaturer gå uten tilsyn på innhegnet offentlig vei, likesom det er forbudt å slippe folkevonde dyr på beite hvor der foregår almindelig ferdsel.

Videre er det forbudt å tjore dyr således at de kan komme inn på veiområdet.

II. *Hunder.*

§ 8. Hunder som viser sig biske eller glubske eller har vist tilbøielighet til å forulempe mennesker ved å gjø eller fare imot dem, eller ved å gjø eller fare mot dyr eller automobiler, skal efter politiets (lensmannens) bestemmelse holdes vekk fra offentlig vei eller forsynes med munnkurv. Det samme gjelder hunder som politiet (lensmannen) finner farlige på grunn av sin størrelse eller rase. Ingen må på offentlig vei hisse hund på noen, eller undlate å holde sin hund tilbake når den anfaller noen. Det er forbudt å erte hunder eller hisse dem sammen på offentlig vei. Overtredes bestemmelsene i denne paragraf kan politiet (lensmannen) foranstalte hunden optatt eller la den selge eller drepe hvis ikke eieren innen 8 dager efter at han er varslet om optagelsen gjennom offentlig avis avhenter hunden og betaler de ved dens optagelse, underhold og bevoktning forbundne omkostninger.

23 juni.

III. *Fredning av offentlige innretninger.*

§ 9. På kirkegård eller gravplass må ingen lek eller upassende opførsel finne sted og ingen må beskadige eller besudle gravsteder eller andre anlegg på disse steder.

§ 10. Det er forbudt å flytte eller bortta, skjære eller risse i, skrive eller tegne på, løsrive eller på annen måte beskadige eller tilsmusse de til offentlig vei støtende eller tilhørende gjenstander, såsom trær, stakitter, gjerder, stabbestener, veistolper, grinder, sneploger eller lignende. Det samme gjelder offentlige lokaler og til offentlig vei støtende hus, plankeverk, port eller lignende.

§ 11. Lovlig opslåtte plakater må ikke nedrives, tilsøles eller gjøres uleselige.

IV. *Barn og tobakk.*

§ 12. Det er forbudt å overlate, selge eller låne tobakk i noen form til barn under 15 år. Handlende kan bare utlevere tobakk til barn under 15 år, når disse har med datert og underskrevet rekvisisjonsseddel fra foreldre eller foresatte.

V. *Offentlige forestillinger og sammenkomster.*

§ 13. Ingen må ved støierende eller utilbørlig opptreden eller på annen måte forstyrre offentlige møter, forretninger, foredrag, forestillinger eller forevisninger.

§ 14. Ingen må gi konserter, offentlig forestilling eller forevisning eller som næring holde offentlig dans, karusell, skytebane, ringkasting eller lignende uten politiets (lensmannens) tillatelse. Undtatt herfra er kirkekonserter.

§ 15. Sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapelig eller underholdende art, må ikke holdes uten tillatelse fra politiet (lensmannen) dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmer av forening eller lignende sammenslutning.

§ 16. Den som får tillatelse til de i § 14 omhandlede forestillinger, forevisninger, fester og sammenkomster, har å utrede en avgift til kommunekassen fra kr. 5,00 til kr. 50,00 pr. aften eller dag efter politiets (lensmannens) nærmere bestemmelse.

Avgiften betales på forhånd til politiet (lensmannen).

Av forestillinger m. v. gitt utelukkende i veldedige øiemed, eller som er av humanitær, social eller kristelig art, eller holdes av bygdens foreninger, betales ingen avgift. Hvis en enkelt av bygdens foreninger eller lag med underavdelinger, avholder mer enn 3 sammenkomster med dans for året, betales avgift som ovenfor bestemt.

§ 17. De i §§ 14 og 15 omhandlede tillatelser kan til- 23 juni.
bakekalles når som helst og skal alltid være knyttet til en
bestemt person som i alle deler skal være den ansvarlige.

Denne er pliktig til å etterkomme de regler som politiet
(lensmannen) måtte foreskrive til ordenens oprettholdelse
og publikums betryggelse og har forskuddsvis å innbetale
til politiet (lensmannen) utgifter til politiopsyn eller andre
foranstaltninger som politiet (lensmannen) måtte finne for-
nødne. Deltagerne i sådanne sammenkomster plikter å op-
føre sig sømmelig og ordentlig i enhver henseende og ikke
på noen måte forulempe de øvrige deltagere, eller bevirke
uro eller uorden i eller omkring tilholdsstedet.

§ 18. Når politiet (lensmannen) gir tillatelse til en
offentlig forestilling m. v. fest eller sammenkomster, fast-
setter han tillike det tidspunkt da denne må avsluttes. Ingen
offentlig fest m. v. må vare utover kl. 2.

§ 19. Overtredelse av disse vedtekter straffes efter
straffelovens § 339, 2 forsåvidt ikke strengere straffebestem-
melser kommer til anvendelse.

Skriv frå Justisdepartementet.

23 juni.

Etter fullmakt gjevi ved kongelege resolusjonar frå 16
januar 1925 og 19 august 1932 har departementet i samhøve
med lov nr. 1 frå 6 juni 1891 um politivedtekter for hera-
dene i riket, lov frå 22 mai 1875 um retten til å halda drama-
tiske og andre offentlege framsyningar m. v., og lov nr. 3
frå 17 juni 1932 um tillegg til politilovgjevingi stadfest ved-
taket åt Stangvik heradstyre, Møre og Romsdal fylke,
i møter 27 februar og 15 april 1937 um politivedtekt.

Vedtekti lyder so:

§ På eller attmed offentlig veg må ikkje folk gjera
opstyr eller flokkast saman, leika eller dansa, nyta rus-
drykk, spela kort, huja og skråla eller i det heile gjera
noko som meinker ferdsla eller krenkjer vanleg orden.

§ 2. Offentleg veg etter denne vedtekta er kvar stad
som er etla til eller open for ålmenn ferdsla.

§ 3. Politiet kan gjeva forbod mot å renna med kjelke,
ski og skjeisor på offentlig veg, når tilhøve gjer slik ferdsle
fårleg.

§ 4. Utan løyve frå den køyrande er det forbode å kliva
op på eller hengja seg fast i køyrety under køyring på of-
fentleg veg.

§ 5. Vegfarande må ikkje utan grunn blendast eller bli
lyst på med lommelykt eller anna ljøs, som ikkje er fast
til køyrety.

§ 6. Hingster eller vonde (olme) naut må ikkje ganga
lause på hamning attmed offentlig veg med mindre hamne-

23 juni. hagen er hegna inn på fulltrygg måte. Tjoring inn på offentlig veg er forbode.

§ 7. Hundar som er vonde eller har det med å gøy på folk eller dyr eller med å fara mot dei, skal haldast borte frå offentlig veg eller ha mundkorg. Hundar må ikke vera utan tilsyn på offentlig veg om natta. I paringstida skal bikjor haldast borte frå offentlig veg.

§ 8. Ingen må utan løyve frå politiet (lensmannen) gjeva offentlege framstillingar og framsyningar som er nemnd i lov frå 22 mai 1875 §§ 1 og 4, eller som næring halda offentlig dans, maskerade, karusell, skjotebane eller liknande. Løyve kan politiet (lensmannen) taka att kva tid som helst.

§ 9. Løyve etter § 8 kan berre gjevast til den som er ansvarleg for det som blir førehavd og som gjev trygd for avgift etter § 10.

§ 10. Den som fær løyve etter § 8 skal for kvar dag eller kveld han har framsyning eller framstilling og liknande betala ei avgift til heradskassa frå 10 til 50 kroner. Avgifta blir fastsett av lensmannen. Konserter, skodespel og liknande med velgjerdsføremål kan takast fri for avgift.

§ 11. Drukne folk har ikkje rett til å vera tilstades ved offentlege samkomor. Dei skal visas burt.

§ 12. Til samkomor med dans eller andre samkomor som einast eller i større mun er til trøyte og gaman må det vera løyve frå politiet (lensmannen) dersom det er tilgjenge for ein uavgrensa krins av personar eller for folk som står i eit lag eller liknande samskipnad. (Dette gjeld og samkomor på dansegolv.)

§ 13. Løyve etter §§ 8 og 12 skal vera knytt til ein einskild namngjeven person, eit styre eller ei festnemd, som i eit og alt er ansvarleg for at samkoma går sømeleg for seg og at påbod frå politiet blir fylgde (sjå lov nr. 13 frå 29 juni 1934 om ansvar med å nyta rusdrykk i forsamlingshus). Dei som er tilstades, skal lyda påbod frå dei som er sette til å halda orden eller har ansvaret for samkoma. Dei som fær løyve skal bære den kostnaden som kan fylgja med dei påbod politiet gjev. Trengs serleg polititilsyn, skal dei, som har fått løyve til samkoma, på forhand leggja avgift for det. Avgifta skal betalast hos lensmannen.

§ 14. Samkoma som her er nemnt skal vera slutt seinast kl. 2. Politiet kan bryta samkoma kva tid som helst når desse vedtekter ikkje vert haldne.

§ 15. Brot mot desse vedtektene vert straffa etter § 339, 2 i straffelova.

Vedtektene tek til å gjelda 1 månad etter dei er stadfeste av departementet.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

23 juni.

I medhold av kongelig resolusjon av 25 april 1925 og lov av 25 juni 1935 § 18 annet ledd stadfester departementet herved som gjeldende fra 19 juli d. å. beslutning av Os herredstyre, Hedmark fylke, i møte 25 mai d. å. om vedtekt om særlige åpnings- og lukningstider for bevertningssteder.

Vedtekten får slik ordlyd:

Bevertningsstedene skal være lukket fra kl. 21 til neste morgen kl. 8, på søn- og helligdager til kl. 17. Nyttårsdag, 1 påskedag, 1 pinsedag og 1 juledag holdes helt lukket. Overtredelse av disse bestemmelser straffes efter loven. Jfr. straffelovens § 339, 2.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

23 juni.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 beslutning av Feda herredstyre, Vest-Agder fylke, i møte 25 mai d. å. om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 26 juli d. å. fra hvilken dag den eldre vedtekts bestemmelser ophører å gjelde.

Vedtekten lyder så:

§ 1.

A. Utsalgssteder for varer skal med de nedennevnte undtagelser de 5 første hverdager i uken holdes lukket fra kl. 18,30 til kl. 8,30. På dager før søn- og helligdager lukkes dog kl. 18.

Jul-, påske- og pinseaften lukkes kl. 15 og nyttårsaften kl. 17.

17 mai lukkes kl. 13.

B. På søn- og helligdager holdes helt lukket.

§ 2. I lukningstiden må kunder ikke slippes inn. Det er dog tillatt efter lukningstid å ekspedere kunder som er kommet inn før lukningstid.

§ 3. Bensin-(og olje)stasjoner omfattes ikke av vedtektenes bestemmelser.

§ 4. Overtredelse av denne vedtekt straffes efter loven. Jfr. straffelovens § 339, 2.

Skriv frå Socialdepartementet.

23 juni.

Etter fullmakt gjeve ved kongeleg resolusjon frå 25 april 1924 stadfester departementet hermed i samhøve med lov nr. 5 frå 25 juli 1913 med nokre redaksjonelle brigde vedtaket åt Time heradstyre, Rogaland fylke, i møte 19 mai d. å. om ny vedtekt om stengjingstid for

23 juni. utsalsstader i Bryne bygningskommune, Time herad.

Vedtekta gjeld inntil vidare, å rekna frå og med 19 juli d. a. Den eldre vedtekta fell burt frå same dagen.

Vedtekta lyder so:

§ 1.

A. Utsalsstader for varor skal — med dei undantak som er nemnde nedanfor — om kvardagane vera stengde frå kl. 18 til kl. 8. Dei 6 siste kvardagane fyre jolaftan, og dei kvardagane det er hestemarknad på Bryne kan utsalsstadene vera opne til kl. 19. Påske-, pinse-, jol- og nyårsaftan skal utsalsstadene stengjast kl. 16 og den 17 mai kl. 10.

B. På sun- og helgedagar skal utsalsstadene vera stengde.

§ 2.

A. Utsalsstader, der det berre vert selt tobakksvaror, frukt, sjokolade, sukkergodt, mineralvann og småkaker, skal — med dei undantak som er nemnde nedanfor — vera stengde på kvardagar frå kl. 20 til kl. 8. På laurdagar kan dei vera opne til kl. 21. Påske-, pinse- og jolaftan skal dei stengjast kl. 17. Den 17 mai kan desse utsalsstader vera opne frå kl. 8 til kl. 10 og frå kl. 17 til kl. 21.

B. På sun- og helgedagar skal utsalsstadene vera stengde.

§ 3. Etter stengjetid må ikkje kjøparar sleppa inn, men det er etter stengjetid lov å ekspedera kjøparar som er komne inn fyre stengjetid.

§ 4. Denne vedtekta gjeld ikkje for utsalsstader der det berre vert selt fisk, mjølk, smør og ost. Jfr. likevel den ålmenne helgedagslovgjevinga og lova frå 14 juli 1897 om stengjing jolaftan.

§ 5. Brot på denne vedtekta vert straffa etter lova. Jfr. § 339, 2 i straffelova.

23 juni. **Skrivelse fra Socialdepartementet.**

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 med enkelte redaksjonelle endringer beslutning av Eide herredstyre, Møre og Romsdal fylke, i møte 3 april d. å. om forandring av den gjeldende vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder.

Vedtekten i dens nye form gjelder inntil videre fra og med 19 juli d. å. fra hvilken dag den eldre vedtekts bestemmelser opphører å gjelde.

Vedtekten lyder så:

23 juni.

§ 1.

A. Utsalgssteder for varer skal med følgende undtagelser på hverdager holdes lukket fra kl. 20 til kl. 8.

Påskeaften, pinseaften, julaften, 1 mai og 17 mai lukkes kl. 15.

B. På søn- og helligdager holdes helt lukket.

§ 2. I lukningstiden må kunder ikke slippes inn. Det er dog tillatt efter lukningstid å ekspedere kunder som er kommet inn før lukningstid.

§ 3. Salg av bensin og smørølje fra depot kan dog finne sted uten hinder av vedtektens bestemmelser.

§ 4. Overtredelse av denne vedtekts bestemmelser straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339, 2.

Skriv frå Handelsdepartementet.

23 juni.

Departementet stadfestar vedtaket åt Time heradstyre, Rogaland fylke, i møte 19 mai d. å. om vedtekt for sal frå portrom og liknande stader.

Vedtekta lyder so:

§ 1. Sal av varor frå farty, frå tomter og annan privat grunn og inngang til slike stader, frå portrom og inngang til bygningar — når desse stader har beinvegës eller fritt samband med strok der det er ålmenn ferdsel — må ikkje gå for seg frå kl. 23 til kl. 8, um sun- og helgedagar heller ikkje frå kl. 8 til kl. 17.

Desse undantak gjeld:

Laurdagar og nyårsaftan kan salet gå for seg til kl. 24.

Påske-, pinse- og jolaftan må salet slutta kl. 17.

Langfredag, 1 påskedag, 1 pinsedag og 1 joledag er det ikkje lov å driva noko sal.

§ 2. Born under 16 år må ikkje driva eller hjelpa til med sal på dei stadene som her er nemnde.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

23 juni.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 approberes som gjeldende inntil videre den av Stokmarknes bygningskommunestyre, Nordland fylke, i møte 11 juni 1937 vedtatte vedtekt til bygningslovens § 57, 5.

Vedtekten lyder så:

Hjemmelsbrev på solgt eiendom kan dog tinglyses, dersom det forevises attest fra vedkommende opmålingsmyndighet om at målebrev er rekvirert, samt kvittering for at gebyr for opmåling er betalt.

25 juni. Lov om forandring i lov om jordmødre
Nr. 1. av 19 desember 1898 med tilleggslover.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 14 juni 1937 sålydende:

I.

Paragrafene 8, 13 og 14 i lov om jordmødre av 19 desember 1898, jfr. lov nr. 1 av 22 juni 1917, lov nr. 5 av 4 juli 1927 og lov nr. 4 av 15 juni 1934 skal lyde således:

§ 8. Distriktsjordmødrenes lønn fastsettes av Stortinget.

Grunnlønn og alderstillegg utredes med $\frac{2}{5}$ av statskassen, $\frac{2}{5}$ av fylkeskassen og $\frac{1}{5}$ av kommunen.

Såfremt jordmoren er tillagt naturalydelser kan distriktets andel av lønnen av fylkestinget tillates nedsatt med en sum, som ikke overstiger naturalydelsenes verdi.

Det skal være adgang til å regulere lønnen nedad på samme måte og i samme utstrekning som bestemt i det almindelige regulativ for offentlige tjenestemenn.

§ 13. Enhver offentlig ansatt jordmor har å ta bolig på det sted som blir anvist henne. Under særlige omstendigheter kan fylkestinget pålegge vedkommende herred eller herreder å skaffe jordmoren passende bolig mot en rimelig leie. Tvist i så måte mellom jordmoren og kommunen eller kommunene og mellom disse innbyrdes avgjøres av fylkesmannen.

Jordmoren må ikke uten tillatelse av ordføreren i vedkommende sundhetskommisjon (helseråd) forlate sitt distrikt, med mindre hun måtte bli kalt til en fødende i et nabostrikt under forfall eller ledighet i jordmorbestillingen. I så fall er hun forpliktet til å begi sig derhen, forsåvidt hun ikke måtte være hindret ved fødselshjelp i sitt eget distrikt.

Hun er forpliktet til å finne sig i utvidelser eller innskrenkninger av sitt distrikt.

Efter at kommunestyret og den offentlige læge har uttalt sig, kan Kongen eller den han bemyndiger, bestemme at en distriktsjordmor mot særskilt og av departementet godkjent godtgjørelse skal

1. utføre spebarnskontroll og gi veiledning i hygiene for svangre kvinner m. v.,
2. gjøre tjeneste som jordmor på fødehem, fødestasjon eller fødeavdeling ved sykehus,
3. være helsesøster, når dette ansees ubetenkelig, eller
4. tillegges andre gjøremål innenfor det offentlige helsevesen.

§ 14. Enhver offentlig ansatt jordmor er pliktig til etter 25 juni. forlangende fra fattigvesenet uten betaling, men mot lov- Nr. 1. bestemt skyss- og kostgodtgjørelse å yde fattige fødende den nødvendige fødselshjelp og den hjelp til barselskvinne og barn som dermed står i umiddelbar forbindelse. Skyssgodtgjørelsen utredes av statskassen, kostgodtgjørelsen av vedkommende fattigkasse.

Som fattig fødende etter denne lov regnes den som i henhold til fattiglovgivningen ansees som trengende og i løpet av de siste 12 måneder før nedkomsten har fått noen understøttelse av fattigvesenet.

For fødselshjelp ydet andre tilkommer jordmoren, foruten fri skyss og kost, en passende betaling.

II.

Denne lov trer i kraft fra 1 juli 1937.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 25 juni 1937.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Midlertidig lov om utførsel av hermetisk 25 juni.
nedlagt brisling og sild. Nr. 2.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 14 juni 1937 sålydende:

§ 1. Kongen kan bestemme at hermetisk nedlagt brisling ikke kan utføres uten efter tillatelse av en organisasjon av hermetikkfabrikanter hvis vedtekter er godkjent av vedkommende regjeringsdepartement.

§ 2. Når bestemmelse er truffet i henhold til lovens § 1, kan Kongen bestemme at der til hermetisk nedlegging kun må anvendes brisling kjøpt fra fiskere som står tilsluttet en fiskerorganisasjon hvis vedtekter er godkjent av vedkommedne regjeringsdepartement.

§ 3. Er bestemmelse efter § 1 utferdiget, skal der ved utførsel forelegges tollvesenet bevidnelse fra vedkommende organisasjon av hermetikkfabrikanter for at brislingen utføres med organisasjonens tillatelse.

§ 4. Organisasjonen av hermetikkfabrikanter har rett til å stille det vilkår for utførselstillatelsen, at de forskrifter den har gitt for varens pris, blir overholdt.

§ 5. Bestemmelser svarende til dem som kan gis i henhold til §§ 1 og 2, jfr. §§ 3 og 4, kan av Kongen også gjøres

25 juni. gjeldende for kjøp av småsild og for utførsel av hermetisk
Nr. 2. nedlagt småsild og hermetisk nedlagt storsild og vårsild.

§ 6. Forsøkt eller fullbyrdet overtredelse av denne lov, eller av forskrifter som er gitt i medhold av loven, derunder prisforskrifter (§ 4), straffes med bøter.

§ 7. Denne lov trer i kraft straks og gjelder til utgangen av 1940. Samtidig opheves midlertidig lov nr. 9 av 25 juni 1935 om utførsel av hermetisk nedlagt brisling og sild.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 25 juni 1937.

HAAKON
(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

25 juni. **Lov om forandring i lov om Norges Kom-**
Nr. 3. **munalbank av 12 februar 1926 med tilleggs-**
lover.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 17 juni 1937 sålydende:

I.

§ 4 i lov om Norges Kommunalbank av 12 februar 1926 med tilleggslover skal herefter lyde således:

Ved siden av de i §§ 2 og 3 nevnte fond har banken en andelskapital som tilveiebringes ved å tilbakeholde 3 pct. av alle utlån, dog med adgang for Kongen til å treffe bestemmelse om regulering eller begrensning av denne innskuddsplikt.

Andelskapitalen gjøres fruktbringende på sådan måte og forrentes efter den rentesats bankens styre bestemmer med vedkommende departements godkjennelse, dog således at rentesatsen ikke må settes høiere enn 5 pct. p. a.

Nedskrives et lån ved akkord, bortfaller låntagerens tilgodehavende av andelskapitalen.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 25 juni 1937.

HAAKON
(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov om forlenget gyldighet av midler- 25 juni.
tidig lov av 25 juni 1936 om innskrenkning Nr. 4.
i adgangen til utkastelse av leietagere i
Oslo.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 18 juni 1937 sålydende:

Midlertidig lov av 25 juni 1936 om innskrenkning i adgangen til utkastelse av leietagere i Oslo skal gjelde inntil 1 juli 1938.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 25 juni 1937.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov om kvalitetskontroll med fisk og 25 juni.
fiskeprodukter m. v. Nr. 5.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 18 juni 1937 sålydende:

§ 1. Kongen kan gi forskrifter om kvalitetskontroll for fisk samt fiske- og fangstprodukter som omsettes her i landet eller utføres fra riket.

Herunder kan der således også fastsettes:

1. Forbud mot omsetning innenlands eller utførsel av varer som ikke tilfredsstiller visse kvalitetskrav.
2. Påbud om inndeling av vedkommende varesort i klasser etter kvalitet, størrelse eller andre egenskaper.
3. Påbud om merkning av emballasje for de varesorter kontrollen omfatter.
4. Påbud om at varenes transport og behandling for øvrig ikke må foregå på en måte som forringer kvaliteten.
5. Påbud om at attest som viser kontrollresultatet skal følge varen.

§ 2. Den som utøver kontrollen, skal ha adgang til ethvert lager eller oplag av kontrollpliktige varer, og til ethvert sted hvor slike varer tilvirkes eller holdes til salg, pakkes eller sendes. Han har rett til å ta ut prøver til undersøkelse, og kan kreve de opplysninger som er nødvendige for å gjennomføre kontrollen.

Han har taushetsplikt utad med hensyn til de forhold av forretningsmessig art som han får kunnskap om under kontrollen.

25 juni. § 3. Kongen kan bestemme at der skal kunne avkrevs
Nr. 5. vedkommende en avgift til dekning av de utgifter som er
forbundet med kontrollen.

§ 4. Overtredelse av denne lov, eller av forskrifter som
er gitt i medhold av loven, straffes med bøter.

§ 5. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 25 juni 1937.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

25 juni. **Lov om nedlegging og merking av fiske-**
Nr. 6. **varer m. v.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 18
juni 1937 sålydende:

§ 1. Hermetisk nedlegging av småsild er forbudt i tiden
fra og med 1 februar til og med 30 april.

§ 2. I den tid fangst eller optak av brisling er forbudt
ved lov — eller ved forskrift som er gitt i medhold av lov —
skal det også være forbudt å nedlegge hermetisk noen del
av en sortert blandingsfangst dersom den utsorterte del
inneholder mere brisling enn en prosentssats fastsatt av
Kongen eller den han overdrar det til.

Dette forbud gjelder selv om den oprinnelige blandings-
fangst var av slikt innhold at den lovlig kunde tas op.

§ 3. Kongen, eller den han overdrar det til, kan be-
stemme at brisling og/eller småsild fra fremmed farvann
ikke må brukes til hermetisk nedlegging. Likeså kan Kongen,
eller den han overdrar det til, forby hermetisk nedlegging
av brisling og/eller småsild under en viss størrelse.

§ 4. Kongen kan treffe bestemmelse om:

- a) Merking av hermetisk nedlagte fiskevarer.
- b) Størrelsen, formen og materialet av de esker som skal
brukes til hermetiske fiskevarer.
- c) Det minste kvantum olje eller fettstoff som esker med
hermetisk nedlagt brisling eller småsild skal inneholde.
- d) Oljens kvalitet og art.
- e) Vekten av innholdet av disse esker.

§ 5. Kongen, eller den han overdrar det til, kan gi for-
skrifter om kontrollen med at bestemmelsene i denne lov
blir overholdt.

§ 6. Overtredelse av denne lov, eller av forskrift som 25 juni. er gitt i medhold av loven, straffes med bøter. Nr. 6.

Fiskevarer som er behandlet i strid med loven eller forskriftene — eller varenes verdi — kan ved dom inndras til fordel for statskassen.

§ 7. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen fastsetter.

Fra denne lovs ikrafttreden opheves lov om fredning av brisling og småsild og merkning av hermetisk nedlagte fiskevarer m. v. av 24 juni 1931, nr. 14, tillikemed tilleggslover av 18 mars 1932 nr. 1 og 7 juni 1935 nr. 11. De forskrifter som er utferdiget i medhold av disse lover, blir stående ved makt inntil videre forsåvidt de ikke strider mot bestemmelsene i nærværende lov, og ikke uttrykkelig blir ophevet av den myndighet som har utferdiget dem.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 25 juni 1937.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov om forlengelse og revisjon av den 25 juni. midlertidige lov om gjeldsordning for Nr. 7. fiskere av 29 juni 1934.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 18 juni 1937 sålydende:

I.

I midlertidig lov om gjeldsordning for fiskere av 29 juni 1934 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 6, første ledd.

Gjeldsmeglingsmann for en kommune opnevnes av herreds- eller byretten, når det antas å være bruk for en meglingsmann eller når noen søker bistand av meglingsmann i en kommune. Det kan også opnevnes en eller flere varamenn dersom det finnes nødvendig. Retten skal før opnevnelsen innhente uttalelse fra vedkommende formannskap.

§ 11, siste ledd.

En del av lånet kan også brukes til påkrevet istandsettelse av hus og til anskaffelse og istandsettelse av driftsmidler. I særlige tilfeller kan der også gis mindre lån til påkrevet istandsettelse av hus og til anskaffelse og istandsettelse av driftsmidler uten forbindelse med gjeldsordning.

25 juni.
Nr. 7.

§ 20, annet ledd.

Vilkåret for dette er at skyldneren har tilbudt fordringshaverne en ordning som Lånekassens styre finner rimelig, og at hans gjeld er større enn den antagelige salgsverdi av det han eier.

§ 21, første ledd.

Når Lånekassens styre har truffet bestemmelse som nevnt i § 20, skal den i § 10 nevnte takstnevnd fastsette hvor stor del av pantegjelden på skyldnerens eiendom, fiskefartøi eller fiskeredskap tingen antas å gi sikkerhet for. Til pantegjeld regnes også krav som er sikret ved eiendomsforbehold.

§ 31, annet ledd.

Når skyldneren i henhold til § 7 retter henvendelse til gjeldsmeglingsmannen, skal han forevise kvittering for at han til lensmannen har innbetalt minst kr. 25,00 som forskudd på omkostninger i anledning av gjeldsmeglingsmannens arbeide. Viser dette sig å bli for lite, skal han ytterligere innbetale sådant forskudd som styret bestemmer. I særlige tilfeller kan styret samtykke i at der ikke skal betales forskudd på omkostninger, og at Lånekassen skal betale omkostningene, hvis ordning ikke kommer i stand.

§ 34, første punktum.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer, og opphører å gjelde 1 juli 1939.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 25 juni 1937.

HAAKON
(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

25 juni.
Nr. 8.

Lov om forlengelse og revisjon av den midlertidige lov om gjeldsordning for jordbrukere av 29 juni 1934.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 18 juni 1937 sålydende:

I.

I midlertidig lov om gjeldsordning for jordbrukere m. v. av 29 juni 1934 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 6, første ledd.

25 juni.

Nr. 8.

Gjeldsmeglingsmann for en kommune opnevnes av herreds- eller byretten, når det antas å være bruk for en meglingsmann, eller noen søker bistand av meglingsmann i en kommune. Det kan også opnevnes en eller flere varamenn dersom det finnes nødvendig. Retten skal før opnevningen innhente uttalelse fra vedkommende formannskap.

§ 11, siste ledd.

En del av lånet kan også brukes til anskaffelse av driftsmidler og til påkrevet istandsettelse av hus. I særlige tilfeller kan der også gis mindre lån til påkrevet istandsettelse av hus uten forbindelse med gjeldsordning.

§ 19, annet ledd.

Vilkåret for dette er at skyldneren har tilbudt fordringshaverne en ordning som Lånekassens styre finner rimelig, og at hans gjeld er større enn den antagelige salgsverdi av det han eier.

§ 20, første ledd.

Når Lånekassens styre har truffet bestemmelse som nevnt i § 19, skal den i § 10 nevnte takstnevnd fastsette hvor stor del av pantegjelden skyldnerens eiendom antas å gi sikkerhet for.

§ 29, annet ledd.

For lånet skal gis pant i låntagerens faste eiendom med prioritet innenfor 80 procent av takstsummen. I særlige tilfeller kan styret samtykke i lån med prioritet innenfor 90 procent av takstsummen. For disse lån finner bestemmelsene i § 14 om pant i driftsmidler tilsvarende anvendelse.

§ 33, annet ledd.

Når skyldneren i henhold til § 7 retter henvendelse til gjeldsmeglingsmannen, skal han forevise kvittering for at han til lensmannen har innbetalt minst kr. 25,00 som forskudd på omkostninger i anledning av gjeldsmeglingsmannens arbeide. Viser dette sig å bli for lite, skal han ytterligere innbetale sådant forskudd som styret bestemmer. I særlige tilfeller kan styret samtykke i at der ikke betales forskudd på omkostningene, og at Lånekassen betaler omkostningene, hvis ordning ikke kommer i stand.

§ 35, nytt fjerde ledd.

Det samme gjelder for andre arbeidere, håndverkere og funksjonærer når huset bare eller vesentlig brukes til bolig for ham selv og hans familie. For disse låntagere gjelder dog ikke kapitel 4 (konverteringslån) og heller ikke § 11, siste ledd.

25 juni.

§ 37, første punktum.

Nr. 8.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer, og ophører å gjelde 1 juli 1939.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 25 juni 1937.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

25 juni.

Lov om kapiteltakster.

Nr. 9.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 21 juni 1937 sålydende:

§ 1. Statens Kornforretning fastsetter kapiteltakster for hvert bispedømme efter middelpriiser på korn og mel i vedkommende bispedømme.

§ 2. Kongen fastsetter nærmere bestemmelser om lovens gjennomføring.

§ 3. Denne lov trer i kraft straks. Samtidig opheves lov av 17 august 1848 om Capitulstaxtens Sættelse.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 25 juni 1937.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

25 juni.

Nr. 10. Lov um korleis reguleringstillegg til folkeskulelærarane m. fl. skal betalast.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget 21 juni 1937 som lyder so:

I.

Soframt Stortinget gjer vedtak um eit regulerings-tillegg for lærarpostar i folkeskulen og framhaldsskulen (arbeidsskulen), skal kommunene betala ut dette tillegget. Av rikskassa får kommunene same procentvise tilskot til utgiftene til dette tillegget som det dei har til utgifter til grunnløn (vikeløn) til desse lærarane.

II.

25 juni.

Denne lova tar til å gjelda 1 juli 1937.

Nr. 10.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseglet.

Gitt på Oslo slott 25 juni 1937.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov om å utvide kjøpstaden Larviks grenser.

25 juni.
Nr. 11.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 21 juni 1937 sålydende:

§ 1. Fra 1 juli 1937 overgår til kjøpstaden Larvik fra Hedrum herred i Vestfold fylke parseller av Farris Bad (gnr. 11, bnr. 1, 32, 33, 64, 258 og 259), av Lovisenlund (gnr. 11, bnr. 201, gnr. 12, bnr. 1 og 10), av Gudvang (gnr. 11, bnr. 52) og av villa Nora (gnr. 11, bnr. 50) forsåvidt de ligger mellom kjøpstadens nuværende grenser og følgende nye grenselinje:

Med utgangspunkt fra bysten nr. 16 går grensen i rett linje i østlig retning ca. 205 m til østsiden av Gamle Kongevei til ny bysten nr. 16 a, videre i rett linje i syd-sydvestlig retning langs Gamle Kongeveis østre side i ca. 253 m lengde til hjørnet av Gamle Kongevei og Parkveiens forlengelse (ny bysten nr. 17) videre i øst-syddøstlig retning langs nord-siden av Parkveiens forlengelse i ca. 147 m lengde til vestsiden av Amtmann Michelets vei (ny bysten nr. 18) og videre i rett linje i syddøstlig retning ca. 162 m lengde til nuværende bygrense på Nansetgatens østre side (bysten nr. 19).

§ 2. Den nye grenselinje efter § 1 skal på statskassens bekostning merkes med grensestener ved en åstedsforretning, som holdes av personer Justisdepartementet opnevner. Åstedsforretningen stadfestes av Kongen.

§ 3. De deler av Hedrum herred som ifølge § 1 henlegges til kjøpstaden Larvik skal fra den 1 juli 1937 utgå av landets matrikkel og av Nansetløkkens bygningskommune forsåvidt de nu ligger i samme og i enhver henseende høre under kjøpstaden. Dog skal dette ikke ha noen virkning på den odel, som den 30 juni 1937 måtte hvile på jord, som ifølge denne lov overføres fra landet til kjøpstaden.

25 juni. § 4. Bygninger på de strekninger, som ved denne lov
Nr. 11. innlemmes i Larvik nyter ikke godt av det nedslag i brandkontingent som i medhold av lovgivningen om Norges Brandkasse er eller måtte bli tilstått bygninger innen de eldre byområder. Om og i hvilken utstrekning noe slikt nedslag i tilfelle skal tilståes noen del av bebyggelsen på de innlemmede strekninger, bestemmes efter reglene i lovgivningen om Norges Brandkasse.

§ 5. I de strekninger av Hedrum herred, som omhandles i § 1 skal det, inntil Kongen bestemmer anderledes, være tillatt å opføre trebygninger efter de regler, som gjelder for trebebyggelse i visse strøk av byen.

§ 6. Forsåvidt der ikke treffes mindelig overenskomst mellom Larvik og Hedrum kommuner og Nansetløkkens bygningskommune om det økonomiske opgjør i anledning av byutvidelsen, blir avgjørelse herom å treffe ved skjønn.

Skjønnnet skal bestå av tre personer, som bor utenfor de interesserte kommuner, og hvorav fylkesmannen i Vestfold opnevner to og Justisdepartementet én. Den, som Justisdepartementet opnevner, blir skjønnets formann.

Forsåvidt noen av partene innen 3 — tre — måneder efter avgivelsen av skjønnet forlanger overskjønn, blir dette å avgi av fem utenfor de interesserte kommuner boende personer, hvorav hver av de i overskjønnet interesserte parter opnevner én, fylkesmannen i Vestfold to (eventuelt én) og Justisdepartementet én. Den, som Justisdepartementet opnevner, blir overskjønnets formann.

Skjønnets og i tilfelle overskjønnets avgjørelse treffes ved begrunnet kjennelse, hvori også bestemmes terminene for betalingen av det eventuelle skjønnsbeløp.

Justisdepartementet gir de nærmere regler for avholdelsen av skjønnet.

Omkostningene, som fastsettes av Justisdepartementet, bæres ved skjønnet av Larvik kommune og ved overskjønnet av den part som overskjønnet går imot. Hvem overskjønnet ansees å gå imot bestemmes av skjønnsretten.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 25 juni 1937.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov om forandringer i arveloven.

25 juni.

Nr. 12.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 21 juni 1937 sålydende:

I.

I lov om arv av 31 juli 1854 gjøres følgende endringer:

§ 2 opheves.

§ 25 skal lyde:

Er hverken foreldre eller avkom av disse i live, går arven over til tredje arvegangsklasse som er den avdødes besteforeldre og dissas avkom, således at den ene halvdel tilfaller farens og den annen halvdel morens foreldre, og der mellom disse innbyrdes forholdes som nevnt i § 20.

Er en eller flere av besteforeldrene døde, får reglene i §§ 21 og 23 første punktum tilsvarende anvendelse, dog så at fjernere etterkommere av besteforeldrene enn deres barn og barnebarn ikke er arveberettiget.

Er den ene av besteforeldrene på fars eller mors side død uten arveberettiget avkom, tilfaller hans lodd den annen av besteforeldrene på samme side eller dennes avkom; og gis der ikke mere noen arving i besteforeldrenes linje på den ene side, mens sådanne på den annen side ennå er til, tilfaller hele arven dem.

§§ 26 og 27 opheves.

§ 28 skal lyde:

Foruten de arveberettigede slektninger har også arvelaterens gjenlevende ektefelle rett til å ta arv.

Denne arverett bestemmes således at ektefellen får fjerdedelen av formuen såfremt der er livsarvinger etter avdøde, halvdelen av formuen såfremt der efter den avdøde finnes far eller mor eller søsken eller avkom derav, men ellers den hele formue.

Den arverett som ovenfor er tilsagt en gjenlevende ektefelle tapes ved separasjon eller skilsmisse.

Testamentarisk bestemmelse som innskrenker den arverett der efter foranstående bestemmelser tilkommer testators ektefelle, er ikke gyldig, hvis den ikke er bragt til ektefellens kunnskap før testators død.

§ 33 skal lyde:

Den som etterlater sig livsarvinger kan ved testament bortgi til hvem han vil en tredjedel av sin formue.

Selv om der bortgis mere, må en livsarving respektere testamentet, forsåvidt ikke hans arvelodd som følge av dette blir mindre enn to hundre tusen kroner hvis han er testa-

25 juni. tors barn, eller mindre enn femti tusen kroner hvis han er Nr. 12. testators barnebarn eller fjernere avkom.

§ 50 skal lyde:

Testament skal, utenfor det i § 52 nevnte tilfelle, opprettes skriftlig. I overvær av to vidner som er til stede sammen og som har kjennskap til at dokumentet inneholder hans siste vilje, skal testator personlig underskrive testamentet eller — om han tidligere har underskrevet — vedkjenne sig det. Vidnene skal i overvær av testator og efter hans ønske skrive sine navn på det samme dokument.

Har vidnene bekreftet på testamentet at der er forholdt overensstemmende med annet og tredje punktum, skal dette ansees som tilstrekkelig bevis, såfremt ikke særlige forhold gir grunn til å dra påtegningen i tvil.

Testamentsvidner må være minst 18 år og ikke lide av sinnssykdom eller annen sterk forstyrrelse eller svøkkelse av åndsevnene.

Er forskriftene i første eller tredje ledd ikke iaktatt, er testamentet ugyldig.

Bestemmelser som testamentet måtte inneholde til fordel for noen av vidnene, hans ektefelle eller forlovede er ugyldig. Det samme gjelder bestemmelse til fordel for testamentsvidnes foreldre, besteforeldre, barn, barnebarn eller søsken eller til fordel for en så nær slektnings ektefelle eller for like nær slektning av vidnets ektefelle, samt bestemmelse til fordel for noen i hvis tjeneste vidnet står på testasjonstiden. Som tjeneste regnes herved også funksjon som styremedlem og lignende i korporasjon eller stiftelse. Bestemmelse om at noen er innsatt som testamentsfullbyrder, blir ikke ugyldig, om vedkommende eller noen i hans tjeneste har vært vidner ved testamentets opprettelse.

§ 51 opheves.

§ 52 skal lyde:

Inntreffer sykdom eller annet uformodet og farlig tilfelle, hvorved noen hindres fra å iakttå de om testamenters opprettelse i § 50 givne forskrifter, kan en muntlig viljeserklæring, avgitt for notarius eller i overvær av minst to sådanne vidner, som § 50 ommelder, tre i stedet for testament. Dog taper viljeserklæringen, hvis den ikke er avgitt for notarius, sin gyldighet, når seks uker er forløpet siden hindringen ophørte.

§ 53 skal lyde:

En sådan muntlig viljeserklæring bør på stedet optegnes av notarius eller vidnene.

Har vidnene ikke på stedet optegnet viljeserklæringen,

kan de i tviststilfelle ikke føres til bevis om dens innhold 25 juni. med mindre dertil er føiet foranstaltning innen seks uker Nr. 12. efter at viljeserklæringen er blitt vedkommende arving bekjent. Senere enn et år efter testators død kan vidnene ikke føres.

II.

De nye regler i § 50 får ikke anvendelse på testamenter som er oprettet før denne lovs ikrafttreden.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 25 juni 1937.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov om forandringer i ekteskapslovgivningen. 25 juni. Nr. 13.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 21 juni 1937 sålydende:

I.

I lov om inngåelse og oppløsning av ekteskap av 31 mai 1918 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 8. Ekteskap må ikke inngås mellem personer av hvilke den ene har vært gift med den annens slektning i rett op- eller nedstigende linje. Når særlige grunner taler for det, kan Kongen gi tillatelse til at ekteskap inngås uten hinder av denne bestemmelse, dog bare såfremt det tidligere ekteskap er oppløst ved døden og det i dette ekteskap ikke var fellesbarn.

§ 17. Finner vigselmannen ikke, at der er noen hindring mot ekteskapet, skal han efter lysningsfristens utløp på begjæring gi brudefolk, som vil inngå ekteskap for en annen vigselmann, en attest om, at lysning har funnet sted, og at der ikke er noen hindring mot ekteskapet.

Hvis lysning er foretatt, før alle foreskrevne bevisligheter er bragt til veie, må attesten ikke gis, før de manglende bevisligheter foreligger.

Prest i statskirken eller prest eller forstander for en ordnet dissentermenighet er, når det strider mot hans samvittighet, ikke pliktig til å foreta lysning, såfremt noen av brudefolkene er skilt fra en tidligere ektefelle som ennå er i live.

Nektes lysning av andre grunner enn i foregående ledd nevnt, kan hver av partene innen 14 dager, efter at han har mottatt underretning herom innanke nektelsen for fylkes-

25 juni. mannen, som efter å ha innhentet fornødne opplysninger kan Nr. 13. bestemme, at lysning skal finne sted.

§ 22. Vigsel på kirkelig måte foretas i statskirken av en dertil berettiget prest og i en ordnet dissentermenighet av dennes prest eller forstander.

Prest i statskirken kan nekte å foreta vigsel, hvis en av brudefolkene ikke tilhører statskirken, eller hvis ingen av dem tilhører hans menighet.

Prest eller forstander for en ordnet dissentermenighet kan nekte å foreta vigsel, hvis en av brudefolkene ikke tilhører hans trossamfund.

Prest i statskirken og prest eller forstander for en ordnet dissentermenighet er, når det strider mot hans samvittighet, ikke pliktig til å foreta vigsel såfremt noen av brudefolkene er skilt fra en tidligere ektefelle som ennå er i live.

§ 25. Hvis ikke fritagelse for lysning er hjemlet ved § 18, skal vigselmannen påse, at lovlig lysning har funnet sted. Har han selv utferdiget lysningen, før alle bevisligheter er bragt til veie (jfr. § 14 annet ledd), må vigsel ikke skje, før de manglende bevisligheter foreligger. Har han ikke selv utferdiget lysningen, må der fremlegges sådan attest, som er nevnt i § 17. I alle tilfeller skal han nekte vigsel, hvis han vet, at betingelsene for ekteskap ikke er til stede.

Er der hengått mere enn 3 måneder fra utløpet av lysningsfristen, må vigsel ikke foretas før etter ny lysning.

Nekter vigselmannen å foreta vigsel av andre grunner enn nevnt i § 22, fjerde ledd, kan hver av partene innen 14 dager innanke nektelsen for fylkesmannen, som efter å ha innhentet fornødne opplysninger kan bestemme, at vigselen kan finne sted.

§ 28. En vigsel her i riket er uten virkning, hvis den ikke er utført av en myndighet, som kan foreta vigsel, eller hvis der ikke er gått frem som bestemt i § 27, annet ledd.

At de øvrige forskrifter om fremgangsmåten ved vigsel eller om lysning ikke er fulgt, eller at vigselmannen har overskredet grensene for sin myndighet, har ingen innflytelse på vigselens gyldighet.

Er vigsel utført av noen som ikke hadde bemyndigelse til det, kan vigselen i særlige tilfeller godkjennes som gyldig av Kongen. Godkjenning kan gis også efter at en av brudefolkene eller begge er avgått ved døden. Kongen kan gi nærmere regler om vilkårene for godkjenning.

§ 33. Hvis den ene av partene i et ekteskap, som er ugyldig efter § 31, var i god tro ved inngåelsen, den annen derimot ikke, er den siste pliktig til å yde den første erstatning for det formuestap, denne har lidt som følge av ekte-

skapet, og dessuten sådan erstatning for tap i fremtidig er- 25 juni.
 hverv, som retten under hensyn til den utviste skyld og om- Nr. 13.
 stendighetene for øvrig finner billig. Retten kan dessuten på-
 legge den skyldige å yde en efter billighet avpasset penge-
 sum som opreisning for den voldte tort og annen skade av
 ikke økonomisk art. Erstatningen og opreisningen begrenses
 i tilfelle av tvegifte således, at ektefellen i det tidligere ekte-
 skap eller dennes arvinger så vidt mulig ikke blir verre stillet,
 enn om det nye ugyldige ekteskap ikke var inngått.

Istedenfor erstatning for tap i fremtidig erhverv efter
 første ledd kan domstolen på begjæring tilkjenne parten rett
 til underholdsbidrag av den annen. Bidraget fastsettes og
 inndrives efter de regler, som gjelder for tilfelle av skils-
 misse. Det bortfaller, hvis den berettigede gifter sig på ny.

Var begge parter i god tro ved inngåelsen, kan retten
 pålegge den ene å yde den annen erstatning for det, som
 denne ved sin virksomhet har bidratt til å forbedre eller op-
 rettholde den førstes økonomiske stilling. Erstatningen fast-
 settes av retten efter billighet.

Kravet på erstatning og opreisning må gjøres gjeldende
 under den sak, som anlegges for å få ekteskapet kjent ugyl-
 dig, eller innen seks måneder, efterat dom for ugyldighet er
 avsagt.

§ 36. Med hensyn til rettsvirkningene av et ekteskaps
 omstøtelse gjelder de samme regler som om virkningene av
 skilsmisse, forsåvidt ikke annet er bestemt i §§ 37—40.

§ 38. Hvis et ekteskap blir omstøtt, og omstøtelses-
 grunnen var saksøkte bekjent ved vigselen, kan saksøkeren
 kreve erstatning for formuestap og tap i fremtidig erhverv
 samt opreisning efter de regler, som er gitt i § 33, første ledd.

Istedenfor erstatning for tap i fremtidig erhverv kan
 domstolen på begjæring tilkjenne saksøkeren rett til under-
 holdsbidrag av den annen ektefelle. Bidraget fastsettes og
 inndrives efter de regler, som gjelder for tilfelle av skils-
 misse. Det bortfaller, hvis den berettigede gifter sig på ny.

Krav efter denne paragraf må, utenfor det tilfelle, at en
 mellom ektefellene truffet avtale blir satt ut av kraft efter
 § 59, jfr. § 36, gjøres gjeldende under omstøtelsessaken.

Det, som er bestemt ovenfor, gjelder også sinnssyk, hvis
 ekteskap i henhold til § 34 blir omstøtt efter begjæring av
 påtalemyndigheten, såfremt den annen ektefelle var vitende
 om sinnssykdommen. Kravet må i så fall gjøres gjeldende
 innen seks måneder efter omstøtelsesdommen.

§ 41. Ektefeller, som finner ikke å kunne fortsette det
 ekteskapelige samliv, kan forlange bevilling av fylkesmannen
 til separasjon, såfremt de begge er enige om det.

25 juni. § 42. Efter begjæring av en av ektefellene kan separasjon gis, hvis den annen ektefelle vedvarende eller gjentagende forsømmer sin underholdsplikt like overfor ektefellen eller barna eller for øvrig gjør sig skyldig i grov eller vedvarende krenkelse av sine plikter mot dem eller jevnlig misbraker beruselsesmidler eller fører et lastefullt liv eller gjentagne ganger er dømt til tap av de rettigheter som er nevnt i straffelovens § 29 nr. 2, eller til straff som medfører tap av dem.

Likeså kan separasjon gis efter begjæring av den ene ektefelle, hvis der mellem ektefellene er opstått sådan uenighet eller uoverensstemmelse at det — hensett så vel til ektefellen som i tilfelle til barna — ikke billigvis kan forlanges at samlivet skal fortsettes.

Separasjonen skjer ved dom med mindre ektefellene er enige om å overlate avgjørelsen til departementet.

§ 43. Har ektefeller levet adskilt i et år efter lovlig separasjon, og har de ikke senere gjenoptatt samlivet, kan de forlange bevilling av departementet til skilsmisse såfremt begge ektefeller er enige om det. Har adskillelsen vart i minst 2 år, kan enhver av ektefellene forlange skilsmisse.

Har samlivet mellem ektefeller vært hevet i tre år uten at det er skjedd på lovformelig måte, og er samlivet ikke senere gjenoptatt, kan skilsmisse gis efter begjæring av en av ektefellene.

Skilsmissen skjer ved dom, med mindre ektefellene er enige om å overlate avgjørelsen til departementet.

§ 44. I separasjons- eller skilsmissesaker efter lovens §§ 41, 42 og 43, annet ledd skal forliksmegling mellem ektefellene være forsøkt før saken bringes inn for domstol, departement eller fylkesmann.

Meglingen foretas efter begjæring av en ektefelle av vedkommende menighets prest eller forstander eller av ett av medlemmene av vedkommende forliksråd. Meglingsmannen kaller ektefellene inn til megling og ved denne skal disse så vidt mulig møte personlig.

Har ektefellene bopel i forskjellige kommuner kan meglingen foregå særskilt for hver av dem. Er en av ektefellene bosatt utenfor riket eller er opholdsstedet ukjent, er megling ikke nødvendig.

Meglingsmannen skal gi bevidnelse om at megling har vært forsøkt.

§ 45. En ektefelle kan forlange skilsmisse ved dom, når den annen ektefelle i to år har unddratt sig samlivet mot saksøkerens vilje og uten fyldestgjørende grunn, og samlivet ikke senere er gjenoptatt.

§ 46. En ektefelle kan forlange skilsmisse ved dom, når 25 juni. den annen ektefelle er forsvunnet, og tre år er gått, siden Nr. 13. man sist hadde etterretning om, at ektefellen var i live.

§ 47. En ektefelle kan forlange skilsmisse ved dom, når den annen ektefelle har inngått nytt ekteskap i strid med § 9.

Kravet må fremsettes innen seks måneder, efterat ektefellen er blitt vitende om inngåelsen av det nye ekteskap.

§ 48. En ektefelle kan forlange skilsmisse ved dom, når den annen ektefelle har gjort sig skyldig i ekteskapsbrudd eller straffbar utuktig omgjengelse. Dog kan skilsmisse ikke forlanges av ektefelle som frivillig har medvirket til handlingen eller som har samtykket i den.

Kravet må fremsettes innen seks måneder efter at ektefellen er blitt vitende om handlingen og senest innen tre år efter at den er forøvet.

§ 49. En ektefelle kan forlange skilsmisse ved dom, når den annen ektefelle med kunnskap eller formodning om å lide av venerisk sykdom, som ennå frembyr smittefare, har utsatt saksøkeren for smitte ved legemlig omgjengelse.

Er vedkommende ikke blitt smittet, og frembyr sykdommen ikke lenger smittefare, kan krav om skilsmisse ikke fremsettes senere enn 6 måneder efterat smittefaren er opphørt. Om lægers taushetsplikt gjelder samme regler som i § 6.

§ 50. En ektefelle kan forlange skilsmisse ved dom, når den annen ektefelle har strebt saksøkeren efter livet eller har gjort sig skyldig i sådan forbrytelse mot denne, som er nevnt i straffelovens § 229, eller i noen annen forsettlig forbrytelse, som volder saksøkeren skade på legeme eller helse, eller i mishandling av barna eller i sådant forhold overfor disse, som er nevnt i straffelovens § 380. Dog kan skilsmisse ikke forlanges av ektefelle, som frivillig har medvirket til handlingen, eller som har samtykket i den.

Kravet må fremsettes innen seks måneder, efterat ektefellen er blitt vitende om handlingen, og senest innen tre år, efterat den er forøvet.

§ 51. En ektefelle kan forlange skilsmisse ved dom, når den annen ektefelle er dømt til frihetsstraff i tre år eller derover eller efter straffelovens (§ 65), eller når den annen ektefelle gjentagne ganger er dømt efter noen av §§ 2 eller 4, jfr. § 5, eller efter §§ 18 eller 19 i lov av 9 mars 1918 om forandringer i lov om løsgjengeri, betleri og drukken-skap av 31 mai 1900, forsåvidt dommene inneholder bemyndigelse til hensettelse i arbeid eller i tvangsarbeidshus eller kuranstalt. Dog kan skilsmisse ikke forlanges av ektefelle, som frivillig har medvirket til den straffbare handling, eller som har samtykket i den.

25 juni. Kravet må fremsettes innen seks måneder, efterat ekte-
Nr. 13. fellen er blitt vitende om domfellelsen, og senest innen tre år, efterat dommen er avsagt.

§ 52. En ektefelle kan forlange skilsmisse ved dom, når den annen ektefelle under ekteskapet har gjort sig skyldig i noen forbrytelse, som er nevnt i den almindelige straffelovs §§ 202—206, eller i noen forbrytelse, som er nevnt i dennes §§ 216, 217, 223—225, forsåvidt forbrytelsen er forøvet i utuktig øiemed. Dog kan skilsmisse ikke forlanges av ektefelle, som frivillig har medvirket til den straffbare handling, eller som har samtykket i den.

Kravet må fremsettes innen seks måneder, efterat ektefellen er blitt vitende om den straffbare handling, og senest innen tre år, efterat den er forøvet.

§ 53. En ektefelle kan forlange skilsmisse ved dom, når den annen ektefelle lider av sinnssykdom, som under ekteskapet har varet i minst tre år, uten at det er rimelig utsikt til helbredelse.

§ 54. Ved separasjon eller skilsmisse ophører det formuesfellesskap som måtte bestå mellom ektefellene, og fellesiet deles efter de regler som gjelder for deling av felleseie i almindelighet.

Dog skal den ektefelle som har forlangt og fått separasjon efter § 42 første ledd, ha rett til av det beholdne fellesie å utta det bohave som han behøver for sig og sin husstand, enn videre levnetsmidler, husdyr og fôr overensstemmende med § 70 i lov av 13 august 1915 om tvangsfullbyrdelse samt, inntil en verdi av tolv hundre kroner de redskaper og andre løsørengenstander, som er nødvendige til fortsettelse av hans næring, uten at han plikter å yde den annen ektefelle vederlag for den del av verdien, som måtte overstige hans lodd. Det samme skal gjelde bruksretten til ektefellene tilhørende husbygninger forsåvidt de skjønnes nødvendige til bolig for den berettigede ektefelle eller til hans arbeidsvirksomhet. Likeså kan det efter begjæring bestemmes at den krenkede ektefelle skal ha rett til alene å inntre i løpende husleiekontrakt, selv om kontrakten er opprettet i den annen ektefelles navn.

Likeså skal ved skilsmisse på grunn av ekteskapsbrudd den ektefelle som har forlangt skilsmissen, ha rett til å kreve felleseiet delt således som nevnt i § 37, hvis der som følge av ekteskapsbruddet blir født et barn som efter loven er arveberettiget efter den skyldige ektefelle og som lever på den tid da skilsmissesak blir reist.

Også ellers kan det, når hertil finnes grunn, efter begjæring av en ektefelle bestemmes at felleseiets deling skal

foregå på den måte som er nevnt i § 37 eller at en ektefelle 25 juni. skal ha en eller flere av de rettigheter som er omhandlet i Nr. 13. annet ledd.

Den ektefelle som alene har omsorgen for barna har rett til av det beholdne felleseie forlods å utta de gjenstander som ektefellene har erhvervet til bruk for barna.

Bestemmelse som nevnt i annet ledds siste punktum og fjerde ledd, treffes ved dom, men ved skifterettens kjennelse såfremt der skiftes offentlig. Dog kan partene, hvis de er enige derom, overlate avgjørelsen til departementet eller fylkesmannen. Fylkesmannens avgjørelse kan i tilfelle innen tre måneder innbringes for departementet.

§ 55. Ved skilsmisse etter dom på grunn av forhold, hvorved den ene ektefelle grovt har krenket den annen, kan denne foruten uttagning av eiendeler av felleseiet overensstemmende med § 54 annet ledd og erstatning for det formuestap, som han måtte lide ved skilsmissen, tillike kreve opreisning for den ved krenkelsen lidte tort og annen skade av ikke økonomisk art. Erstatningen og opreisningen avpasses etter billighet under hensyn til den utviste skyld og omstendighetene for øvrig. § 54 siste ledd får tilsvarende anvendelse.

§ 56. Krever en ektefelle som følge av separasjon underholdsbidrag av den annen ektefelle, blir kravet å avgjøre ved dom, med mindre begge ektefeller er enige om å overlate avgjørelsen til departementet eller fylkesmannen.

Underholdsbidrag skal hvor det er mulig, tildeles såfremt ektefellen trenger det fordi utsikten til selv å sørge for et passende underhold er blitt forringet som følge av ekteskapet eller omsorgen for barna. Hvor særlige grunner taler for det, kan underholdsbidrag også tildeles i andre tilfeller.

Ved fastsettelsen av bidragets størrelse iakttas at bidraget blir avpasset etter den økonomiske evne hos den som skal betale, og at det så vidt mulig sikrer den annen et passende underhold når hensyn tas til de tilvante økonomiske kår og til den inntekt denne selv har eller antas å kunne skaffe sig.

Skyldes separasjonen hovedsakelig forgåelse eller dårlig forhold fra den ene ektefelles side, kan det i alle tilfeller bestemmes at det ikke skal gis vedkommende ektefelle underholdsbidrag. Likeså kan den nevnte omstendighet tas i betraktning ved fastsettelsen av bidragets størrelse. Også ellers kan det bestemmes at underholdsbidrag ikke skal gis når det finnes urimelig å gi sådant bidrag.

25 juni. Underholdsbidrag kan pålegges for en tid som ligger
Nr. 13. inntil 3 år forut for fremsettelsen av kravet.

Hvis endrede forhold eller nye opplysninger gjør det rimelig, kan en bestemmelse som er truffet om underholdsbidrag, endres. Bestemmelse herom treffes ved dom med mindre partene er enige om å overlate avgjørelsen til departementet eller fylkesmannen.

Fylkesmannens avgjørelse efter denne paragraf kan innen tre måneder innbringes for departementet.

Separasjonen berører ikke konens rett til enkepensjon av offentlig, kommunal eller privat pensjonsinnretning.

§ 57. Ved skilsmisse får reglene i § 56 tilsvarende anvendelse med hensyn til underholdsbidrag efter skilsmissen. Bestemmelse om underholdsbidrag truffet efter § 56 bortfaller ikke ved skilsmisse.

Underholdsplikten bortfaller i alle tilfeller hvis den berettigede gifter sig påny.

Bestemmelsen om enkepensjon i § 56 siste ledd får tilsvarende anvendelse når mannen dør efter skilsmisse. Har han inngått nytt ekteskap og er den nye kone berettiget til enkepensjon efter de almindelige regler for vedkommende pensjonsinnretning, blir enkepensjonen å dele mellem de to koner i forhold til lengden av det tidsrum hvori hver av dem har vært gift med avdøde. Det tidsrum som er gått mellem første og annet ekteskap, blir å legge til det tidsrum første ekteskap har varet. Dog tilfaller pensjonen den nye kone udelt, hvis ektefellene i det tidligere ekteskap er blitt skilt ved dom efter mannens begjæring i medhold av §§ 45—52, eller er blitt skilt efter forutgående separasjon efter mannens begjæring i medhold av § 42 første ledd. Det samme gjelder hvor den første kone har fraskrevet sig enhver rett til underholdsbidrag uten å forbeholde sig pensjonsretten, og uten at fraskrivelsen er satt ut av kraft efter § 59 før mannen inngikk det nye ekteskap. Også ellers kan det hvor skilsmissen vesentlig skyldes forgåelse eller dårlig forhold fra den første kones side, eller hvor det av andre særlige grunner måtte finnes billig, efter begjæring av mannen, fremsatt før inngåelsen av det nye ekteskap, bestemmes at den nye kone skal ha pensjonen udelt; bestemmelsen treffes ved dom; dog får § 56 første og syvende ledd tilsvarende anvendelse.

Den fraskiltes rett til pensjon bortfaller, hvis hun før sin fraskilte manns død inntreer i nytt ekteskap, og den inntreer ikke påny fordi om det nye ekteskap senere opphører ved skilsmisse eller dødsfall. Gifter hun sig efter sin forhenværende ektefelles død, får dette samme virkning for pensjonen som om ektefellene ikke hadde vært skilt.

Såfremt pensjonsretten efter mannens død for den ene 25 juni. kones vedkommende bortfaller eller suspenderes ved døds- Nr. 13. fall eller nytt ekteskap, tilfaller den hele pensjon den annen kone, i tilfelle av suspensjon dog bare så lenge suspensjonen varer.

§ 58. Lov om foreldre og ektebarn av 10 april 1915 § 6, første og annet ledd skal også gjelde underholdsbidrag som er fastsatt efter § 56 eller § 57.

§ 59. Bestemmelsene i §§ 54, 55, 56 og 57 skal ikke være til hinder for at ektefellene treffer avtale om fordeling av formuen, om erstatning og opreisning eller om underholdsbidrag.

Dog kan en avtale som er åpenbart ubillig for den ene ektefelle, efter dennes begjæring helt eller delvis settes ut av kraft. Begjæringen gjøres gjeldende ved domstolene, hvis ikke partene enes om å overlate avgjørelsen til departementet eller fylkesmannen. Fylkesmannens avgjørelse kan i tilfelle innen tre måneder innbringes for departementet.

Forsåvidt den avtale som begjæres satt ut av kraft, gjelder fordeling av formuen, erstatning eller opreisning, må begjæring være fremsatt innen 3 år efter avtalens inngåelse.

§ 75. For lysning betales kr. 10,00. Utgiftene ved lysningens kunngjørelse i utlandet betales av brudefolkene. For lysningsattest betaler de intet.

For samtykke til at lysningsfristen forkortes, eller at all lysning undlates (§ 18), betales kr. 20,00. I tilfelle av uformuenhet kan fylkesmannen nedsette dette gebyr til kr. 10,00 eller helt eftergi samme.

Gebyrene avgjøres ved stempelmerker, som kasseres av vedkommende tjenestemann på den måte som er fastsatt i lov av 11 april 1885 § 5, jfr. tilleggslov av 24 juni 1915.

For bevilling til separasjon betales kr. 40,00 og for bevilling til skilsmisse kr. 60,00. I tilfelle av uformuenhet kan bevilling gis uten betaling.

§ 77. [Denne lov trer i kraft 1 januar 1919. Dog kan lysning overensstemmende med denne lovs forskrifter forlanges foretatt før det nevnte tidspunkt.]

Lovens regler om ekteskaps omstøtelse og om separasjon og skilsmisse får anvendelse, når saken er anlagt eller bevillingen ansøkt efter lovens ikrafttreden, uansett om det forhold, der påberopes som grunn for omstøtelsen, separasjonen eller skilsmissen, helt eller delvis ligger forut for lovens ikrafttreden 1 januar 1919. Dog skal omstøtelse eller skilsmisse alene kunne skje, såfremt det forhold, som påberopes, også efter den tidligere gjeldende rett kunde ha gitt anledning til ekteskapets omstøtelse eller til skilsmisse.

25 juni. Fraskiltes adgang til å inngå nytt ekteskap skal be-
Nr. 13. dømmes efter denne lovs regler, selv om skilsmissen er skjedd
før lovens ikrafttreden.

II.

I lov om foreldre og ektebarn av 10 april 1915 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 3. Hvis foreldrene ikke lever sammen, og der opstår tvist om hvem barna skal være hos, avgjøres spørsmålet ved dom; dog kan foreldrene hvis de enes om det, overlate avgjørelsen til departementet eller fylkesmannen.

Ved avgjørelsen skal først og fremst tas hensyn til barnas tarv. De bør derfor, især når de er små, som regel følge moren, såfremt hun ikke er uskikket til å opdra dem. Ved siden herav tas også hensyn til foreldrenes ønske.

Før avgjørelsen kan der om fornødent innhentes så vel vergerådets som helserådets uttalelser.

Avgjørelsen kan gjøres om, hvis særlige grunner taler derfor og det er ubetenkelig av hensyn til barnas tarv. Bestemmelse herom treffes ved dom, med mindre partene er enige om å overlate avgjørelsen til departementet eller fylkesmannen.

Avtale som er truffet mellom foreldrene om hvem barna skal være hos, er ikke bindende, hvis en av foreldrene senere krever avgjørelse efter denne paragraf.

Fylkesmannens avgjørelser efter denne paragraf kan innen tre måneder innbringes for departementet.

§ 4. Før det er avgjort, hvor barna skal være, må ingen av foreldrene uten samtykke fra den annen ta barna med sig ut av landet. Er det sannsynlig at noen av dem vil handle mot denne regel, kan den annen forlange, at politiet forbyr ham eller henne å ta barna med. Antar politiet, at forbudet vil bli overtrådt, skal det dra omsorg for, at barna settes bort på forsvarlig måte, inntil det er avgjort, hvor de skal være. Politiet kan søke hjelp hos formannen i vergerådet. Den av foreldrene som har gitt anledning til forbudet, betaler utgiftene. De inndrives på samme måte som opfostringsbidrag.

Kongen kan gi de nærmere forskrifter, som ansees fornødne til gjennomførelse av hvad der i denne paragraf er bestemt.

§ 5. Ved fastsettelsen av pengebidrag efter denne lov får reglene i § 3 første, fjerde, femte og sjette ledd tilsvarende anvendelse.

§ 6. Bidragsfogden på rettighetshaverens bosted skal, når det forlanges, sørge for at opfostringsbidrag og annen pengehjelp efter denne lov blir krevet inn. Det samme skal

gjelde pengebidrag som den ene ektefelle efter avtale skal 25 juni. betale til den annen, når ektefellene er separert eller skilt, Nr. 13. eller til barn som den annen har hos sig.

§§ 30, 31, 32 og 33 i lov om barn hvis foreldre ikke har inngått ekteskap med hverandre får tilsvarende anvendelse på forhold som omhandles i nærværende lov; likeså gjelder om betaling og inndrivning reglene i nevnte lovs kap. IV.

III.

I lov om ektefellers formuesforhold av 20 mai 1927 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 3. Forsømmer en ektefelle å opfylle sin underholdsplikt, kan han pålegges å utrede bestemte pengebidrag til den annen ektefelle. Bestemmelsene i lov om inngåelse og oppløsning av ekteskap av 31 mai 1918 § 56 første, femte, sjette og syvende ledd samt § 59 får tilsvarende anvendelse.

§ 4. Hvis ektefellene ikke lever sammen, får reglene om underholdsbidrag i lov om inngåelse og oppløsning av ekteskap av 31 mai 1918 §§ 56 og 59 anvendelse også om samlivet er hevet uten dom eller bevilling.

Den ene ektefelle kan tilpliktes å utlevere til den annen til bruk løsøre som ved opphøret av deres samliv hørte til det felles innbo eller til den annen ektefelles arbeidsredskap, i den utstrekning hvori det under hensyn til hver av ektefellenes livsvilkår og omstendighetene for øvrig finnes rimelig; det samme gjelder bolig som ektefellene eller en av dem eier eller leier, og som inntil samlivets opphør blev benyttet i fellesskap. Bestemmelse herom treffes ved dom eller som midlertidig forføining under saken ved kjennelse; dog kan partene hvis de er enige, overlate avgjørelsen til departementet eller fylkesmannen. Lov om inngåelse og oppløsning av ekteskap av 31 mai 1918 § 56 sjette og syvende ledd får tilsvarende anvendelse på en sådan bestemmelse. Bruksretten kan ikke utstrekkes lengere enn 3 måneder efter skilsmisse eller separasjon ved dom eller bevilling, med mindre det gjelder ting som vedkommende ektefelle skal overta på skifte eller det ennå ikke er på det rene hvem som skal overta den.

Er eiendom således besluttet utlevert en ektefelle til bruk, skal avtaler som den annen ektefelle måtte inngå med tredjemann om sådan eiendom, ikke medføre innskrenkning i den annen ektefelles bruksrett.

§ 5. Lov om foreldre og ektebarn av 10 april 1915 § 6 første og annet ledd skal også gjelde underholdsbidrag som er fastsatt efter denne lovs §§ 3 og 4.

§ 6 opheves.

25 juni. § 12. Hver ektefelle råder over det som han har bragt
 Nr. 13. inn i felleseiet, med de innskrenkninger som følger av §§
 13—19.

Ved ekteskapets ophør, ved separasjon og ved ophevelse av formuesfellesskapet deles det beholdne felleseie likt mellom ektefellene eller deres arvinger, såfremt ikke undtagelse herfra gjelder i henhold til lov.

§ 31. Hustruens ansvar for gjeld som begge ektefeller hefter for efter § 7, er efter ekteskapets ophør eller separasjon begrenset til verdien av det særeie hun da hadde, og den del av felleseiet som tilfalt henne ved skiftet, med fradrag av annen gjeld som måtte påhvile henne.

Blir formuesfellesskapet ophevet efter reglene i 7de kapitel, er hustruens ansvar for gjeld av den nevnte art, som er stiftet før fremsettelsen av kravet om ophevelse av formuesfellesskapet, begrenset til verdien av det særeie hun da hadde, og den del av felleseiet som tilfalt henne ved skiftet, med fradrag av annen gjeld som måtte påhvile henne.

§ 43. Når krav på ophevelse av formuesfellesskap er tatt til følge, skal felleseiet skiftes mellom ektefellene overensstemmende med de regler som ellers gjelder om skifte mellom ektefeller.

Gjeld som en ektefelle har pådratt sig efter at kravet blev fremsatt, eller efter at det er fremsatt begjæring om eller reist søksmål til separasjon eller skilsmisse, tas ikke i betraktning ved skiftet.

Det som en ektefelle erhverver efter de samme tidspunkter eller efterat samlivet er hevet uten dom eller bevilling eller som tilfaller ham ved skiftet, blir hans særeie.

IV.

I lov om utenriksvesenet av 7 juli 1922 skal § 8 lyde:

Diplomatisk representant, legasjonsråd, legasjonssekretær og konsul kan, forsåvidt ikke norsk lov, overenskomst med vedkommende fremmede land eller dettes lovgivning er til hinder for det, med rettsvirkning overfor norske undersætter utføre enhver forretning som notarius publicus i Norge kan utføre. Dog skal ekteskapsstiftelse alene kunne utføres og ed eller forsikring på ære og samvittighet alene mottas av den av Kongen dertil bemyndigede tjenestemann eller i dennes forfall av hans stedfortreder. Vedkommende tjenestemann kan i tilfelle bemyndiges til å stifte ekteskap også når bare én av brudefolkene er norsk undersått. De nærmere forskrifter, som måtte tiltrenges angående ekteskapsstiftelse, såsom om de former som derved skal iakttas, om forutgående lysning eller kunngjørelse, gis av Kongen.

Har en tjenestemann utført ekteskapsstiftelse uten å ha 25 juni. fått bemyndigelse til det efter foregående ledd, kan vigselen Nr. 13. i særlige tilfeller godkjennes som gyldig av Kongen efter reglene i ekteskapslovens § 28 tredje ledd, forsåvidt vilkårene for ekteskapsstiftelse efter nærværende paragraf for øvrig har vært til stede.

V.

I lov om ekteskapsstiftelse ved misjonærer av 21 juni 1935 skal § 2 lyde:

Når noen får rett til å stifte ekteskap efter denne lov, bestemmer Kongen hvilken form han skal bruke. Likeså fastsetter Kongen de forskrifter som skal gjelde om lysning og melding til norsk myndighet om ekteskapet.

Har en misjonær foretatt ekteskapsstiftelse uten å ha fått rett til det efter denne lov, kan vigselen i særlige tilfeller godkjennes som gyldig av Kongen efter reglene i ekteskapslovens § 28 tredje ledd, forsåvidt vilkårene for ekteskapsstiftelse efter denne lov for øvrig har vært til stede.

VI.

I lom om domstolene av 13 august 1915 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 88. Når det er nødvendig for å få uhildede domsmenn, eller fordi der trenges særlig kyndighet, kan retten i tvistemål ved kjennelse beslutte å opnevne domsmenn av det alminnelige utvalg eller utenfor utvalgene, eller at domsmenn skal trekkes eller opnevnes utenfor de kretser, som er nevnt i §§ 86 og 87.

Når retten finner, at domsmennene bør trekkes eller opnevnes utenfor embedskretsen, skal formannen fremsette begjæring derom for vedkommende rett.

I ekteskapssaker skal retten opnevne domsmennene. Det samme gjelder i saker mellom ektefolk eller fraskilte om underholdsbidrag, om pensjon, om formuens fordeling eller om felles barn. Der skal opnevnes like mange av hvert kjønn.

§ 127. I andre saker enn straffesaker kan retten ved kjennelse beslutte forhandling for lukkede dører, når hensynet til privatlivets fred krever det, eller når den frykter for, at opplysningen av saken ellers vil vanskeliggjøres.

I de i § 88 tredje ledd nevnte saker skal retten alltid holdes for lukkede dører.

§ 131. Ingen må gjengi offentlig noe av forhandlingene i rettsmøte utenfor hovedforhandlingen i straffesaker eller under avhørelse av parter forut for hovedforhandlingen i tvistemål, uten når retten ved kjennelse har gitt samtykke.

25 juni. Når der ellers er grunn til å anta, at offentlig gjengivelse av forhandlinger i et rettsmøte vil kunne ha skadelig virkning på opplysningen eller pådømmelsen av saken, kan retten ved kjennelse beslutte, at forhandlingene eller visse deler av dem ikke må gjengis offentlig, før endelig dom er avsagt. Forbudet opheves, når det antas, at grunnen ikke lenger er til stede.

Forhandlingene i de i § 88 tredje ledd omhandlede saker må ikke gjengis offentlig. Heller ikke må dommen i sådanne saker offentliggjøres uten rettens tillatelse. Sådanne tillatelse bør bare gis når særlige grunner taler for det.

VII.

I lov om rettergangsmåten for tvistemål av 13 august 1915 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 207. En parts ektefelle, slektninger i rett op- eller nedstigende linje og søskende kan nekte å avgi vidnesbyrd om det som er meddelt dem av parten. Det samme gjelder en parts forlovede, fosterforeldre og fosterbarn, når retten så beslutter.

Det som er bestemt om ektefeller, gjelder også fraskilte. Like med slektskap i rett op- eller nedstigende linje regnes forholdet mellom adoptivforeldre og adoptivbarn og disses livsarvinger.

§ 273. Megling i forliksrådet foretas ikke:

1. i de i domstolsloven § 88 tredje ledd nevnte saker;
2. i saker om nedstamning;
3. i saker mot staten eller en kommune, mot offentlige eller kommunale myndigheter eller institusjoner, eller mot tjenestemenn om offentlige tjenestehandlinger eller erstatning for sådanne;
4. i saker om gyldigheten av en voldgiftsdom;
5. i saker om patenter, varemerker og mønstre.

§ 416. Ekteskapsaker er saker, som anlegges til erhvervelse av dom for at et ekteskap består, ikke består eller er ugyldig, eller for å få det omstøtt eller for å få skilsmisse eller separasjon.

§ 418. I saker som anlegges for å få dom for at et ekteskap består, ikke består eller er ugyldig eller for å få det omstøtt har påtalemyndigheten rett til å opptre for å vareta de offentlige interesser. Retten skal gi den melding om saken.

I tilfelle som er nevnt i § 417 annet og tredje ledd, og når et ekteskap ellers er kjent ugyldig, kan påtalemyndigheten også erklære anke og begjære gjenoptagelse. Ellers kan inntreden i saken bare tillates etter § 425.

§ 419. I ekteskapssaker er partene prosessdyktige uten 25 juni. hensyn til alder. Prosessdyktig er også den som er satt under Nr. 13. vergemål, når det ikke har sin grunn i åndssvakhet eller sinnssykdom. Er den umyndige part selv prosessdyktig, skal bestemmelsene i § 38 gjelde.

Søksmål som sikter til å få et ekteskap erklært ugyldig kan også reises av vergen for den som er umyndig på grunn av ungdom.

Vergen for en sinnssyk kan ikke uten fylkesmannens samtykke reise søksmål for å få den sinnssykes ekteskap omstøtt eller for å få skilsmisse.

§ 421. Tvistemål om et ekteskaps beståen, ugyldighet og omstøtelse og om skilsmisse og separasjon kan forenes til én sak såvel fra saksøkerens side som ved motsøksmål.

Spørsmål om underholdsbidrag og felles barn behandles under ekteskapssaken. Retten skal av eget tiltak undersøke om det er uenighet mellom partene herom og i tilfelle treffe avgjørelse i spørsmålene under saken. Sådanne avgjørelser behøver dog ikke å treffes hvis partene er enige om å holde vedkommende spørsmål utenfor, eller den ene part uteblir, og den møtende ønsker dem holdt utenfor. Tilsvarende gjelder spørsmål om formuens fordeling og krav om rettigheter som nevnt i lov om inngåelse og oppløsning av ekteskap av 31 mai 1918 § 54, såfremt det ikke begjæres offentlig skifte.

Krav om erstatning eller opreisning som nevnt i samme lovs § 55, kan behandles under ekteskapssaken. Likeledes kan mannen under ekteskapssaken fremsette begjæring om sådan bestemmelse som omhandlet i samme lovs § 57 tredje ledds siste punktum.

Ellers kan en ekteskapssak ikke forenes med tvistemål om andre rettsforhold.

§ 422. I saker om omstøtelse av et ekteskap eller om skilsmisse eller separasjon skal dommeren under saksforberedelsen foreta megling, dersom begge parter da kan innkalles til møte på samme tid. Det samme gjelder i de saker som er omhandlet i domstolslovens § 88 tredje ledd, nest siste punktum.

§ 423. Retten opnevner av eget tiltak en prosessfullmektig for saksøkte, hvis denne er uteblitt eller ikke har avgitt tilsvaret innen saksforberedelsen eller er uteblitt fra hovedforhandlingen.

Hvis en av partene har prosessfullmektig, skal vedkommende dommer etter begjæring opnevne en sakfører som prosessfullmektig for den annen part såfremt han er uformuende. Likeså skal dommeren, hvis han finner det nødvendig, opnevne en sakfører som prosessfullmektig for en

25 juni. uformuende ektefelle som søker separasjon i henhold til lov Nr. 13. om inngåelse og oppløsning av ekteskap av 31 mai 1918 § 42, første ledd. Hvor ikke særlige grunner taler imot det, skal dommeren opnevne den sakfører som vedkommende part ønsker.

§ 424. En rettskraftig dom i en ekteskapssak virker for og mot alle og legges til grunn i alle forhold hvor spørsmålet om ekteskapet eller det ekteskapelige samliv består eller ikke består, er av betydning.

Er et ekteskap omstøtt eller erklært ugyldig eller ikke bestående, eller skilsmisedom avsaagt, er opreisning og gjenoptagelse utelukket, hvis noen av ektefellene har inngått nytt ekteskap, før beslutningen om opreisning eller henvisning til hovedforhandling er forkynt.

§ 425. Dør en part før dom er avsaagt i en sak om hans eget ekteskap, hevës saken hvis den gjelder separasjon eller skilsmisse eller omstøtelse av ekteskapet. Gjelder den ekteskapets ugyldighet eller ekteskapets eller det ekteskapelige samlivs beståen, kan den fortsettes såvel av som mot den avdødes barn eller arvinger såfremt avgjørelsen har rettslig betydning.

Dør parten efter at dom er avsaagt, kan under samme betingelse anke og gjenoptagelse anvendes av eller mot barna eller arvingene, hvis dommen går ut på omstøtelse av ekteskapet eller på separasjon eller skilsmisse, eller saken gjelder ekteskapets ugyldighet eller ekteskapets eller det ekteskapelige samlivs beståen.

Er der efter dette flere søksmåls- eller ankeberettigede, må alle de inntredende gjøre sine påstander gjeldende i forening. Har en enkelt trådt inn i saken, kan de andre slutte sig til.

§ 426. I saker som reises for å få et ekteskap erklært ugyldig eller omstøtt eller for å få separasjon eller skilsmisse, kan retten efter begjæring av en part ved kjennelse tillate separasjon så lenge saken varer. I forbindelse dermed kan retten treffe midlertidig bestemmelse om underholdsbidrag til ektefelle og barn, om anbringelse av barna og om bruksrett til løsøre og fast eiendom som omhandlet i lov om ektefellers formuesforhold av 20 mai 1927 § 4 annet ledd.

Midlertidige bestemmelser som i første og annet punktum nevnt, kan vedkommende dommer treffe uten at sak er reist, såfremt det forlanges av en ektefelle som begjærer separasjon eller skilsmisse fordi den annen ektefelle jevnlig misbruker rusdrikk eller gjør sig skyldig i grov eller vedvarende krenkelse av sine plikter mot ektefelle eller barn. Likeså

kan dommeren, når det er nødvendig for å beskytte den 25 juni. krenkede ektefelle eller barna, inntil videre forby den annen Nr. 13. ektefelle å innfinne sig på den eiendom eller i den bolig som den krenkede ektefelle eller barna har fått bruksrett til.

Før dommeren treffer bestemmelser som nevnt, skal den annen ektefelle såvidt mulig være gitt anledning til å uttale sig. I påtrengende tilfeller skal dog dommeren treffe de bestemmelser som finnes nødvendige for å beskytte den krenkede ektefelle eller barna, uten å avvente uttalelse fra den annen ektefelle.

Bestemmelser som nevnt foran, kan treffes uten at den i lov om inngåelse og oppløsning av ekteskap av 31 mai 1918, § 44 foreskrevne forliksmegling er forsøkt. Dommeren skal sørge for at de trufne bestemmelser snarest mulig blir meddelt den annen ektefelle. Om nødvendig skal også politiet gis melding om disse.

Dommeren skal, når det er truffet midlertidige bestemmelser som nevnt i annet ledd, sette en frist innen hvilken vedkommende ektefelle må ha reist søksmål til separasjon eller skilsmisse. Er søksmål ikke reist innen fristens utløp eller frafaller vedkommende ektefelle søksmålet, bortfaller de trufne bestemmelser medmindre dommeren finner å kunne forlenge fristen.

VIII.

I lov om betaling for offentlige forretninger av 6 august 1897 skal følgende bestemmelse lyde:

§ 3. For behandling av følgende saker og forretninger betales kr. 10:

1. mortifikasjonssaker og saker til erhvervelse av eiendomsdom,
2. saker til erhvervelse av dødsformodningsdom,
3. begjæring om rettsanmodning angående bevisoptagelse i utlandet utenfor rettssak eller om annen rettsanmodning til utlandet utenfor rettssak,
4. begjæring om opreisning,
5. begjæring om gjenoptagelse,
6. begjæring om kjennelse i henhold til lov om rettergangsmåten for tvistemål, § 52, annet ledd eller §§ 456—458,
7. begjæring om kjennelse angående avvisning av en anmeldeelse til handelsregistret,
8. krav fra en ektefelle på ophevelse av formuesfellesskap,
9. saker mellom ektefolk eller fraskilte om underholdsbidrag, pensjon, formuens fordeling eller felles barn.

For behandling av en separasjonssak eller en skilsmissesak betales kr. 25.

25 juni. For opnevning av voldgiftsmenn eller av menn til
 Nr. 13. skjønn eller takst som ikke holdes efter reglene i skjønns-
 loven av 1 juni 1917, betales kr. 5.

§ 84. Når det for noen efter hans formuesforfatning vilde være særdeles ubillig eller trykkende å utrede det bestemte gebyr, kan vedkommende regjeringsdepartement eller — forsåvidt angår de i domstolslovens § 88 tredje ledd nevnte saker — domstolen eftergi det.

I tilfelle, hvor bestemmelsene om henstand i lov om rettergangsmåten for tvistemål § 170 ikke kommer til anvendelse, men vedkommende tjenestemann finner, at noen vil være utsatt for rettstap ved ikke å få utført en forretning, for hvilken han er ute av stand til å betale det bestemte gebyr, kan tjenestemannen gi henstand med betalingen, uten at sikkerhet stilles, inntil han får departementets avgjørelse.

Gebyr for behandlingen av rettssak efter §§ 1 og 19 kan også på grunn av andre særlige forhold nedsettes, dog ikke under kr. 50 ved herreds- eller byrett, kr. 75 ved lagmannsrett (overrett) og kr. 150 ved Høiesterett.

IX.

Privat pensjonsinnretning (herunder også forsikrings-selskap hvori er tegnet pensjonsforsikring) som på grunn av de nye regler om enkepensjon for fraskilte får en større risiko enn påregnet ved fastsettelsen av innskuddet (premien), kan kreve et tillegg til samme, svarende til den økede risiko. Størrelsen av tillegget blir i tilfelle av tvist å fastsette av Forsikringsrådet.

De nye bestemmelser om underholdsbidrag og enkepensjon som er fastsatt i denne lovs avsnitt I, II og III får anvendelse selv om samlivet er hevet eller ektefellene er skilt før denne lovs ikrafttreden.

Såfremt mannen har inngått nytt ekteskap før denne lovs ikrafttreden og den nye kone efter de hittil gjeldende regler har eller ved mannens død vil få enkepensjonen alene, beholder hun denne rett.

De nye regler om enkepensjonen får i intet tilfelle anvendelse hvis mannen før denne lovs ikrafttreden er død eller trådt ut av vedkommende pensjonsinnretning.

Er en sak som efter denne lov (medmindre partene enes om noe annet) hører under domstolene, før lovens ikrafttreden innbragt for departementet eller fylkesmannen overensstemmende med de hittil gjeldende regler, avgjøres saken av den efter de hittil gjeldende regler kompetente myndighet hvis ikke begge parter ønsker domstolsbehandling.

Er det før lovens ikrafttreden gitt bevilling til ophe- 25 juni.
velse av det ekteskapelige samliv av departementet eller Nr. 13.
fylkesmannen, skal spørsmålet om skilsmisse mellom ved-
kommende ektefeller behandles av den efter de hittil gjel-
dende regler kompetente myndighet hvis ikke begge parter
ønsker domstolsbehandling.

§ 18 punkt 3 i lov om Statens Pensjonskasse av 28 juli
1921 opheves.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 25 juni 1937.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov om forandringer i lov om ektefel- 25 juni.
lers formuesforhold av 20 mai 1927. Nr. 14.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 21
juni 1937 sålydende:

I lov om ektefellers formuesforhold av 20 mai 1927
gjøres følgende endringer:

§ 26 skal lyde:

Det som tilhører en ektefelle som særeie, kan ved ekte-
pakt gjøres til felleseie.

Likewise kan det ved ektepakt — i forbindelse med op-
rettelse av særeie eller senere — bestemmes at når den ene
ektefelle er død, skal det med hensyn til arv og skifte
gjelde samme regler som om særeie ikke hadde vært op-
rettet.

Sådan bestemmelse kan også treffes alene for det til-
felle at en bestemt av ektefellene skulde dø først.

Avtale som nevnt i første og annet ledd kan ikke treffes
med virkning for midler som er en ektefelles særeie i med-
hold av § 23, første og annet ledd. Avtalen kan omgjøres
ved ektepakt.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 25 juni 1937.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

25 juni. **Lov om forandringer i lov om uskiftet**
Nr. 15. bo av 4 juli 1927.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 21 juni 1937 sålydende:

I lov om uskiftet bo av 4 juli 1927 gjøres følgende endringer:

§ 1 skal lyde:

Efter den ene ektefelles død har den gjenlevende ektefelle rett til å overta det samlede felleseie uten å skifte med de felles livsarvinger. Samme rett har gjenlevende ektefelle hvor der er utarvinger efter avdøde, med mindre disse er avdødes far eller mor eller er innsatt i testament, eller avdøde ved testament har bestemt at det skal skiftes. I intet tilfelle plikter dog ektefellen å skifte som følge av noe sådant testament hvis det ikke har vært bragt til hans kunnskap før testators død.

Er der efter den avdøde mindreårige særkullbarn, enten alene eller sammen med fellesbarn, har den gjenlevende ektefelle rett til å overta felleseie uskiftet når overformyndreriet gir samtykke. Samtykke bør som regel kun gis, når det må antas å være til gagn også for særkullbarnet at den gjenlevende ektefelle sitter i uskiftet bo.

Har den avdøde ektefelle i testamentet uttalt og begrunnet at han anser det å være til den gjenlevende ektefelles og livsarvingenes beste at felleseiet skiftes, kan dog skifteretten, efter at overformyndreriets uttalelse er innhentet, bestemme at skifte helt eller delvis skal finne sted, såfremt den antar at dette av den i testamentet nevnte grunn bør skje.

§ 4 skal lyde:

Den som vil sitte i uskiftet bo, skal snarest mulig efter dødsfallet sende melding til skifteretten med opplysning om arvingenes navn, alder og opholdssted samt en summarisk opgave over sine eiendeler og sin gjeld.

Er en arving umyndig og den gjenlevende ektefelle hans verge, skal skifteretten sørge for, at der blir opnevnt en setteverge. Dette kan dog undlates, hvis det beholdne felleseie efter skifterettens skjønn ikke er større, enn at det trenges til den gjenlevende ektefelles og barnenes underhold.

Finner skifteretten at betingelsene for å sitte i uskiftet bo foreligger, gir den ektefellen en erklæring herom. Før

skifteretten treffer sin avgjørelse, bør den så vidt mulig 25 juni.
gi arvingene eller deres verger anledning til å uttale sig. Nr. 15.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 25 juni 1937.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov om avståelse av strandstrekninger 25 juni.
til ferdsel og badning m. v. Nr. 16.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 21
juni 1937 sålydende:

§ 1. Kongen kan gi en kommune tillatelse til mot er-
statning å kreve avståelse av eiendomsrett eller bruksrett
til strandstrekning med adkomstvei, når det er av sam-
fundsmessig interesse å sikre almenheten adgang til bad-
ning eller annet friluftsliv på stedet.

I tillatelsen kan det fastsettes at bruken helt eller del-
vis skal være forbeholdt befolkningen i et bestemt distrikt.

§ 2. Tillatelse til ekspropriasjon som nevnt i § 4 kan
også gis til kommunale, fylkeskommunale eller andre offent-
lige institusjoner såfremt det antas at det opnåes tilstrek-
kelig sikkerhet for at almenheten får bruken av ekspro-
priasjonsgjenstanden.

§ 3. Skjønn til fastsettelse av erstatningen ved eks-
propriasjon efter denne lov styres av lensmannen. Kongen
kan dog bestemme at skjønnen skal styres av dommeren.

§ 4. Når ekspropriasjon foretas efter denne lov, skal
det i kjennelsen eller beslutningen om fravikelse uttales at
ekspropriasjonsgjenstanden ikke kan avhendes og almen-
hetens rett til å bruke den ikke frafalles, innskrenkes, over-
dras eller beheftes, med mindre samtykke blir gitt av
Kongen. Vedkommende departement påser at dette blir ting-
lyst i forbindelse med tinglysing av ekspropriasjonen.

Departementet kan tillate at det opkreves betaling for
adgang til det eksproprierede område til dekning av utgiftene
med erhvervelsen, utbedringer, vedlikehold og tilsyn.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 25 juni 1937.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

25 juni. **Lov** om avståelse av grunn til idretts-
Nr. 17. plasser og skibakker.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 21 juni 1937 sålydende:

§ 1. Kongen kan gi en kommune tillatelse til å kreve avstått mot erstatning grunn som trenges til anlegg, utvidelse eller drift av idrettsplass eller skibakke.

Tillatelsen kan gå ut på avståelse til eiendom eller bruk. Det kan også gis tillatelse til å kreve avstått vannrett, veirett, løiperett eller annen servitutt som trenges til anlegg, utvidelse eller drift av idrettsplass eller skibakke.

§ 2. Gjelder avståelsen bruksrett eller servitutt, fastsetter skjønnet rettens omfang og de nærmere vilkår for utøvelsen, forsåvidt disse ting ikke er bestemt i tillatelsen.

Når saksøkeren krever det, skal erstatningen for avståelse av bruksrett eller av servitutt fastsettes til en sum som erlegges for hvert år rettigheten gjelder. Skal retten gjelde på ubestemt tid eller for et lengere tidsrum enn tre år, blir i tilfelle den årlige erstatningssum å sette til et rimelig leievederlag for den avståtte rett. Videre skal det ved avståelsen fastsettes et særskilt vederlag en gang for alle for det tap som avståelsen ytterligere volder saksøkte, såsom ved nedgang i det beheftede grunnstykkets salgsverdi, ved varig forringelse av grunnens avkastningsevne som følge av planeringsarbeid, nedhugging av skog og annet, ved hindring eller ulempe for næringsdrift og ved forringelse av den gjenværende del av eiendommen.

Saksøkeren kan kreve at skjønnet avgis alternativt eftersom erstatning blir ydet en gang for alle eller på den måte som er fastsatt i foregående ledd.

§ 3. Ved avståelse av bruksrett eller servitutt kan skjønnet beslutte at fastsettelsen av erstatningen skal utstå, hvis dette finnes nødvendig for å bedømme den skade eller ulempe bruken fører med sig.

Saksøkte kan dog kreve at skjønnet straks takserer den del av skaden og ulempen som kan fastslåes på forhånd.

Når utsettelse beslutes, fastsetter skjønnet en sum som saksøkeren skal stille sikkerhet for før avståelsen settes i verk. Sikkerheten stilles hos namsmannen og hefter for den erstatning eller den del av erstatningen som blir fastsatt senere. Namsmannen avgjør om en tilbudd sikkerhet kan godtas som betryggende.

§ 4. Når erstatning i samsvar med § 2 er fastsatt til en årssum, kan den avståtte rett ikke brukes før erstat-

ningen for vedkommende år er betalt. Retten faller bort 25 juni.
hvis erstatningen ikke er betalt innen årets utgang. Nr. 17.

Det i § 2 omhandlede særskilte vederlag skal være betalt før saksøkeren kan tiltre besiddelsen av den avståtte rett. Tilsvarende gjelder hvis den samlede erstatning er fastsatt en gang for alle.

Hver av partene kan kreve at den årlige erstatning skal fastsettes ved nytt skjønn når minst 10 år er gått siden den sist var fastsatt.

§ 5. Før det blir gitt tillatelse etter § 1, skal jordstyret ha høve til å uttale sig om saken.

§ 6. Hvis Kongen for det enkelte tilfelle bestemmer det, kan skjønn efter denne lov avgis på landet som lensmannsskjønn.

§ 7. Grunn, bruksrett eller annen rettighet som er erhvervet ved avståelse efter denne lov, kan ikke overdras eller beheftes uten samtykke av Kongen. Heller ikke kan den brukes til noe annet øiemed enn det som er forutsatt i tillatelsen efter § 1. Dog kan grunn som er erhvervet til eiendom, og rettigheter som er erhvervet mot erstatning en gang for alle, undergis en annen anvendelse når Kongen samtykker deri.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 25 juni 1937.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Midlertidig lov om forandring i midlertidig 25 juni.
lov av 1 juli 1926 inneholdende forandrin- Nr. 18.
ger i lov om maskinister på dampfartøier
i handelsmarinen av 14 desember 1917.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 21 juni 1937 sålydende:

I.

I § 4 punkt 1 i midlertidig lov av 1 juli 1926 inneholdende forandringer i lov om maskinister på dampfartøier av handelsmarinen av 14 desember 1917 tilføies følgende:

Denne verkstedtid ka helt eller delvis erstattes med fartstid i stilling hvortil dampskibsmaskinistcertifikat av 3dje klasse kreves således at 1 dags verkstedtid erstattes med 1½ dags fartstid.

25 juni.

II.

Nr. 18.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 25 juni 1937.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

25 juni.

Midlertidig lov om forandring i midlertidig lov av 1 juli 1926 inneholdende forandringer i lov om maskinister på motorfartøier av handelsmarinen av 9 februar 1923.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 21 juni 1937 sålydende:

I.

I § 5 punkt 1 i midlertidig lov av 1 juli 1926 inneholdende forandringer i lov om maskinister på motorfartøier av handelsmarinen av 9 februar 1923 tilføies følgende:

Denne verkstedtid kan helt eller delvis erstattes med fartstid i stilling hvortil motormaskinistcertifikat av 3dje klasse kreves således at 1 dags verkstedtid erstattes med 1½ dags fartstid.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 25 juni 1937.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

25 juni.

Lov om sild- og brislingfiskeriene.

Nr. 20.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 21 juni 1937 sålydende:

Kap. 1. Om lovens virkeområde.

§ 1. Denne lov gjelder for sild- og brislingfiske ved den norske kyst, uten hensyn til om fisket foregår på eller utenfor norsk sjøterritorium.

Hvor loven uttrykkelig bare nevner «sild» eller «sildefiske», gjelder bestemmelsen bare for sildefiske. For øvrig gjelder loven også brislingfisket.

Kongen kan treffe bestemmelse om at denne lov eller 25 juni. nærmere angitte bestemmelser i denne lov også skal gjelde Nr. 20. for andre fiskerier.

Kap. 2. Almindelige bestemmelser.

§ 2. Fartøier og båter som deltar i fiske som omhandles i denne lov, skal være således utstyrt og utrustet at de kan gi de signaler og utføre de handlinger som er påbudt i denne lov, eller i forskrifter som er gitt i henhold til loven, eller i Sjøveisreglene.

§ 3. Ingen må innfinne sig på fiske med fartøi som fisker med roret eller på annen måte sleper fiskeredskaper med sig.

§ 4. Den som ankommer til en fiskeplass, må hverken plasere sitt fartøi eller sine redskaper på sådan måte at de skader eller unødig kommer i veien for fiskere som allerede har begynt sitt fiske.

§ 5. Søkes havneplass på steder hvor der ikke er ansatt havnefogd, eller på annen måte truffet lovlige bestemmelser om havnens benyttelse, må ingen plasere eller fortoie sitt fartøi slik at det unødig kommer iveien for andre fartøier som allerede har søkt havn eller slik at trafikken unødig hemmes. For øvrig kommer havnelovens bestemmelser til anvendelse.

Kap. 3. Om fangstmåter. (Redskapsklasser).

A. Settegarnsfiske.

§ 6. Den som først begynner å sette sine garn ut og fortsetter dermed uten usedvanlig opphold, har rett til den havstrekning som hans redskaper krever.

§ 7. Ingen må utilbørlig sette sine garn således at annen manns allerede utsatte garn trykkes ned.

§ 8. Ingen må sette ut faststående fiskeredskaper på område hvor drivgarnsfisker har sine garn utsatt og i drift, eller hvor noen er i ferd med å sette ut slike garn, med mindre der på det samme område samtidig foregår et regulært garnfiske med faststående redskaper.

Fartøier må heller ikke ankre på sådanne steder, undtagen i nødtilfelle.

§ 9. Det er under vintersildfiskeriene (stor- og vørsild-fisket) i den tid opsynet er i virksomhet forbudt:

1. Å sette ut garn som skal være faststående og løftet fra bunnen i større lengde enn 60 favner. Sådanne garnlenker skal alltid være forsvarlig forankret i begge ender for å holdes på plass. Også for andre sildefiskerier kan Kongen treffe bestemmelse — for et enkelt

25 juni. fylke eller deler av et fylke — om største tillatte lengde
Nr. 20. for faststående garnlenke.

2. På kastevåger som under vintersildfiskeriene fredes for snurpenotfiske, å bruke garnlenker som overstiger 36 favner.

3. Å ha mere enn 2 synlige vak på garnilene. Vakene skal ha minst 3 favner lange stjerner. Vedkommende departement kan dispensere fra disse bestemmelser for nærmere bestemte distrikter.

§ 10. Under vintersildfiskeriene i den tid opsynet er i virksomhet gjelder om ferdsel og opphold på setterigarnfelter om natten følgende:

Nødvendig ferdsel og slepning i vanlig seilled og i inn- og utløp til ordinær havn er tillatt om natten, men slepning og ferdsel over andre steder hvor settegarn står ute er forbudt, undtagen for å berge redskaper eller menneskaper og når det gjelder innlastning av sild fra landnotsteng eller — efter innlastningen — avreise derfra.

Med de undtagelser som er nevnt i denne paragraf og den undtagelse som er nevnt i § 25 er det forbudt for alle å ferdes eller opholde sig på setteriet fra 2 timer efter solnedgang til 3 timer før solopgang. (Jfr. § 32.)

§ 11. B. Drivgarnsfiske.

a) Den som begynner å sette ut sin drivgarnslenke, skal som signal herfor om dagen heise en kurv (eller tom fiskekasse) på toppen av formasten samt gi et langt og to korte støt i dampfløyten eller annet lovlig tåkesignalapparat. Bestemmelsene i § 6 gjelder også for drivgarn.

b) Under setting om natten skal der på topplanternes plass føres en lanterne med hvitt lys, og 1,83 meter under denne en lanterne med hvitt lys. Begge disse lanterner skal være av den beskaffenhet og således anbragt, at deres lys i en mørk natt med klar luft er synlig i hele horisonten rundt i en avstand av minst 3 nautiske mil. Settes redskapene ut over fartøiets akterstevn, skal dessuten sidelanterne føres. I det samme settingen begynner skal der gis et lydsignal — et langt støt etterfulgt av to korte — som beskrevet under a.

c) Så snart settingen er tilendebragt, skal dette tilkjenne-gis ved å gi to lange støt i dampfløyten (tåkeluren). Om dagen føres en kurv og om natten vises de reglementerte lanterner som bestemt i Sjøveisreglenes § 9.

d) Når redskapene er satt ut, skal behørig vakthold anordnes, således at fornøden manøvre kan utføres på korteste varsel (se § 29).

e) Den som driver fiske med drivgarn fra åpen båt rammes 25 juni. ikke av bestemmelsene i denne paragraf, men må dog Nr. 20. iaktta bestemmelsene i Sjøveisreglenes § 9.

§ 12.

a) Hvis noen setter sine drivgarn utilbørlig nær annen manns utsatte drivgarn, og garnlenkene derefter nærmer sig hinannen således at sammendrivning ansees uundgåelig, plikter han straks å ta de fornødne forholdsregler for å ungå sammendrivning — om nødvendig å trekke sine redskaper inn.

Driver garnlenkene til tross for påbegynt trekning allikevel sammen, med sådant resultat at trekningen ikke kan fortsette uten å skade den annens redskaper i nevneverdig grad, skal dette tilkjennegis for den annen ved opfordring om trekning. (Se punkt c nedenfor).

b) Driver 2 garnlenker sammen uten at det skyldes forhold som i punkt a eller § 13 nevnt, skal begge drivere ha like forpliktelse til å påbegynne trekning for å bringe garnlenkene klar av hinannen. Begge parter skal under trekningen iaktta sådanne forsiktighetsregler som tilfellets særegne omstendigheter og god sjømannsskikk må tilsi for å avverge skade.

Den som uten gyldig grunn innen rimelig tid undlater å etterkomme den annens opfordring til å trekke, taper sin mulige rett til erstatning for skade på grunn av sammendrivningen.

c) 1. Signal som betyr opfordring til å trekke gis ved et langt og fire korte støt i dampfløyten (tåkeluren).

2. Signal som betyr varsel om påbegynt trekning gis ved et langt og et kort støt i dampfløyten (tåkeluren).

d) Den som ved slepning av sin drivgarnslenke forårsaker kollisjon med andres redskaper, plikter å trekke sine garn først. Han er ansvarlig for den skade som kollisjonen måtte volde.

§ 13. Den som med drivgarn nærmer sig en annen drivgarnslenkes slyng, således at sammendrivning kan befryktes, skal være forpliktet til å holde sig klar av denne, om nødvendig ved å trekke inn et eller flere av sine garn.

Denne bestemmelse gir dog ingen rett til å sette sin slyng utilbørlig nær en annens før utsatte redskaper.

§ 14.

1. Den som ligger med nedsøkt drivgarnslenke, skal som signal herfor heise en lanterne med rødt lys omtrent midt mellom de to driverlanterner med hvitt lys, så alle 3 kommer i loddrett linje, samt gi en rekke lange støt i dampfløyten (tåkeluren). Om dagen skal på et godt

25 juni. synlig sted heises 2 kurver den ene 2 m loddrett over
Nr. 20. den annen, og dessuten gis fløitesignal som nevnt.

Den røde lanterne skal være av sådan beskaffenhet og således anbragt at lyset fra den er synlig hele horisonten rundt i en avstand av minst 2 nautiske mil.

2. De drivere som befinner sig i en sådan stilling til det fartøi som har sine garn nedsøkt at sammendrivning er sannsynlig, skal straks begynne å trekke sine garn og gjøre alt hvad gjøres kan for å undgå sammendrivning med den nedsøkte garnlenke. Er sammendrivning tross alle forholdsregler uundgåelig, skal begge parter gjøre hvad de kan for å komme klar, om mulig uten at kapping finner sted. Må den flytende garnlenke kappes, skal dens drivgarnskabel på forsvarlig måte igjen sammenknyttes ved benyttelsen av en til dette bruk særlig skikket sterk line, hvorav fornøden forsyning alltid skal forefinnes ombord. Før kabelen kappes, bør den takles for endene.

Samtidig med at en garnlenke kappes, skal den som kapper tilkjennegi dette ved å gi 4 korte støt i dampfløiten (tåkeluren). Fra det annet fartøi skal da svares med samme signal, for å tilkjennegi at man er oppmerksom på kappingen.

Har den som kapper garnlenken bevislig vist likegyldighet ved sammenknytningen av lenken, kan han gjøres ansvarlig for den skade som derved måtte voldes.

For den som fisker med drivgarn fra åpen båt uten fast rigg gjelder ikke bestemmelsen i paragrafens punkt 1.

§ 15. I trafikert skibsled skal garnene — og likeså kabelen hvis kabel brukes — være senket minst 5 favner ned under vannflaten, og i seilled ellers minst 3 favner. På andre områder skal kabelen være senket minst 2 favner under vannflaten, garn uten kabel minst 3 favner.

Vedkommende departement kan innskrenke eller utvide bestemmelsene i denne paragraf hvor det finnes påkrevd.

§ 16. Når sildefiske med drivgarn og torskefiske med faststående redskaper (garn, liner) foregår på samme område slik at der kan foreligge fare for at der med det ene slags redskaper kan voldes skade på det annet, kan vedkommende departement fastsette grenselinjer innenfor hvilke det skal være forbudt å fiske med drivgarn. Grenselinjene må angis på en for fiskerne klar og tydelig måte.

Andragender om havdeling efter nærværende paragraf behandles som i § 31 bestemt.

C. Notfiske (landstengenot).

25 juni.

Nr. 20.

§ 17. Med uttrykket not forstås i denne lov også snurpenot som brukes som landstengenot. Videre skal flere nøter som skjøtes sammen regnes for én not. Ved fiske i Finnmark, Troms og Nordland fylker skal dog ikke mer enn to nøter som er skjøtet sammen regnes for én not. Jfr. også § 25.

§ 18.

I. Hvor noen har begynt med utkastning av not, og fortsetter dermed uten usedvanlig opphold, må ingen annen sette fiskeredskap innenfor, i det område som vil trenge til landdragingen. Retten til det innkastede område tapes hvis ikke landdragingen påbegynnes straks og forsettes uten usedvanlig opphold inntil begge notender har forbindelse med land.

II. Gjøres strandkast eller overspennes våg eller fjord med not, og det ikke er over 300 meter til midtpunktet av notveggen fra innerste punkt i vågen eller fjorden hvor vanndybden er 2 meter ved almindelig lavvann, har ingen annen rett til å fiske i det avstengte område med noe slags redskap. Herfra undtas trekning av allerede utsatte garn, og stenging av not som noen har begynt å sette ut før han fikk vite at vågen eller fjorden var overspent utenfor.

Når der sperres over en våg eller fjord i større avstand enn foran nevnt, vinnes den nevnte enerett til fiske bare for et tidsrum av 48 timer i distriktene sønnenfor Statt, og 24 timer i distriktene nordenfor Statt.

Er fangsten skjedd på den måte at den er innesluttet mellom to eller flere nøter tvers over sund, vinnes eneretten til fiske innen det sperrede område bare for et tidsrum av 36 timer sønnenfor Statt, og 24 timer nordenfor Statt.

Er fangsten etter utløpet av de foran nevnte tidsrum ikke sikret ved inndraging av noten eller ved sidesteng, skal noten på opfordring av opsynet eller politiet straks tas op. I tidsfristene medregnes ikke helligdager, og heller ikke den tid da låssetting er umuliggjort av forbigående naturhindringer, så som is, storm, strøm eller lignende. Så snart noten er dradd inn eller til siden, kan nytt steng straks foregå.

III. Deles innløpet til en våg eller fjord ved holmer eller skjær i flere deler eller sund, blir disse å betrakte som ett innløp med hensyn til fiskernes rettigheter etter denne lov. Når et innløp er delt som foran nevnt, og

25 juni.
Nr. 20.

vanlig sperring ellers har funnet sted, er det ikke nødvendig — for å vinne enerett til fiske — å avsperre sund hvor dybden ved almindelig lavvann ikke overstiger 1 meter i distriktene sønnenfor Statt, og en halv meter i distriktene nordenfor Statt.

IV. Ethvert notlag som har utført sperring, har å holde forsvarelig vakt ved noten. Når ikke uoverstigelige hindringer stiller sig iveien, plikter notlaget, på forlangende, straks å senke noten så at nødvendig ferdtsel kan foregå over den. I tilfelle av tvist treffes avgjørelsen av opsynet eller politiet.

V. Kongen kan, for et enkelt fylke eller deler av et fylke, utvide eller innskrenke så vel den i post II satte grense på 300 meter som de i samme post satte tidfrister.

§ 19. Hvor flere notlag vokter på sild eller brisling for å kaste fra land, er den berettiget til kastet som først har begynt å kaste ut noten og uten usedvanlig ophold fortsetter dermed, og intet annet notlag må da hindre ham heri.

§ 20.

I. Når to notlag har begynt å kaste på én gang, således som nevnt i § 19, men det ene innenfor det annet, og der finnes sild i begge nøter, og det ytre notlag ikke kan berge sin fangst før enn den indre not er tatt op, da blir de felles om dretten. I mangel av mindelig overenskomst blir hvers andel å fastsette ved skjønn.

II. Kaster to notlag på én gang sine nøter mot hinannen, således at de vil omslutte samme havområde, og de ikke landdrar til hver sin side, blir de felles om dretten, og deler denne overensstemmende med hvad der er sedvane-messig.

§ 21. Gjøres kast med landnot i stor avstand fra land, og der brukes fartøier med driftsmaskin til landdragningen, da har notlaget rett til det sjøområde som noten omspinner, regnet efter en rett linje trukket mellom dragningsfartøiene på notens begge ender. Avstanden fra notens ender til dragningsfartøienes baug må ikke overstige 75 favner.

Når avstanden fra land til dragningsfartøiene ved fiske i Nordland, Troms og Finnmark fylker ikke er over 200 favner, eller ved fiske i de øvrige fylker ikke er større enn halvparten av den utestående nots lengde, skal det være notlaget tillatt å sikre sig det område som ligger mellom landet og dragningsfartøiene ved å sette iland tau fra begge notender.

Kongen kan for et enkelt fylke eller deler av et fylke utvide eller innskrenke de forannevnte avstander.

§ 22. Not som der ikke er fangst i skal straks tas op. Utsetning av fallnot er forbudt.

§ 23. Det notlag som har not stående således at den 25 juni. hindrer et efterfølgende lag fra å sette ut sine redskaper og Nr. 20. gjøre fangst, skal være forpliktet til å trekke sin not frem og flytte sine plenter eller varp så meget som det lar sig gjøre uten skade for dets egen fangst.

§ 24.

- a) Eier av notsteng, der ikke vil nyttiggjøre sig sin fangst, må ikke slippe fangsten ut i utenforstående not uten samtykke av dennes eier, men eieren av den utenforstående not skal på anmodning hjelpe til at fangsten i den not som står innerst, blir ledet ut. Etterkommes ikke denne anmodning, har eieren av den not som står innerst, rett til slippe sin fangst ut i den annens not.
- b) Såfremt det innerste av de to steng har for liten plass til sin fangst, så der er fare for at denne kan dø, skal den utenforstående være forpliktet til å føre sin not tilbake, så fangsten i det innennforstående steng kan bevares. Kan dette ikke skje uten å risikere at den utenforstående kan tape sin fangst, skal begge lag eller grupper gå sammen og andelen i det da felles steng avgjøres ved skjønn, om ikke enighet opnåes mellom partene. Avholdes skjønn, skal dette også avgjøre om betingelsene efter første punktum i nærværende post b er til stede. (Jfr. § 67.)

§ 25. Landnot skal overalt ha fri adgang til å søke og fange sild om natten. Det samme gjelder snurpenotlag som bruker snurpenoten som landstengenot (jfr. § 17).

For at snurpenot skal kunne ansees som landstengenot i denne forbindelse må:

1. Snurpelinen må være tat bort, eller
2. snurpenoten være anbragt i sin helhet i en av snurpenotbåtene, hvis noten under snurpenotfisket er montert og således beregnet på å anvendes fra 2 snurpenotbåter.

Snurpe- eller landnotlag, som driver både med snurpenot og landnot, må for å kunne ansees som landnotlag i denne forbindelse ikke ha med snurpenot under søkning eller fiske om natten medmindre betingelsene i punkt 1 og/eller 2 er opfylt.

§ 26. Kongen kan bestemme at på særlig viktige kastevåger, i trange fjorder og i sund for sildeinnsig, skal det være forbudt — innen de grenser som blir fastsatt — å bruke snurpenot til snurping.

Søknader om fredning sendes Fiskeridirektøren, der behandler de innkomne andragender som i § 31 A bestemt, dog således at fredningsbestemmelsene kan gjøres gjeldende

25 juni. for et tidsrum av inntil 5 år. Fiskeridirektøren fører for-
Nr. 20. tegnelse over de våger og sund som blir fredet i henhold til
denne paragraf, og bekjentgjør bestemmelsen om fredning
på hensiktsmessig måte. Grensene angis for hvert sted med
overett-merke eller andre tjenlige merker.

D. Snurpenotfiske.

§ 27. Fartøier som deltar i sildefiske med snurpenoter, skal være forsynt med forsvarlig varp til ankring på minst 100 favner vann. Fartøier under 25 tonn er fritatt fra denne plikt.

§ 28. Under snurpenotfiske om dagen må et fartøy ikke ankre op (varpe op) på sådan måte at der oppstår fare for at drivende nøter, eller drivende fartøy med not på siden, av strøm og vind kan bli satt ned på det opankrede fartøis fortøininger. Undtatt herfra er de tilfeller hvor vedkomende ikke kan berge egen fangst uten å ankre op (varpe op). I slike tilfeller skal dog den opankrede, for å undgå unødig sammendrivning, være pliktig til på opfordring å stikke eller hive inn på sitt varp, når det kan skje uten fare for egen fangst.

§ 29. I innbyrdes kappestrid mellom to eller flere snurpenoter som brukes til snurping, har det notlag som først «brekker av» eller «lar gå» noten og uten usedvanlig opphold fortsetter å sette den ut, rett til det havområde som noten antas å ville omslutte.

§ 30. Omkast av snurpenotsteng er tillatt. Dog må der ikke legges utilbørlige hindringer i veien for bergning eller innlasting av innkastet snurpenots fangst.

Om skadetilføielser gjelder i tilfelle av omkast følgende regler:

Skade som påføres innkastet not eller dens fangst, skal erstattes.

Skade som av den inkastede snurpenot voldes på not eller fangst for den som har utført omkastet, skal erstattes dersom skaden skyldes skjødesløshet.

Skyldes skaden i det ene eller annet tilfelle grov skjødesløshet, kan straff ilegges.

§ 31. A. Under vintersildfiskeriene sønnenfor Statt er det i den tid fiskeriopsynet er i virksomhet forbudt å fiske med snurpenot fra 2 timer etter solnedgang til 3 timer før soloppgang, dog skal det være tillatt å berge fangst, hvis snurpenoten var kastet ut i lovlig tid.

I samme tidsrum om natten er det også snurpenotfiskeri forbudt å søke etter sild — jfr. dog lovens § 25.

På områder hvor hensynet til fiske med andre redskaper

ikke gjør forbud mot snurpenotfiske om natten nødvendig, 25 juni. kan vedkomende departement dispensere fra foranstående Nr. 20. bestemmelser.

Andragender om dispensasjon efter denne paragraf sendes Fiskeridirektøren innen utgangen av juni måned.

Fiskeridirektøren foretar den forberedende behandling og sender innkomne andragender med innstilling til vedkommende departement innen 15 november, hvorefter dette treffer sin avgjørelse slik at kunngjørelse kan utferdiges senest i annen halvdel av desember.

Dispensasjon skal vanligvis gis for en fiskesesong om gangen.

Dispensasjonen skal inneholde nærmere regler for det tillatte nattfiske på angjeldende område.

De av departementet gitte dispensasjoner trer i kraft 3 døgn efter at kunngjørelse er utferdiget.

Er fiskeriopsynet i virksomhet, utsendes kunngjørelsen gjennom dette.

Kongen kan bestemme at § 31 A også skal gjelde i nærmere angitte distrikter nordenfor Statt.

B. For sildefiskeriene for øvrig er det på settegarnsfelter og drivgarnsfelter inne i fjordene, når redskaper står ute, forbudt i Møre og Romsdal og sydligere fylker å bruke snurpenot fra 2 timer efter solnedgang til 3 timer før solopgang.

I Trøndelag, Nordland, Troms og Finnmark gjelder dette samme forbud i

september måned	fra	kl. 9	aften	til	3	morgen
oktober	»	»	»	8	»	4
november	»	»	»	7	»	5
desember						
og januar	»	»	»	6	»	6

Dessuten er det for sildefiskeriene i Trøndelag på settegarnsfelter og drivgarnsfelter, når redskaper står ute, forbudt å bruke snurpenot i

august måned fra kl. 10 aften til 2 morgen.

I samme tidsrum om natten er det snurpenotlag forbudt å søke efter sild på steder hvor garn står ute.

§ 32. I hvert enkelt tilfelle tilligger det opsynet, når dette er i virksomhet, å avgjøre hvad der skal ansees som setteri.

§ 33. Slepning av snurpenot er forbudt der hvor dette vil være til hinder for fiske med andre redskaper, eller hvor herved kan voldes skade på utestående redskaper (også snurpenøter).

25 juni. § 34. Snurpenot som slepes før sammensnurpingen, har
 Nr. 20. rett til det havområde som noten omspinner, regnet efter en
 rett linje trukket mellem dragningsfartøiene. Avstanden
 mellem noten og dragningsfartøiene må da ikke overstige 25
 favner.

Slepning av snurpenot for å berge fangst og redskaper
 er tillatt.

Det er videre tillatt å sette tau på noten for å holde
 den utover under sammensnurpingen, når dette kan skje uten
 skade for andre.

§ 35. Kongen kan forby eller gi bestemmelser om inn-
 skrenkning i eller regulering av bruk av motordrevne snur-
 penotbåter under de fiskerier som omhandles i denne lov
 enten i det hele tatt eller for bestemte fiskerier eller be-
 stemte områder.

E. Slepnotfiske.

Ved anvendelse av slepenot kommer bestemmelsene i
 §§ 31 og 33 til anvendelse.

Kap. 4. Fredningsbestemmelser for brisling- og småsildfisket.

§ 37.

- A. I tiden fra og med 1 januar til og med 31 mai må bris-
 ling ikke optas av sjøen. Heller ikke må brislingen
 tas op hvis den er fanget (stengt) tidligere enn tre
 døgn før utløpet av denne forbudstid. Kongen, eller den
 han overdrar det til, kan forlenge dette forbud utover
 31 mai, forsåvidt organisasjoner av fiskere og herme-
 tikkfabrikker er blitt enige om forlengelsen.
- B. Hele året er det forbudt å opta av sjøen fangster av
 småsild og/eller brisling når fangstene ved kontrollprø-
 ver viser sig å inneholde vesentlige mengder sildeyngel
 under ett år, eller brisling under en av Kongen fastsatt
 størrelse. Dette forbud gjelder dog ikke småsild som på-
 viselig skal brukes til menneskeføde eller agn.
- C. I kraft av forskrifter som er fastsatt av Kongen, eller
 den han overdrar det til, kan Fiskeridirektøren hvis det
 viser sig at brislingen på grunn av varens kvalitet ikke
 — eller kun betingelsesvis — egner sig til hermetisk
 nedlegging i henhold til de kvalitetsbestemmelser som
 måtte være fastsatt i forskriftene:
 1. Forby fangst av brisling for et bestemt avgrenset
 område,
 2. Forby optak (eller fastsette vilkår for optak) av
 allerede fanget brisling.

- D. 1. Brisling som er fanget, men som efter bestemmelsene 25 juni. i denne paragraf ikke kan tas op, skal straks slip- Nr. 20. pes fri.
2. Efter nærmere regler som fastsettes av Fiskeridirektøren, skal det dog være tillatt å opta mindre fangster av brisling som påviselig skal brukes til annet enn hermetisk nedlegging, — f. eks. til agn, eller til menneskeføde innenlands i fersk tilstand, eller til utførsel hvis det gjelder storbrisling som ikke egner sig til hermetisk nedlegning.
- E. Brisling og sild som efter bestemmelsene i denne paragraf ikke må optas, er det også forbudt å omsette, bruke eller utføre.
- F. Som brisling regnes efter denne paragraf også blanding av brisling og småsild som ved kontrollprøve viser sig å inneholde mere enn 25 procent brisling, regnet efter rummål.
- § 38.
- A. Kongen, eller den han overdrar det til, gir nærmere regler for undersøkelse og bedømmelse av lovligheten av slike fangster som kan komme inn under forbudene i § 37.
- B. 1. Det offentliges kontroll med at bestemmelsene i § 37 blir overholdt, utøves av Fiskeridirektøren ved salt-sildvrakerne og/eller ved særskilt ansatte kontrollører (hjelpekontrollører), samt ved politiets og tollvesenets tjenestemenn.
2. Kontrollørene skal påse at ulovlig fangst blir sloppet fri og ulovlig optatt fangst styrtet på sjøen, så snart ulovligheten er fastslått ved foreskrevne kontroll. Innehaveren bærer omkostningene ved styrtingen.
3. Hvis eieren av ulovlig fangst nekter å etterkomme påbud om å slippe fangsten fri, eller ikke påtreffes ved noten, kan kontrolløren — hvis han finner det påkrevd for kontrollens skyld — besørge noten løftet. Herunder skal såvidt mulig iakttas at redskapene ikke påføres skade.
4. Vedkommende departement gir nærmere regler for gjennomførelsen av kontrollen.

Kap. 5. Om lysing.

§ 39. Under samtlige sildefiskerier er det forbudt for alle å lyse efter sild, hvor settegarn står ute (jfr. § 32).

Det er videre forbudt for snurpenotfiskere å lyse efter
Norsk Lovtidende, 1ste avd. Nr. 24, 1937. 5

25 juni. sild på eller utenfor det område, hvor landnotlag, som selv Nr. 20. ikke lyser efter sild, har lagt sig til å vokte på sild.

Kongen kan utvide, innskrenke eller opheve forbudet mot lysing efter sild.

Kap. 6. Om de forskjellige redskapers rettigheter i kappestrid. Aktsomhetsbestemmelser m. v.

§ 40. Når snurpenotlag kappes med garnlag, har det redskap som først har begynt å kaste, enerett til det havområde redskapet krever.

Har de begynt samtidig, skal garnlaget ha vikeplikt, og skal straks ta sine redskaper op hvis de er innenfor det område snurpenoten skjønnes å ville omspenne.

§ 41. Når landnotlag har begynt å kaste og uten usedvanlig opphold fortsetter å sette ut noten, må snurpenot ikke kastes innenfor det havområde som antas å ville bli stengt eller omsluttet ved landnotstenget.

§ 42. Når landnotlag kaster fra sjøen og inn mot land i innbyrdes kappestrid, eller i kappestrid med snurpenotlag som bruker snurpenoten til landstengenot, og som bruker to båter, så midtpartiet av noten må kastes ut først, da har den not rett til kastet som først begynte å kaste. Kastes der samtidig, blir lagene felles om dretten.

§ 43. Når not er satt, må garn eller ile ikke settes nærmere notveggen enn 40 meter. Heller ikke må garn settes således at de kommer til å stå over notens plenter, forsåvidt disse er forsynt med dobbel eller annet kjennelig merke.

Overtredes disse bestemmelser, har notlaget rett til å ta op garnene.

§ 44. Står garn — bunngarn på peler undtatt — ute på sådan måte at de, når notkast skjer, er til hinder for notens stengning og trekning, skal vedkommende garnfisker, når han varsles derom, straks ta dem op av sjøen mot erstatning for fiskespille og mulig garnskade. Efterkommes ikke sådan anmodning, har notlaget rett til — med tilbørlig forsiktighet — å dra op garnene eller hvis dertil ikke er tid, å fullføre kastet mot erstatning for fiskespille, men ikke for garnskade.

Notlaget har samme rett selv om vedkommende garnfisker ikke er varslet, eller om han er blitt varslet, men har vært hindret fra å ta garnene op. I begge disse tilfeller plikter dog notlaget å erstatte så vel garnskade som fiskespille.

Kommer noten, når den er stengt, til å stå over redskapene til en garnfisker som ikke er varslet, eller som har vært hindret fra å ta garnene op, skal notlaget innen 12

timer enten levere garnfiskeren redskapene tilbake i uskadt 25 juni. stand, eller erstatte dem med andre nye og forsvarlige red- Nr. 20. skaper, eller med disses dobbelte verdi i penger. Hengår lengere tid, skal han dessuten ha godtgjørelse for fiskespille efter almindelig fangst for hvert døgn inntil erstatningen er erlagt.

I intet tilfelle må garn som er blitt nedsatt av stengt not, tas op uten noteierens samtykke.

De garn som allerede måtte stå innenfor det av noten innesluttete område, skal på opfordring straks tas op såfremt notlaget erklærer sig villig til å erstatte fiskespille og mulig garnskade. Er notlaget ikke villig hertil, skal garnene tas op innen aften ifall de er satt ut om formiddagen, og senest neste morgen ifall de er satt om eftermiddagen.

Forlater notlaget stedet uten å ha etterkommet opfordring til å betale eller stille sikkerhet for skyldig erstatning efter denne paragraf, erlegges erstatningen med det dobbelte.

§ 45. Ingen må kaste ut anker, dregg eller krake på sådan måte at skade derved voldes på annen manns redskap, og ingen må legge sin båt fast i annen manns redskap eller ile.

§ 46. Fiske med håndsnøre eller line må ikke drives slik at skade voldes på annen manns not, og i intet tilfelle nærmere noten enn 25 meter.

§ 47. Den som under trekning av egne redskaper er nødt til å løse fra hinannen eller å kappe en annens redskap, skal knytte det forsvarlig sammen. Kapning av annen manns redskap er kun tillatt når redskapene ikke kan løses på annen måte.

§ 48. Det er enhver forbudt å bakke eller manøvrere unødig i nærheten av utestående nøter.

§ 49. Ingen må søke å hindre eller ødelegge resultatet av et notfiske ved å ro til hinder for notens utsetning, eller ved skytning, støi eller lignende. Fartøi eller båt som er til hinder for notkastet, skal på opfordring flytte, såfremt annen brukbar ankerplass finnes i nærheten.

§ 50. Når not er stengt, må ingen beskadige den eller helt eller delvis forspille fangsten. Den som forsetlig eller ved uaktsomhet forser sig mot denne bestemmelse, blir erstatningspliktig.

Kap. 7. Om fiske i åte.

§ 51. Under fiske i «åte» kommer bestemmelsen i §§ 10, 11, 12 og 14 ikke til anvendelse, men derimot bestemmelsen i § 6 foruten Sjøveisreglene.

I tilfelle av sammendrivning skal partene under trek-

25 juni. ningen iaktta sådanne forsiktighetsregler som tilfellets sær-
 Nr. 20. egne omstendigheter og god sjømannsskikk måtte tilsi for
 å avverge skade.

Kap. 8. Om berging av redskaper.

§ 52. Når flere båters eller fartøiers fiskeredskaper finnes således sammenviklet at det ene redskap ikke kan trekkes uten at andres redskaper tilføies skade, plikter den som først opdager sammenviklingen å tilkjennegi denne ved et signal, hvis form kan fastsettes av opsynet. Redskapene skal derefter trekkes op i fellesskap av de redskapseiere som kommer tilstede, og enhver av disse har rett til for å vareta sitt tarv å sette en mann ombord til hver av de øvrige. Er ikke alle eiere til stede, skal om mulig samtlige sammenviklede redskaper bringes iland av dem som har deltatt i trekningen, og overleveres til eierne med den andel av fangsten som tilkommer disse. Kan ikke alle redskaper bringes iland, forsynes den gjenstående del med forsvarlige iler, om sådanne has for hånden, og trekkes efter at såvidt mulig alle kjente interesserte er varslet. Med hensyn til de redskaper med tilhørende fangst hvortil ingen eiermann fremstiller sig, forholdes således som det er bestemt angående bergede redskaper i efterfølgende paragraf.

I tilfele av tvist og om partene forlanger det, deles fangsten av den nærmeste opsynsbetjent i forening med to av ham opnevnte fiskere.

§ 53. Den som berger fordrevet eller tapt fiskeredskap eller båtutstyr, skal så snart skje kan og i et hvert fall innen 48 timer anmelde bergingen til opsynet om sådant er i virksomhet.

Opsynet skal straks overta det bergede og sørge for forsvarlig opbevaring, kunngjørelse m. v.

Er opsynet ikke i virksomhet, plikter lensmannen i det distrikt hvor bergingen fant sted eller hvor ilandbringelse av det bergede foregikk, å overta det bergede slik som for opsyn bestemt.

Hvor opsyn ikke er i virksomhet, kan bergeren også selv sørge for forsvarlig opbevaring av det bergede og bringe bergingen til almindelig kunnskap ved opslag eller annen forsvarlig måte. Melder eier sig ikke innen 14 dager, skal anmeldelse om bergingen skje til lensmannen, der så behandler det bergede efter bestemmelsene i § 54 og §§ 55 og 56.

Undlater bergeren å etterkomme den her påbudte anmeldelse, straffes han som for ulovlig omgang med hittegods.

§ 54. Berget fangst tilfaller alltid bergeren. Berge- 25 juni.
lønnens størrelse blir for øvrig å fastsette overensstemmende Nr. 20.
med det sedvanemessige, dog således at der blir tatt hen-
syn til verdien av fangsten. Bergelønn for redskaper kan
helt bortfalle hvis verdien av fangsten må antas å gi rimelig
vederlag for bergeren.

§ 55. Bergede redskaper m. v. kan eieren ikke forlange
utlevert før bergelønn og omkostninger er dekket.

Bergeren har ikke krav på å få bergelønn utbetalt før
denne er innbetalt av eieren eller før salg av det bergede har
funnet sted.

Overtar opsynet det bergede, kan dog dette straks ut-
betale bergelønn.

§ 56. Hvis ingen eier melder sig innen 6 uker etter at
bekjentgjørelse om bergingen er kunngjort, kan det bergede
selges ved auksjon eller avhendes på annen betryggende
måte. I tilfelle salg ved auksjon beregnes ikke gebyr til
statskassen.

Utbyttet av salget etter at omkostningene ved opbeva-
ring, kunngjørelse, bergelønn m. v. er dekket, tilfaller Sel-
skapet til skibbrudnes redning. Vedkommende departement
utferdiger nærmere regler for regnskapsavleggelsen.

Kap. 9. Om handel, mål, vekt m. v.

§ 57. Ved handel med fersk sild og brisling skal ved
sildens opmåling enten benyttes justert 20 liters mål, eller
justert halv eller hel hektoliters mål, eller vekt. Når kjøper
og selger er enige derom, kan ved opmålingen også benyttes
annet mål, som er tillatt efter lovgivningen om metrisk mål
og vekt. Når kjøper og selger er enige derom, kan ved op-
målingen også benyttes kasser, hvis ruminnhold er fastsatt
ved lov. (Jfr. § 58 — annet avsnitt.)

§ 58. Ved handel med fersk sild eller brisling skal der
utstedes sluttseddel. Sluttseddelen skal inneholde selgers og
kjøpers navn, antagelig kvantum, omforenet pris, betalings-
vilkår, leveringsvilkår, leveringssted, leveringstid og leve-
ringsmåte. Sluttseddelen utstedes i to eksemplarer og under-
skrives av begge parter. Hver part får sitt eksemplar. Er
sluttseddel ikke utstedt, eller mangler den noe av det inn-
hold som her er påbudt, har kjøperen å føre bevis for at
partene var blitt enige om å avslutte handel, og om de vil-
kår han påstår.

Såfremt kasser brukes som mål — jfr. § 57 — skal
sluttseddelen inneholde den avtalte pris pr. målenhet (20
liter, halv eller hel hektoliter).

25 juni. Forsåvidt kjøperen representeres ved fullmektig, skal Nr. 20. denne være forsynt med skriftlig fullmakt.

§ 59. Leveres fersk sild eller brisling uten å betales kontant, har kjøperen plikt til å utstede seddel inneholdende selgerens navn, det leverte kvantum, leveringssted, den omforente pris, betalingstid, datum og underskrift. Kjøperen beholder en av selgeren vedtatt avskrift av seddelen.

Kap. 10. Om helligdagsfredning.

§ 60. Innen kl. 22 dagen før søn- og helligdager skal, såfremt været ikke er til hinder, alle fiskeredskaper — landnot undtatt — være tatt op av sjøen. Snurpenotfiskere som har kastet noten før klokken 22, har dog rett til å berge fangsten. Landnotfiskere har adgang til å fiske og søke efter sild inntil klokken 24, da all stenging skal være tilendebragt.

Optagning av innestengt sild er forbudt fra klokken 24 natt til søn- og helligdag og til klokken 24 søn- og helligdag, med mindre naturhindringer eller andre uforutsette hindringer har forårsaket stans i optagningen, så den ikke har kunnet tilendebringes innen klokken 24. Optagningen kan da fortsette inntil klokken 7 morgen. Det er også tillatt fra klokken 14 eftermiddag å ta op sild som skal brukes til agn i fersk tilstand (ikke frossen) ved de store fiskerier, når dette er nødvendig av hensyn til transporten.

Efter klokken 24 søn- og helligdag kan alle redskaper igjen benyttes så snart der er lovlig adgang hertil efter gjeldende bestemmelse i denne lov. To eller tre sammenhengende helligdager betraktes i denne forbindelse som én dag. Også utenfor den foran nevnte tid er det tillatt på søn- og helligdager å trekke redskaper som står ute på grunn av uvær, samt å berge not og fangst som står i fare for å tapes.

Optagning av brisling eller småsild som skal brukes til hermetisk nedlegging, er tillatt søn- og helligdag fra klokken 17 når det er nødvendig fordi varen skal transporteres over så lang avstand at der er fare for at den vil ta skade ved å ligge over i is.

Den adgang til fiske som er fastsatt i denne paragraf, kan Kongen ytterligere innskrenke eller utvide for distrikter som tilsammen omfatter minst ett fylke.

Kap. 11. Om erstatning.

§ 61. Enhver som ved overtredelse av bestemmelser i denne lov eller av forskrifter gitt i henhold til loven eller som på annen måte med fartøi (båt) eller redskap gjør skade

på utestående redskap, skal erstatte skaden. Dog kan han 25 juni. — helt eller delvis — fritas for erstatningsplikt hvis han Nr. 20. godtgjør at det er skjedd ved utilregnelig uhell.

§ 62. Den som med divende redskap, eller redskap som slepes eller trekkes langs bunnen gjennom sjøen, kommer ned på faststående redskap, skal erstatte den skade som voldes derved.

§ 63. Ved fastsettelse av den skadeserstatning som noen måtte bli tilpliktet for forseelse mot denne lov, blir der ikke å ta hensyn til fiskespille når spørsmålet er om forgåelse ved garn mot garn.

§ 64. For skadeserstatning som noen er tilpliktet eller har vedtatt å utrede for forseelse mot denne lov, hefter vedkommende notlags eller båtmannskaps båt, redskaper og fangst.

Er noen ilagt eller har vedtatt bøter for sådan forseelse, kan det fartøi eller den båt som den skyldige hører til, med tilhørende redskaper og fangst — eller verdien av dette — ved dom helt eller delvis inndras, uansett om de tilhører noen i forseelsen skyldig eller ikke.

Kap. 12. Om fiskeriopsyn, fiskedommere, tvistigheter m. v.

Under vintersildfiskeriene anordnes særskilt fiskeriopsyn i den utstrekning vedkommende departement finner dette nødvendig og midler hertil er bevilget av Stortinget.

Vedkommende departement antar en opsynschef, der leder fiskeriopsynets virksomhet.

Departementet, eller den som dette bemyndiger dertil, treffer bestemmelse om når opsynet skal tre i virksomhet og når opsynet skal heves.

Opsynschefen skal ha politimyndighet. Han skal også ha påtalemyndighet så vel i saker vedkommende overtredelse av denne lov eller forskrifter gitt i henhold til loven, som for forseelser for øvrig i den utstrekning vedkommende departement bestemmer.

Opsynschefens politi- og påtalemyndighet kan av vedkommende departement gjøres gjeldende utover den tid opsynet er i virksomhet, slik at opsynschefen har adgang til å forfølge saker der er opstått i opsynstiden, men ikke pådømt før opsynet blev hevet.

Opsynschefen skal treffe bestemmelse om:

1. Hvilke av de i opsynet ansatte betjenter som skal være bemyndiget til å avholde de i §§ 20 og 24 omhandlede skjønn, og andre skjønnsforretninger i forbindelse med denne lov.

25 juni. 2. Hvilke av de ansatte betjenter eller andre funksjonærer
Nr. 20. som skal utstyres med politimyndighet.

3. At en eller flere av opsynsbetjentene bemyndiges til å utferdige forelegg for forseelser i saker hvor opsynschefen har påtalemyndighet.

For opsynschefens virksomhet for øvrig utferdiger vedkommende regjeringsdepartement nærmere instruks. (Jfr. lovens § 70.)

§ 66. I tilfelle av lovovertrædelser plikter enhver der som fisker, seiler, kjøper eller på annen måte deltar i fiskerier hvor særskilt opsyn er anordnet etter denne lov, etter innkallelse straks å møte for opsynet for å avgi forklaring.

Straffeprosesslovens § 266, annet ledd, gjelder også for opsyn anordnet av vedkommende departement etter denne lov.

§ 67. Tiltrenghes skjønn på stedet for noen tvistighets skyld — såsom om deling av fangsten etter § 20 eller om erstatning etter § 44 eller lignende — blir det fornødne skjønn å avgi av nærmeste opsynsbetjent som har fått myndighet dertil av opsynschefen, tillikemed to fiskere som opsynsbetjenten opnevner. Dette skjønn kan ikke påankes hvis skjønnet er begjært av begge parter.

§ 68. Tvistigheter som reiser sig av fisket, eller av handel som foregår der og henger sammen med fisket, bør opsynets tjenestemenn såvidt mulig søke bilagt i mindelighet, når deres bistand søkes.

Blir partene enige om å avgjøre tvistespoersmålet ved voldgift, er opsynets tjenestemenn pliktige til å overta hvervet som opmann, om det kreves. Likeså til å søke opnevnt voldgiftsmenn — i det antall og såvidt mulig fra den eller de kommuner partene måtte ønske — for å få saken behandlet efter kapitel 32 om voldgift i lov av 13 august 1915 nr. 6. Hvor opsyn ikke er innsatt, påhviler disse plikter lensmannen.

Voldgiftsrettens medlemmer har krav på sedvanlig skyss- og kostgodtgjørelse. Dagsgodtgjørelse fastsettes av Kongen.

Utgiftene ved voldgiften bæres av den part voldgiftsretten pålegger det, eller av begge parter efter voldgiftsrettens fordeling.

§ 69. Private saker om tvistigheter som reiser sig av fisket, eller av handel som foregår der og henger sammen med fisket, innbringes for vedkommende fiskedommer — om sådan er innsatt — eller for herredsdommeren.

Under hovedforhandlingen deltar to domsmenn.

Rettsgebyrene i sådanne saker skal være de samme som for almindelige tvistemål. 25 juni.
Nr. 20.

Godtgjørelsen for domsmenn kan fastsettes av Kongen. Må reiser foretas, får domsmennene sedvanlig skyss- og kostgodtgjørelse, som utredes av statskassen.

§ 70. Hvor for øvrig de i nærværende lov omhandlede fiskerier er av sådant omfang at tilsynet fra distriktets almindelige øvrighet ikke finnes tilstrekkelig, kan vedkommende departement anordne særskilt fiskeriopsyn, så fremt midler hertil er bevilget av stortinget.

Vedkommende departement treffer i så fall de nærmere bestemmelser om opsynets virksomhet, organisasjon m. v. Bestemmelsen i §§ 65—69 kan helt eller delvis gjøres gjeldende.

Om fiskedommere.

§ 71. Under vintersildfiskeriene kan vedkommende departement anta en eller flere fiskedommere i den tid opsynet er i virksomhet.

Som fiskedommere skal som regel forrette en av distriktets sorenskrivere.

Vedkommende departement kan når overøvrigheten samtykker, bestemme at en som fiskedommer ansatt sorenskriver kan virke som fiskedommer uten hensyn til de almindelige grenser for hans virksomhet som dommer.

Også for andre fiskerier der omhandles i nærværende lov og hvor fiskeriopsyn anordnes, kan departementet anta fiskedommer for den tid opsynet er i virksomhet.

§ 72. Hvis sorenskriveren ikke kan overta stillingen som fiskedommer, kan overøvrigheten efter nærmere bestemmelse av Kongen innsette en eller flere overordentlige dommere. Grensene for deres virkekrets innbyrdes fastsettes av overøvrigheten, uten hensyn til den almindelige inndeling av rettskretsene.

For tilstøtende fylker kan Kongen bestemme at den myndighet som er overdratt overøvrigheten ved denne paragraf, skal utøves av en fylkesmann for to eller flere fylker under ett.

§ 73. Den overordentlige dommer har å gjøre tjeneste som underdommer i de saker hvor opsynet kan få påtalemyndighet (§ 65). I andre saker om lovovertridelser har han samme myndighet og plikter som den faste dommer med hensyn til efterforskningen og den rettslige forundersøkelse. Går saken inn under straffeprosesslovens § 283, kan han også påkjenne den.

25 juni. Saker som ikke kan tilendebringes av den overordentlige
Nr. 20. dommer, blir å oversende domssognets faste dommer til videre behandling.

§ 74. Saker som overdras fiskedommeren til behandling, skal fremmes uten unødig opphold. Er fiskedommeren soren-skriver, skal saker som overdras ham som fiskedommer fremmes foran andre embedsforretninger.

Kap. 13. Forskjellige bestemmelser.

§ 75. Hvor der foregår sådant fiske som omhandlet i denne lov, kan Kongen forby hvalfangst eller annen fangst hvortil der anvendes harpunering eller skudd, eller treffe nærmere regulering av slik fangst. Bestemmelsene kan omfatte særskilte nærmere fastsatte områder, eller gis i sin almindelighet.

§ 76. Mannskaper som er lottfiskere, skal ha rett til gjennom en av dem valgt tillitsmann å delta i oppgjør for sesongens fiske. Herunder skal alle utgifter av betydning og alle inntekter kunne kreves legitimert ved bilag.

§ 77. På steder hvor enten forholdene i almindelighet eller særlige omstendigheter måtte gjøre det nødvendig, kan vedkommende departement eller den som det overdrar det til:

- a) Fastsette tiden for setning og trekning av settegarn, samt bestemme at ilene skal optas samtidig med garnene.
- b) Forby utsetning av garnredskaper på steder hvor de kan antas i særlig grad å hindre sildens innsig, eller bestemme i hvilken retning garn på sådanne steder skal utsettes.
- c) Påby at utsatt garnlenke merkes på sådan måte at dens retning derav skjønnes.
- d) Påby at båter som ikke fører faste merker i henhold til lov av 5 desember 1917 nr. 1, skal være forsynt med løse merker, forsåvidt sådanne er bekostet av det offentlige. Efter avbenyttelsen tilbakeleveres disse til opsynet eller, hvor sådant ikke finnes, til lensmannen.
- e) Forby drivgarnsfiske på strekninger hvor dette må antas særlig å volde skade på andre redskaper.
- f) Trekke op grenser for strekninger hvor fiske med faststående redskaper skal være forbudt fordi dette kan være en fare for ferdselen ved havneinnløp.
- g) Forby utkasting av død sild og brisling og lignende på havn eller sildevåg, hvor sådant kan antas å være skadelig for bedriften.

- h) Påby at sten og streng m. v. som brukes til laksenot- 25 juni. fortøininger, hvert år skal optas ved laksefiskets av- Nr. 20. slutning.
- i) Påby at de fartøier som sleper et snurpenotbruk, eller som sleper en landnot mellom sig, skal føre signaler som angir slepningen.
- j) Påby at fiskeredskaper skal holdes merket og gi forskrifter om merkingen.
- k) Påby at der på drivgarnslenkens slyng om natten skal anbringes en lanterne med hvitt lys minst en meter over vannflaten. Garnlenker under 120 favners lengde skal kunne undtas fra en slik bestemmelse.

Kap. 14. Om rettergangsregler, straffebestemmelser m. v.

§ 78. Saker vedkommede overtredelse av denne lov, eller bestemmelser gitt i henhold til loven, behandles efter de forskrifter som gjelder om politisaker.

§ 79. Forseelse mot denne lov kan ikke påtales senere enn 6 måneder efter at den er begått.

§ 80. Overtredelse av denne lov eller av forskrifter eller påbud som er gitt i medhold av loven, straffes med bøter inntil kr. 5 000,00 forsåvidt ikke strengere straff følger av den almindelige straffelovgivning.

Ved overtredelse av §§ 31 og 75 eller forskrifter gitt i henhold til disse paragrafer kan dessuten fangst eller verdi av fangst inndras til fordel for statskassen, jfr. § 64.

Ved overtredelse av § 60 skal fangst eller verdi av fangst inndras og i gjentakelsestilfelle i samme fiskesesong kan fengselsstraff anvendes.

Om lovens ikrafttreden m. v.

§ 81. Denne lov trer i kraft 1 oktober 1937.

Fra samme tid opheves:

I. Norske Lovs 5 boks 11 kapitels 16 artikkel.

II. Lov om vårsildfiskeriet av 24 september 1851 med følgende tilleggslover:

lov av 28 august 1854,

lov av 21 mars 1860,

lov av 27 mars 1869,

lov av 9 juni 1903 nr. 9,

lov av 23 desember 1920, og

lov av 26 juni 1925 nr. 8.

III. Lov om sildefiskeriene av 26 juni 1893 nr. 5.

IV. Følgende bestemmelser i lov om fredning av brisling og småsild og merkning av hermetisk nedlagte fiskevarer m. v. av 24 juni 1931 nr. 14, således som den lyder efter

25 juni. senere tilleggslover: §§ 1—3, § 4, første, annet og tredje Nr. 20. ledd, samt § 5.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 25 juni 1937.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

25 juni. Lov om kasser for sild og brisling.

Nr. 21. VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 21 juni 1937 sålydende:

§ 1. Ved utførsel og ved omsetning og transport innenlands av fersk, iset og frosset sild og brisling (også saltstrødd) skal det være forbudt å anvende kasser som ikke er overensstemmende med forskrifter som fastsettes av Kongen eller den han dertil bemyndiger.

§ 2. De offentlig ansatte vrakere og fiskeriinspektører samt tollvesenets, politiets og fiskeriopsynets funksjonærer skal kontrollere at denne lov og de forskrifter som gis i medhold av loven blir overholdt. Vedkommende regjeringsdepartement kan gi nærmere forskrifter for denne kontroll.

§ 3. Kongen, eller den han dertil bemyndiger, kan i særegne tilfeller dispensere fra disse bestemmelser (loven og forskriftene).

§ 4. Overtredelse av denne lov og de i medhold av loven gitte forskrifter straffes med bøter.

§ 5. Denne lov trer i kraft 1 juli 1937. Fra samme tid opheves lov nr. 6 av 26 juni 1925.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 25 juni 1937.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

25 juni. Midlertidig lov om adgang for Kongen til å treffe foranstaltninger til en ordning av utførsel av klippfisk, saltfisk og tørrfisk.

Nr. 22.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 21 juni 1937 sålydende:

§ 1. Kongen kan bestemme at utførsel av klippfisk skal være betinget av:

1. at den for hvis regning utførselen skjer, er medlem av 25 juni.
en organisasjon hvis vedtekter er godkjent av vedkom- Nr. 22.
mende regjeringsdepartement i henhold til denne lov,
2. eller at en sådan organisasjon har samtykket i utførselen.

Det skal være adgang for Kongen til i tilfelle å bestemme at begge der her omhandlede betingelser skal gjelde samtidig.

Vedtekter som godkjennes i henhold til 1 ledd, punkt 1, må inneholde bestemmelse om at enhver — enkeltmann, ansvarlig selskap, aktieselskap eller samvirkelag — som efter lov om handelsnæring av 8 mars 1935 ansees for innvåner av riket, kan være medlem eller bli optatt som medlem av organisasjonen når de oppfyller de vilkår som nærmere er fastsatt i vedtektene.

§ 2. Er i et fremmed land innførselen av klippfisk fra Norge undergitt kvantitativ begrensning ved kontingentering, og den for Norge fastsatte kontingent er opnådd ved innrømmelser gjort vedkommende fremmede stat i avtale mellom dennes regjering og den norske regjering, kan Kongen bestemme at denne kontingent skal fordeles efter regler og på betingelser som fastsettes av et utvalg. Disse regler og betingelser revideres av utvalget når Kongen bestemmer det.

Kontingentens fordeling efter de fastsatte regler og betingelser og ordningens gjennomførelse for øvrig skjer:

1. Når det er utferdiget sådan bestemmelse som omhandlet i § 1, efter foranstaltning av den organisasjon eller de organisasjoner hvis vedtekter er godkjent i henhold til denne lov, og overensstemmende med bestemmelser som disse har fastsatt og som er godkjent av departementet.
2. Når det ikke gjelder noen sådan bestemmelse som omhandlet i § 1, ved de organer som vedkommende departement utpeker dertil, og overensstemmende med bestemmelser fastsatt av departementet.

Utgiftene vedrørende fordelingsreglene og -betingelsenes fastsettelse og revisjon, fordelingen og den dermed i forbindelse stående ordning utlignes på dem som får andel i kontingenten. Departementet kan bestemme at hver enkelt av disse på forhånd skal stille betryggende sikkerhet for riktig betaling av de utgifter som faller på ham.

§ 3. Det i § 2, 1 ledd omhandlede utvalg skal bestå av fire medlemmer, nemlig ett medlem opnevnt av Kongen, ett medlem representerende klippfiskeksportørene og to medlemmer representerende klippfisktilvirkernes interesser, hvorav det ene bør ha tilknytning til den praktiske fiskeribedrift.

Er det utferdiget sådan bestemmelse som omhandlet i § 1, opnevnes klippfiskeksportørenes representant i utvalget

25 juni. av den eller de organisasjoner hvis vedtekter er godkjent i Nr. 22. henhold til denne lov, men ellers av den eller de bestående klippfiskeeksportørorganisasjoner som er skriftlig anmeldt til vedkommende departement innen utløpet av en frist som dette har fastsatt og kunngjort. Er det flere anmeldte eksportørorganisasjoner, og kan et flertal av disse ikke bli enig om hvem som skal opnevnes, foretas det loddtrekning mellom de av de enkelte organisasjoner utpekte personer. Av klippfisktilvirkernes to representanter i utvalget opnevnes den ene av De Norske Klippfiskprodusenters Landslag og den annen av Fiskeridirektøren efter at det er gitt de interesserte anledning til å fremkomme med forslag.

Utvalget opnevnes efter Kongens bestemmelse enten for den enkelte anledning eller for et nærmere fastsatt tidsrum. Det av Kongen opnevnte medlem er utvalgets formann. Ved avgjørelser hvor det står to stemmer mot to, gjør formannens stemme utslaget.

§ 4. De i §§ 1 og 2 nevnte bestemmelser av Kongen kan utferdiges for et nærmere fastsatt tidsrum eller som gjeldende inntil videre.

§ 5. Er det utferdiget sådan bestemmelse som omhandlet i § 1, skal det ved utførselen forelegges tollvesenet:

- a. i det under punkt 1 omhandlede tilfelle: bevis for at vedkommende er medlem av organisasjonen,
- b. i det under punkt 2 omhandlede tilfelle: bevis for at vedkommende organisasjon har samtykket i varens utførsel.

§ 6. Har Kongen utferdiget sådan bestemmelse som omhandlet i § 2, men ikke sådan bestemmelse som omhandlet i § 1, skal det ved utførselen forelegges tollvesenet sådant bevis som vedkommende departement bestemmer.

§ 7. Før Kongen treffer bestemmelse i henhold til § 1 eller § 2, skal spørsmålet forelegges Klippfiskrådet til uttalelse.

§ 8. Klippfiskrådet består av 5 medlemmer med personlige varamenn, som opnevnes av Kongen, der tillike blandt medlemmene utpeker rådets formann og varaformann. Rådet sammensettes slik at fiskere, tilvirkere og eksportører hver får én representant med varamann, mens de to øvrige medlemmer, deriblandt formannen, med varamenn skal være personer uten direkte tilknytning til klippfisknæringen.

§ 9. Kongen kan treffe bestemmelser som omhandlet i §§ 1 og 2 også for saltfisk og tørrfisk eller en av disse vare-sorter. Reglene i § 1 til og med § 6 får i så fall tilsvarende anvendelse.

§ 10. Utgifter som denne lovs gjennomførelse måtte 25 juni. foranledige utenom dem som er nevnt i § 2, utredes efter Nr. 22. Kongens nærmere bestemmelse av vedkommende organisasjoner. Dog utredes utgiftene vedrørende Klippfiskrådet av statskassen.

De nærmere bestemmelser til gjennomførelse av denne lov treffes av Kongen eller den han bemyndiger dertil.

§ 11. Overtredelse av denne lov eller av bestemmelser utferdiget i henhold til samme straffes med bøter. På samme måte straffes forsøk på overtredelse.

§ 12. Denne lov gjelder fra og med 2 september 1937 til og med 1 september 1938.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 25 juni 1937.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov om forandring i lov om godtgjørelse 25 juni. til stortingsmenn av 11 august 1924, jfr. Nr. 23. endringslover av 22 april 1927 og 19 mai 1933.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 21 juni 1937 sålydende:

I.

§ 1, første ledd, i lov om godtgjørelse til stortingsmenn av 11 august 1924, jfr. endringslover av 22 april 1927 og 19 mai 1933, skal lyde slik:

Den godtgjørelse som ifølge grunnlovens § 65 tilkommer enhver representant for deltagelse i Stortinget fastsettes til seks tusen kroner for hvert ordentlig Storting uten hensyn til samlingstidens lengde.

§ 1, tredje ledd skal lyde slik:

For deltagelse i et overordentlig Storting er godtgjørelsen åtte og tyve kroner daglig.

§ 2, annet ledd skal lyde slik:

Dessuten tilkommer han fra den tid han reiser fra sitt hjem og til han møter i Stortinget og fra møtets slutning til hjemkomsten en godtgjørelse av fem og tyve kroner for hvert døgn eller deler derav på seks timer og derover, som med nødvendighet medgår.

25 juni.
Nr. 23.

II.

Denne lov gjøres gjeldende fra og med stortingssesjonen 1937.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 25 juni 1937.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

25 juni. **Lov om forandring i lov av 24 januar**
Nr. 24. 1936 om beskatning av bankinnskudd.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 21 juni 1937 sålydende:

I.

Ved utskrivning av skatt av bankinnskudd for 1936—37 (regnskapsåret 1936) skal § 3 i lov av 24 januar 1936 om beskatning av bankinnskudd lyde således:

§ 3. Skatten skal være ens for alle innskudd og for det hele land og utgjøre 25 procent av renteavkastningen på den enkelte innskyters konto.

II.

§ 4 i den i avsnitt I omhandlede lov skal herefter lyde således:

§ 4. Renter av innskudd tilhørende personer som er bosatt i utlandet og utenlandske selskaper og innretninger, personer, innretninger o. a. som efter skattelov for landet § 26 og skattelov for byene § 21 ikke kan pålegges kommuneskatt, konkursboer, insolvente døds- og administrasjonsboer (landsskattelovens § 21, byskattelovens § 16), samt skolesparekasser og aktie- og andelsmeierier for såvidt deres formue og inntekt efter de gjeldende regler ikke for øvrig beskattes på vedkommende mejeriers hånd er fritatt for skatt efter denne lov. Av sådanne innskudd svares heller ikke skatt beregnet efter § 3, annet punktum. Er skatt betalt vedrørende innskudd som nevnt i nærværende paragraf, kan beløpet på henvendelse fåes refundert fra fordelingsfondet.

III.

25 juni.
Nr. 24.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 25 juni 1937.

HAAKON
(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov om forandring i lov om fangst av 25 juni. bardehval av 14 juni 1935 med tilleggs- Nr. 25. lover.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:
at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 24 juni 1937 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i lov om fangst av bardehval av 14 juni 1935 med tilleggslover skal herefter lyde:

§ 1, 1 ledd.

Bestemmelsene i denne lov gjelder fangst av bardehval — vågehval undtatt — og fangst av spermhval drevet av norsk statsborger eller norsk selskap.

§ 2, 1 punktum.

Ingen må drive fangst av hval som helt eller delvis går inn under denne lov eller utleie kokeriskib til sådan fangst, uten på forhånd å ha anmeldt dette til vedkommende regjeringsdepartement.

§ 3. (a og b.)

Det er forbudt å fange eller drepe:

- a. Retthvaler (glathvaler eller sletthvaler (balaenidae)), herunder gråhval.
- b. Hvalunger eller hvaler som dier, eller hunnhvaler som følges av unger eller av hvaler som dier.

§ 4 (b, c og e).

Kongen kan:

- b. begrense fangsttiden og oparbeidelse av hval til bestemte tidsrum av året. Disse tidsrum kan være forskjellige for de forskjellige fangstfelter eller kokerier (landstasjoner).
- c. begrense produksjonen, samlet eller for hvert enkelt selskap, eller for hvert enkelt kokeri (landstasjon).
- e. forby norske borgere eller innvånere av riket eller norske selskaper å medvirke til eller delta i sådan

25 juni. fangst av hval som ikke er underkastet eller er til-
Nr. 25. knyttet forpliktelse til gjennomførelse av like så strenge
fredningsbestemmelser og regulerende bestemmelser som
de til enhver tid gjeldende i henhold til denne lov.

§ 6. Skyttere og mannskap på flytende kokeri, land-
stasjon og hvalbåter skal ansettes på slike vilkår at deres
avlønning utenom fast lønn eller lønn pr. måned eller lig-
nende i vesentlig grad avhenger av faktorer som arten,
størrelsen og utbyttet av den fangede hval, ikke bare av
antallet av fangede dyr. Kongen kan kreve sikkerhet for
mannskapenes tilgodehavende.

Ingen parter eller vederlag, beregnet etter arbeidsresul-
tatet, skal betales skyttere og mannskap på hvalbåter for
hval som det er forbudt å fange, selv om der foreligger
undskyldende omstendigheter.

§ 7, 2 ledd, 3 punktum.

Kongen kan bestemme at landstasjoner skal være fri-
tatt for avgift til sikringsfondet.

§ 11 (nytt) 3 ledd.

Vedkommende regjeringsdepartement kan uansett be-
stemmelsene i denne lov gi tillatelse til å fange, drepe eller
oparbeide hval i videnskapelig øiemed på vilkår som sam-
tidig blir å fastsette.

§ 12. Denne lov trer helt eller delvis i kraft fra den
tid Kongen bestemmer. De nugjeldende bestemmelser i lov
om fangst av bardehval av 14 juni 1935 med tilleggslover
av 16 juli 1936 og 23 april 1937 ophører å gjelde fra den
nye lovs ikrafttreden forsåvidt de kommer i strid med de
nye lovbestemmelser.

Kongen kan bestemme at lov om fangst av bardehval
av 14 juni 1935 med tilleggslover også skal gjelde for
Svalbard.

II.

Lovens tittel endres til: Lov om fangst av barde-
hval m. v.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 25 juni 1937.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Kongelig kunngjøring om formues- og inntekts- 25 juni.
skatt til statskassen for budgetterminen
1 juli 1937—30 juni 1938.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har under 24 juni 1937 fattet følgende beslutning:

A.

§ 1. For budgett-terminen fra 1 juli 1937 til 30 juni 1938 erlegges skatt til staten efter følgende regler:

I. Av innenlandske aktieselskaper og dermed likestilte innenlandske selskaper (lov av 13 juli 1921 § 8):

- a. Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1 000.
- b. Inntektsskatt med 6 pct. av selskapets hele inntekt i tilfelle med sådant fradrag som bestemt i lov av 13 juli 1921 § 7, 1ste ledd.
- c. Fondsskatt med 6,5 pct. av den del av selskapets inntekt som ikke tildeles aksjonærene (parthaverne) som utbytte, i tilfelle med sådant fradrag som bestemt i lov av 13 juli 1921 § 7, 2net ledd.

II. Av sparebanker samt forbruks- og innkjøpsforeninger (landskattelovens § 52, byskattelovens § 42):

- a. Formuesskatt, idet formuen ansettes overensstemmende med lov av 13 juli 1921 § 2:

Av formuens første kr.	10 000	kr.	0,30	av hvert tusen kroner
—»—	næste »	40 000	» 0,50	—»—
—»—	— »	50 000	» 1,00	—»—
—»—	— »	50 000	» 1,50	—»—
—»—	— »	50 000	» 2,00	—»—
—»—	— »	100 000	» 2,50	—»—
—»—	— »	200 000	» 3,00	—»—
—»—	— »	500 000	» 3,50	—»—
—»—	— »	1 000 000	» 4,00	—»—
—»—	— »	2 000 000	» 5,00	—»—
—»—	overskytende beløp	» 6,00	—»—	—»—

- b. Inntektsskatt, idet inntekten ansettes overensstemmende med lov av 13 juli 1921 § 3 og skatten beregnes av inntektens antatte beløp:

av de første kr. 4 000 2 pct.

av de næste » 4 000 4 »

—»— » 4 000 6 »

—»— » 6 000 8 »

—»— » 7 000 10 »

—»— » 10 000 12 »

—»— » 15 000 14 »

—»— » 20 000 16 »

25 juni. av de næste kr. 20 000 18 pct.

—»—	»	20 000	20	»
—»—	»	30 000	22	»
—»—	»	30 000	24	»
—»—	»	30 000	26	»
—»—	»	50 000	28	»

av det overskytende beløb 30 »

III. Av gjensidige livsforsikringsselskaper:

a. Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1 000.

b. Inntektsskatt med 14 pct. av inntektens antatte beløb, dog således, at der bare svares 6 pct. skatt av den del av inntekten, som avsettes til sikkerhetsfond, inntil fondet har nådd grenseverdien, jfr. lov om forsikringsselskaper av 29 juli 1911 nr. 1 § 79.

IV. Av i utlandet hjemmehørende aktieselskaper og dermed likestilte selskaper undtagen forsikringsselskaper:

a. Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1 000.

b. Inntektsskatt med 25 pct. av inntektens antatte beløb.

V. Av i utlandet bosatte aktionærer (parthavere) i aktieselskap og dermed likestilt selskap (med undtagelse av utenrikske tjenestemenn, som er norske statsborgere, forsåvidt de i henhold til lov av 13 juli 1921 § 5, jfr. tilleggslov av 14 juli 1922, lignes særskilt):

Inntektsskatt med 20 pct. av inntektens antatte beløb.

VI. Av andre skattepliktige:

a. Formuesskatt: som efter II a.

b. Inntektsskatt: Av inntektens skattbare beløb bestemt efter reglene i § 7 erlegges:

av de første	kr.	3 000	1,6	pct.
av de næste	»	3 000	3,2	»
—»—	»	3 000	4,8	»
—»—	»	5 000	6,4	»
—»—	»	6 000	8,0	»
—»—	»	8 000	9,6	»
—»—	»	10 000	11,2	»
—»—	»	12 000	12,8	»
—»—	»	15 000	14,4	»
—»—	»	20 000	16,0	»
—»—	»	30 000	17,6	»
—»—	»	30 000	19,2	»
—»—	»	30 000	20,8	»
—»—	»	50 000	22,4	»
—»—	»	50 000	24,0	»
—»—	»	50 000	25,6	»
—»—	»	50 000	27,2	»

25 juni.

av de næste kr. 50 000 28,8 pct.

—»— » 50 000 30,4 »

—»— » 50 000 32,0 »

—»— » 50 000 33,6 »

—»— » 100 000 35,2 »

—»— » 100 000 36,8 »

—»— » 100 000 38,4 »

av det overskytende beløp 40,0 »

§ 2. Enhver, som efter de almindelige skattelover for landet og for byene av 18 august 1911 plikter å svare kommuneskatt, er med de undtagelser, som følger av nedenstående regler, pliktig til å svare skatt til staten av sin formue og inntekt. Dog skal fylkes-, herreds- og bykommuner helt være fritatt for sådan skatt til staten; herredskommuner imidlertid med den undtagelse, som følger av lov av 22 februar 1921 § 27, jfr. §§ 36, 45 og 48. Når familiestiftelser og andre formuesmasser efter landsskattelovens § 27, byskattelovens § 22, ilignes formuesskatt til kommunen, blir de også å iligne formuesskatt til staten.

Likeledes er den, som ikke har bopel i riket, men nyter lønn av den norske stat, skattepliktig av den inntekt, han således oppebærer. Av utenrikske tjenestemenns lønninger blir skatt dog kun å erlegge i den utstrekning, som av Kongen med Stortingets samtykke bestemmes.

Selskap eller samlag for omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød eller øl ilignes skatt til staten av formue og inntekt.

§ 3. Med hensyn til stedet for skattskrivningen gjelder følgende bestemmelser:

- a. Enhver skattepliktig skattlegges i det distrikt, hvor vedkommende efter bestemmelsene i landsskattelovens §§ 20, 21, 23 og 24, byskattelovens §§ 15, 16, 18 og 19 blir å iligne kommuneskatt. I dette distrikt medtas ved statsskattskrivningen formue og inntekt som skattlegges efter bestemmelsene i landsskattelovens §§ 18 og 19, byskattelovens §§ 13 og 14 (jfr. de nevnte lovers §§ 82 og 75, begges tredje ledd). De i landsskattelovens § 23, byskattelovens § 18 begges annet ledd omhandlede skattepliktige skattlegges i det distrikt, hvor vedkommende selskaps kontor er, eller hvor bestyrelsen foregår. Selskap eller samlag for omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød eller øl skattlegges i det distrikt, hvor kontoret (hovedkontoret) er, eller hvor bestyrelsen foregår.
- b. Har noen, som av den norske stat oppebærer lønn hvorav han er skattepliktig, tatt opphold i utlandet, skattskrives han i Oslo skattedistrikt. Ved ligningen i dette distrikt medtas for utenrikske tjenestemenn, som er norske stats-

25 juni. borgere, også formue i og inntekt av aktier, hvorfor vedkommende lignes særskilt.

c. Opstår der tvist om, i hvilket distrikt en person skal skattskrives, avgjøres saken av vedkommende regjeringsdepartement.

d. Når nogen er ilignet statsskatt i et annet distrikt enn det, hvor skattskrivningen efter foranstående regler rettelig skulde skje, kan han ikke forlange sig fritatt for skattens erleggelse medmindre den pågjeldende formue eller inntekt tillike er ilignet statsskatt i det rette distrikt. Derimot kan han i sådant tilfelle ved henvendelse til vedkommende regjeringsdepartement kreve skatten omberegnet, hvis den godtgjøres å være fremkommet ved feilaktige ligningsansettelser eller å være uriktig av andre grunner.

§ 4. Formuer under kr. 5 000 er skattefri. Formuer på kr. 5 000 og derover, men under kr. 20 000, tilhørende skattepliktige som efter § 7 tilkommer skattefritt fradrag ved inntektsansettelsen, blir blott å skattlegge forsåvidt skattyderens inntekt ifølge bestemmelsene i §§ 5 og 7 er stor nok til, at han derav skal svare skatt. Formuer på kr. 20 000 og derover blir alltid å skattlegge. Formuen avrundes nedad til det nærmeste med 1 000 delelige antall kroner.

§ 5. Inntekter under kr. 2 000 er skattefritt. Skattepliktige, som efter § 7 intet skattefritt fradrag gis, blir dog å iligne skatt, når inntekten utgjør minst kr. 1 000.

I utlandet bosatte aksjonærer (parthavere) i aktieselskap og dermed likestilt selskap (§ 1 V) ilignes skatt, når inntekten — ansatt underrett for samtlige aksjonærer eller i tilfelle ved særskilt ligning — utgjør minst kr. 100.

Inntekten avrundes nedad til det nærmeste med 100 delelige antall kroner.

§ 6. Det fremkomne skattebeløp blir å avrunde således at beløp til og med 50 øre nedsettes, beløp over 50 øre forhøies til det nærmeste antall hele kroner.

§ 7. Ved ansettelsen til skatt av de i § 1 VI omhandlede skattepliktige befølges reglene for klasseinndeling i skattelovene av 18 august 1911 for landet § 75, for byene § 68, dog således, at hustru alltid henregnes til forsørgede. Av inntekten er skattefritt i 1ste klasse kr. 900, i 2den klasse kr. 1 400, i 3dje klasse kr. 1 800, i 4de klasse kr. 2 200, i 5te klasse kr. 2 600, i 6te klasse kr. 3 000, i 7de klasse kr. 3 400 og i 8de klasse kr. 3 800.

Har nogen større forsørgelsesbyrde enn det utkreves for å bringe ham op i 8de klasse, forhøies det til hans inntekt svarende beløp i 8de klasse med kr. 400 for hver overskytende forsørget person.

Skattepliktige selskaper og innretninger, skattepliktige utlendinger (landsskattelovens § 15, byskattelovens § 10, bokstav b og c og lov av 13 juli 1921 § 5) samt personer, som av den norske stat oppebærer lønn eller pensjon, men som ikke har fast bopel her i riket, gis intet skattefritt fradrag. Har de sistnevnte personer måttet ta opphold i utlandet som følge av sin stilling i den norske stats tjeneste, blir de dog å henregne til en av klassene 1—8 efter det antall personer, som de har å forsørge.

Dødsboer henføres til den avdødes skatteklasse.

§ 8. I øvrig blir skatten å utligne efter de gjeldende skattelover, derunder lov av 13 juli 1921, inneholdende midlertidige bestemmelser om utligning av skatt på inntekt og formue med senere tilleggslover.

B.

For budgett-terminen 1 juli 1937 til 30 juni 1938 skal ved siden av den almindelige formues- og inntektsskatt erlegges en særskilt kriseskatt til staten. Skatten blir å utligne som tillegg til den almindelige inntektsskatt til staten og i overensstemmelse med de for denne gjeldende regler. Den erlegges av nedennevnte skattepliktige således:

1. Innenlandske selskaper (A § 1 I):
Inntektsskatt med 5,4 pct.
2. Sparebanker, forbruks- og innkjøpsforeninger (A § 1 II):
 - a. Den efter reglene under A beregnede inntektsskatt forhøies med 27 pct.
 - b. Inntektsskatt med 2,7 pct. av den antatte inntekt.
3. Gjensidige livsforsikringsselskaper (A § 1 III):
Inntektsskatt med 5,4 pct.
4. Utenlandske selskaper (A § 1 IV):
Inntektsskatt med 2 pct.
5. I utlandet bosatte aksjonærer (A § 1 V):
Inntektsskatt med 2 pct.
6. Andre skattepliktige (A § 1 VI):
Inntektsskatt: Av inntektens skattbare beløp erlegges:

av de første kr.	3 000	1,0	pct.
av de næste »	2 000	2,0	»
—»— »	1 000	2,7	»
—»— »	3 000	4,0	»
—»— »	5 000	5,4	»
—»— »	6 000	6,7	»
—»— »	8 000	7,3	»
—»— »	10 000	7,8	»
—»— »	12 000	8,4	»
—»— »	15 000	8,9	»

25 juni.	av de næste kr.	20 000	9,4	pct.
	—»— »	30 000	10,0	»
	—»— »	30 000	10,5	»
	—»— »	30 000	11,1	»
	—»— »	50 000	11,6	»
	—»— »	50 000	12,1	»
	—»— »	50 000	12,7	»
	—»— »	50 000	13,2	»
	—»— »	50 000	13,8	»
	—»— »	50 000	14,3	»
	—»— »	50 000	14,8	»
	—»— »	50 000	15,4	»
	—»— »	100 000	15,9	»
	—»— »	100 000	16,5	»
	—»— »	100 000	17,0	»
	av det overskytende beløp 17,5 »			

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott 25 juni 1937.

Under vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

25 juni. **Kongelig kunngjøring** om erleggelse av en ekstraordinær skatt til staten av formue for budgett-terminen 1 juli 1937 til 30 juni 1938.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har under 22 juni 1937 fattet følgende beslutning:

§ 1. For budgett-terminen 1937—38 erlegges en ekstraordinær skatt til staten av formue efter følgende regler:

a. Personer (boer) som er skattepliktige efter lov om utskrivning av en ekstraordinær skatt til staten av formue av 28 juli 1921 § 3 bokstav a og c, samt personer som er skattepliktige efter samme paragrafs bokstav b, erlegger:

Av de første kr.	125 000	intet	
— næste »	75 000	0,4	pct.
— — »	100 000	0,5	»
— — »	100 000	0,6	»
— — »	200 000	0,7	»
— — »	200 000	0,8	»
— — »	200 000	0,9	»
— — »	250 000	1,0	»
— — »	250 000	1,1	»

av de næste kr.	500 000	1,2	pct.	25 juni.
— — »	1 000 000	1,3	»	
— — »	2 000 000	1,4	»	
— — »	2 000 000	1,5	»	
— — »	3 000 000	1,75	»	
— — »	5 000 000	2,0	»	
— — »	5 000 000	2,25	»	
— — »	5 000 000	2,5	»	
— — »	5 000 000	2,75	»	
av det overskytende beløp	3,0	»		

b. Utenlandske selskaper og innretninger, som er skattepliktige efter lov om utskrivning av en ekstraordinær skatt til staten av formue av 28 juli 1921 § 3 bokstav b, erlegger 0,5 pct. av formuens samlede beløp.

c. Den skatt på formue som fremkommer efter foranstående satser, nedsettes derpå med tretti av hundre.

Skatt ilignes kun forsåvidt skattebeløpet for den enkelte skattepliktige utgjør minst kr. 4,00. Omberegning av skatt efter avgjørelse av Ankenævnden (lov av 28 juli 1921 § 19) finner alene sted, når avgjørelsen for den enkelte skattepliktige bevirker en forandring i skatten på minst kr. 10,00.

§ 2. For øvrig kommer til anvendelse bestemmelsene i skattelovene for landet og for byene av 18 august 1911 med tilleggslover samt i lov av 28 juli 1921 om utskrivning av en ekstraordinær skatt til staten av formue med tilleggslover.

§ 3. Forsåvidt for noen skattepliktig det samlede ham ilagte skattebeløp til stat og kommune efter ligningen (i tilfelle klagebehandlingen) for 1937—38 ved utskrivningen av ekstraordinær formuesskatt efter foranstående bestemmelser bringes til å overstige 75 pct. av den antatte inntekt ved statsskattligningen, blir på andragende den ekstraordinære formuesskatt å nedsette, i tilfelle å frafalle, i den utstrekning hvori den overstiger nevnte grense. Andragende som her nevnt inngis til og avgjøres av Ankenævnden for den ekstraordinære formuesskatt.

§ 4. Denne skattebeslutning trer i kraft straks.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott den 25 juni 1937.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

- 25 juni. **Kongelig kunngjøring** om forandring i Stortingets beslutning av 20 april 1936 om beskatning av bankinnskudd for budgett-terminen 1936—37 på grunnlag av regnskapsåret 1936.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har under 24 juni 1937 fattet følgende beslutning:

Stortingets beslutning av 20 april 1936 om beskatning av bankinnskudd for budgett-terminen 1 juli 1936 til 30 juni 1937 gis herved sådan endret lydelse:

«For budgett-terminen 1 juli 1936 til 30 juni 1937 erlegges skatt av bankinnskudd på grunnlag av bankenes regnskapsår 1936 med 25 pct. av renteavkastningen på den enkelte innskyters konto.

Skatten på grunnlag av regnskapsåret 1936 forfaller til betaling 1 april 1937.»

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott 25 juni 1937.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

- 25 juni. **Kongelig kunngjøring** om skatt på bankinnskudd for budgett-terminen 1 juli 1937 til 30 juni 1938.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har under 24 juni 1937 fattet følgende beslutning:

For budgett-terminen 1 juli 1937 til 30 juni 1938 erlegges skatt av bankinnskudd på grunnlag av bankenes regnskapsår 1937 med 25 procent av renteavkastningen på den enkelte innskyters konto. Skatten skal dog minst utgjøre 4 pro mille av det ved regnskapsårets utløp innestående beløp.

Skatten forfaller til betaling 1 april 1938.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott 25 juni 1937.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Kongelig kunngjøring om arveavgift til stats- 25 juni.
kassen i budgettåret 1 juli 1937 til 30 juni
1938.

VI HAAKON, Norges Konge gjør vitterlig:

Stortinget har 22 juni d. å. fattet følgende beslutning:

§ 1. I budgett-terminen 1 juli 1937—30 juni 1938 skal
der til statskassen erlegges avgift av:

1. i dette tidsrum fallen arv, hvad enten den tilfaller arvingen
etter loven, ved testament eller efter overenskomst, her-
under arveforskudd, hvorav avgift ikke allerede er erlagt,
og dødsgever (jfr. lov av 1 mars 1934 §§ 2 og 3).
2. i dette tidsrum ydede arveforskudd, i tilfelle tillagt arve-
forskudd, som vedkommende arving tidligere har oppe-
båret, og hvorav avgift ikke allerede er erlagt.

§ 2. Avgiften erlegges efter nedenstående regler:

- a. Av arv, som tilfaller arvelaterens slektninger i rett ned-
stigende linje, adoptivbarn, som er adoptert før deres fylte
18de år, pleiebarn og stebarn, som finnes å kunne like-
stilles med sådanne adoptivbarn, og disse barns slekt-
ninger i rett nedstigende linje, erlegges:

av de første kr. 3 000 av hver enkelt arvelodd intet

»	arveloddens næste kr.	3 000.....	1 pct.
»	—	» 4 000.....	2 »
»	—	» 5 000.....	3 »
»	—	» 10 000.....	4 »
»	—	» 15 000.....	5 »
»	—	» 20 000.....	6 »
»	—	» 30 000.....	8 »
»	—	» 30 000.....	10 »
»	—	» 40 000.....	12 »
»	—	» 40 000.....	15 »
»	—	» 50 000.....	20 »
»	—	» 50 000.....	25 »
»	dens overskytende beløp		30 »

- b. Av arv som tilfaller arvelaterens foreldre erlegges:

av de første kr.	2 000.....	intet
» » næste »	5 000.....	3 pct.
» » — »	10 000.....	4 »
» » — »	15 000.....	5 »
» » — »	20 000.....	6 »
» » — »	30 000.....	8 »
» » — »	30 000.....	10 »
» » — »	40 000.....	12 »
» » — »	40 000.....	15 »

- 25 juni. Av de næste kr. 50 000..... 20 pct.
 » » — » 50 000..... 25 »
 » » — » 100 000..... 30 »
 » » — » 100 000..... 35 »
 » det overskytende beløb 40 »
- c. Av arv, som tilfaller arvelaterens søsken eller disses slektninger i rett nedstigende linje eller arvelaterens ektefelles slektninger i rett nedstigende linje, rett opstigende linjes første ledd og første sidelinje eller ektefeller av arvelaterens slektninger i samme linjer og ledd, erlegges:
 av de første kr. 1 000 av hver enkelt arvelodd intet
 » arveloddens næste kr. 9 000..... 6 pct.
 » — — » 10 000..... 7 »
 » — — » 20 000..... 8 »
 » — — » 20 000..... 10 »
 » — — » 30 000..... 12 »
 » — — » 30 000..... 15 »
 » — — » 40 000..... 20 »
 » — — » 40 000..... 25 »
 » — — » 50 000..... 30 »
 » — — » 50 000..... 35 »
 » — — » 100 000..... 40 »
 » dens overskytende beløb 50 »
- d. Av arv, som tilfaller legater, stiftelser, selskaper og foreninger, forsåvidt de alene har almennyttige formål, og styret har sitt sæte her i landet, erlegges en avgift av 10 pct., medmindre der helt eller delvis er forbeholdt medlemmer av en bestemt familie fortrinsrett til å komme i betraktning ved legatutdelingen, i hvilket tilfelle der blir å erlegge avgift med 15 pct. Dog blir 10 pct. å erlegge, hvis fortrinsretten er begrenset til å gjelde arvelaterens eller hans ektefelles foreldre, barn, adoptivbarn eller søsken.
- e. Av all annen arv erlegges:
1. forsåvidt arven tilfaller vedkommende efter testament:
 av de første kr. 1 000 av hver enkelt arvelodd intet
 » arveloddens næste kr. 9 000..... 10 pct.
 » — — » 10 000..... 12 »
 » — — » 20 000..... 15 »
 » — — » 20 000..... 20 »
 » — — » 40 000..... 25 »
 » — — » 50 000..... 30 »
 » — — » 50 000..... 35 »
 » — — » 100 000..... 40 »
 » dens overskytende beløb 50 »

Arveavgift beregnet efter foranstående satser skal 25 juni. også svares av arv til legater, stiftelser, selskaper og foreninger, som ikke omfattes av bestemmelsene i litra d, dog således at avgiften ikke i noget tilfelle skal utgjøre mindre enn 15 pct. av arvens fulle beløp.

2. forsåvidt arven tilfaller vedkommende efter loven (ab intestato):

av de første kr. 1 000 av hver enkelt arvelodd	intet
» arveloddens næste kr. 9 000.....	20 pct.
» — — — » 10 000.....	25 »
» — — — » 20 000.....	30 »
» — — — » 20 000.....	35 »
» — — — » 40 000.....	40 »
» — — — » 50 000.....	45 »
» — — — » 50 000.....	50 »
» — — — » 100 000.....	55 »
» dens overskytende beløp	60 »

- f. Det fremkomne avgiftsbeløp blir å avrunde således at beløp til og med 50 øre nedsettes, beløp over 50 øre forhøies til nærmeste antall hele kroner.

§ 3. Fra avgiftsplikten undtas:

1. Arvemidler (arveforskudd, gaver), som tilfaller arvelaterens ektefelle.
2. Boer, hvis hele beholdne arvefalne formue er under kr. 2 000.
3. Arvemidler, som tilfaller personer, som stod i tyendeforhold til arvelateren ved dennes død, forsåvidt angår den del av arven, som ikke overstiger et beløp av kr. 2 000.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott 25 juni 1937.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON
(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Kongelig kunngjøring om skatt til statskassen 25 juni. av fortæring på bevertningssteder for budgettåret 1 juli 1937 til 30 juni 1938.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 27 april d. å. fattet følgende beslutning:

For budgett-terminen 1 juli 1937—30 juni 1938 erlegges der til statskassen skatt av fortæring på bevertningssteder i overensstemmelse med lov av 18 mars 1925 med tilleggslov av 22 april 1932.

25 juni. Skatten erlegges med 10 pct. av fortæringens kostende og beregnes av $\frac{10}{11}$ av den samlede omsetnings beløp.

I omsetningens beløp medregnes skatten enten denne er innbefattet i prisen (som forhøielse) eller er særskilt opkrevet eller opført i utstedte regninger.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott 25 juni 1937.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

25 juni. **Kongelig kunngjøring** om skatt til statskassen av motorvogner og av inngangspenger til forestillinger og fremvisninger m. v. for budgett-terminen 1 juli 1937 til 30 juni 1938.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 22 juni d. å. fattet følgende beslutning:

For budgett-terminen fra 1 juli 1937 til 30 juni 1938 erlegges skatt til statskassen av motorvogner samt av inngangspenger til forestillinger og fremvisninger m. v. efter følgende regler:

A. For motorvogner erlegges:

2 av hundre av de første kr. 4 000 eller deler derav — av vognens verdi.

4 av hundre av de næste kr. 3 000 av verdien — eller deler derav.

6 av hundre av de næste kr. 3 000 av verdien — eller deler derav.

10 av hundre av de næste kr. 3 000 av verdien — eller deler derav.

15 av hundre av overskytende beløp.

Det fremkomne skattebeløp blir å avrunde således at et beløp til og med 50 øre nedsettes, beløp over 50 øre forhøies til det nærmeste antall hele kroner.

B. Av inngangspenger til forestillinger og fremvisninger m. v. erlegges:

I. For Kinematograffremvisninger: 10 av hundre av inngangspengenes samlede beløp.

II. For konserter, hvorved utenlandsk kunstner medvirker: 8 av hundre av inngangspengenes samlede beløp.

III. For andre forestillinger og fremvisninger m. v.: 12 av hundre av inngangspengenes samlede beløp.

C. For Kinematograffremvisninger kan Finansdepartementet, når filmen er norsk, optatt av norsk selskap, nedsette skatten

i forhold til den økning av filmleien som Kommunale 25 juni.
kinematografers landsforbund innrømmer, dog ikke under
5 pct.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott 25 juni 1937.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Kongelig kunngjøring om stempelavgift til stats- 25 juni.
kassen av dokumenter og spillekort i budgett-
terminen 1 juli 1937 til 30 juni 1938.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 22 juni d. å. fattet følgende beslutning:

Post 1.

I budgett-terminen 1 juli 1937—30 juni 1938 svares stempel-
avgift til statskassen av de i lov om stemplet papir av 9 august
1839 § 2 og i tilleggslover av 11 april 1885 § 8, jfr. lov av 24 juni
1915 nr. 3, 17 mars 1902 § 1, 8 juni 1907 § 4, 26 juni 1914, 24 juni
1915 nr. 4 § 1, 9 juni 1916 nr. 4 § 1 og 18 juli 1917 nr. 2 § 1 om-
handlede dokumenter samt av dokumenter, omhandlet i andre
lover, som plikter den for visse nummer i tariffen for stempel-
papir opførte avgift, efter følgende satser:

a. av vekslar:

Kr. 0,10	når pålydendet er	inntil kr.	200
» 0,20	—»— over kr.	200	— » 400
» 0,30	—»— — »	400	— » 600
» 0,40	—»— — »	600	— » 800
» 0,50	—»— — »	800	— » 1 000
» 0,60	—»— — »	1 000	— » 1 200
» 0,70	—»— — »	1 200	— » 1 400
» 0,80	—»— — »	1 400	— » 1 600
» 0,90	—»— — »	1 600	— » 1 800
» 1,00	—»— — »	1 800	— » 2 000

og når pålydendet er større, kr. 0,50 ytterligere for hvert
1 000 kroner eller del derav;

b. av vekselobligasjoner, hvis pålydende beløp er kr. 5 000:

kr. 3,00	når pålydendet er	inntil kr.	6 000
» 3,50	—»— over kr.	6 000	— » 7 000

og når pålydendet er større, kr. 0,50 ytterligere for hvert
1 000 kroner eller del derav;

25 juni. c. av firmaanmeldelser fra innenlandsk aktieselskap eller kommandittaktieselskap: kr. 1 for hver 100 kroner eller del derav, som aktiekapitalen utgjør;

d. av forsikringskontrakter (poliser):

1. av kontrakter om transport- og sjøforsikring for varer og gjenstander, derunder skib:

Kr. 0,10 av hvert 1 000 kroner eller del derav, som forsikringen lyder på, når den gjelder en bestemt transport eller reise eller en tid av inntil 6 måneder, og ellers kr. 0,20 for hvert 1 000 kroner eller del derav, som forsikringen lyder på;

2. av kontrakter om andre arter forsikringer med undertagelse av livsforsikring, ulykkesforsikring, brandforsikring og husdyrforsikring:

kr. 0,10 av hver kontrakt;

e. av sluttsedler ved omsetning:

1. av aktier:

kr. 0,75	når sluttsedlens pålydende er inntil	kr. 100
» 1,50	—»— over kr. 100 —	» 200
» 2,25	—»— — » 200 —	» 300
» 3,00	—»— — » 300 —	» 400
» 4,50	—»— — » 400 —	» 600
» 6,00	—»— — » 600 —	» 800
» 7,50	—»— — » 800 —	» 1 000
» 9,00	—»— — » 1 000 —	» 1 200

og når pålydendet er større, kr. 1,50 ytterligere for hvert 200 kroner eller del derav;

2. av obligasjoner:

kr. 0,10	når sluttsedlens pålydende er inntil	kr. 100
» 0,15	—»— over kr. 100 —	» 200
» 0,25	—»— — » 200 —	» 300
» 0,30	—»— — » 300 —	» 400
» 0,40	—»— — » 400 —	» 500
» 0,75	—»— — » 500 —	» 1 000
» 1,10	—»— — » 1 000 —	» 1 500
» 1,50	—»— — » 1 500 —	» 2 000
» 1,90	—»— — » 2 000 —	» 2 500
» 2,25	—»— — » 2 500 —	» 3 000

og når pålydendet er større, kr. 0,75 ytterligere for hvert 1 000 kroner eller del derav;

f. av dokumenter angående overdragelse av fast eiendom eller bruksrett over fast eiendom eller stående ydelse av fast

eiendom samt av dokumenter, som plikter den for visse 25 juni.
nummer i stempelpapirtariffen opførte avgift, efter følgende

tariff for stempelpapir:

Nr.	1 til kr.	0,50 for dokument med	pålydende av	inntil kr.	50	over	»	50 inntil kr.	100
»	2	»	1,00	»	»	»	»	50 inntil kr.	100
»	3	»	1,50	—	»	»	»	100 — »	150
»	4	»	2,50	—	»	»	»	150 — »	250
»	5	»	5	—	»	»	»	250 — »	500
»	6	»	10	—	»	»	»	500 — »	1 000
»	7	»	15	—	»	»	»	1 000 — »	1 500
»	8	»	20	—	»	»	»	1 500 — »	2 000
»	9	»	25	—	»	»	»	2 000 — »	2 500
»	10	»	30	—	»	»	»	2 500 — »	3 000
»	11	»	35	—	»	»	»	3 000 — »	3 500
»	12	»	40	—	»	»	»	3 500 — »	4 000
»	13	»	45	—	»	»	»	4 000 — »	4 500
»	14	»	50	—	»	»	»	4 500 — »	5 000
»	15	»	55	—	»	»	»	5 000 — »	5 500
»	16	»	60	—	»	»	»	5 500 — »	6 000
»	17	»	65	—	»	»	»	6 000 — »	6 500
»	18	»	70	—	»	»	»	6 500 — »	7 000
»	19	»	75	—	»	»	»	7 000 — »	7 500
»	20	»	80	—	»	»	»	7 500 — »	8 000
»	21	»	85	—	»	»	»	8 000 — »	8 500
»	22	»	90	—	»	»	»	8 500 — »	9 000
»	23	»	95	—	»	»	»	9 000 — »	9 500
»	24	»	100	—	»	»	»	9 500 — »	10 000
»	25	»	110	—	»	»	»	10 000 — »	11 000
»	26	»	120	—	»	»	»	11 000 — »	12 000
»	27	»	130	—	»	»	»	12 000 — »	13 000
»	28	»	140	—	»	»	»	13 000 — »	14 000
»	29	»	150	—	»	»	»	14 000 — »	15 000
»	30	»	160	—	»	»	»	15 000 — »	16 000
»	31	»	170	—	»	»	»	16 000 — »	17 000
»	32	»	180	—	»	»	»	17 000 — »	18 000
»	33	»	190	—	»	»	»	18 000 — »	19 000
»	34	»	200	—	»	»	»	19 000 — »	20 000
»	35	»	215	—	»	»	»	20 000 — »	21 500
»	36	»	230	—	»	»	»	21 500 — »	23 000
»	37	»	245	—	»	»	»	23 000 — »	24 500
»	38	»	260	—	»	»	»	24 500 — »	26 000
»	39	»	275	—	»	»	»	26 000 — »	27 500

25 juni. Nr. 40 til kr. 290 for dokument med
pålydende av

				over	kr.	27 500	inntil	kr.	29 000	
»	41	»	»	305	—	»	29 000	—	»	30 500
»	42	»	»	320	—	»	30 500	—	»	32 000
»	43	»	»	340	—	»	32 000	—	»	34 000
»	44	»	»	360	—	»	34 000	—	»	36 000
»	45	»	»	380	—	»	36 000	—	»	38 000
»	46	»	»	400	—	»	38 000	—	»	40 000
»	47	»	»	420	—	»	40 000	—	»	42 000
»	48	»	»	440	—	»	42 000	—	»	44 000
»	49	»	»	465	—	»	44 000	—	»	46 500
»	50	»	»	490	—	»	46 500	—	»	49 000
»	51	»	»	515	—	»	49 000	—	»	51 500
»	52	»	»	540	—	»	51 500	—	»	54 000
»	53	»	»	570	—	»	54 000	—	»	57 000
»	54	»	»	600	—	»	57 000	—	»	60 000
»	55	»	»	630	—	»	60 000	—	»	63 000
»	56	»	»	660	—	»	63 000	—	»	66 000
»	57	»	»	695	—	»	66 000	—	»	69 500
»	58	»	»	730	—	»	69 500	—	»	73 000
»	59	»	»	765	—	»	73 000	—	»	76 500
»	60	»	»	800	—	»	76 500	—	»	80 000
»	61	»	»	840	—	»	80 000	—	»	84 000
»	62	»	»	880	—	»	84 000	—	»	88 000
»	63	»	»	920	—	»	88 000	—	»	92 000
»	64	»	»	960	—	»	92 000	—	»	96 000
»	65	»	»	1 000	—	»	96 000	—	»	100 000
»	66	»	»	1 060	—	»	100 000	—	»	106 000
»	67	»	»	1 120	—	»	106 000	—	»	112 000
»	68	»	»	1 180	—	»	112 000	—	»	118 000
»	69	»	»	1 240	—	»	118 000	—	»	124 000
»	70	»	»	1 300	—	»	124 000	—	»	130 000
»	71	»	»	1 360	—	»	130 000	—	»	136 000
»	72	»	»	1 420	—	»	136 000	—	»	142 000
»	73	»	»	1 480	—	»	142 000	—	»	148 000
»	74	»	»	1 540	—	»	148 000	—	»	154 000
»	75	»	»	1 600	—	»	154 000	—	»	160 000
»	76	»	»	1 680	—	»	160 000	—	»	168 000
»	77	»	»	1 760	—	»	168 000	—	»	176 000
»	78	»	»	1 840	—	»	176 000	—	»	184 000
»	79	»	»	1 920	—	»	184 000	—	»	192 000
»	80	»	»	2 000	—	»	192 000	—	»	200 000
»	81	»	»	2 100	—	»	200 000	—	»	210 000
»	82	»	»	2 200	—	»	210 000	—	»	220 000
»	83	»	»	2 300	—	»	220 000	—	»	230 000

Nr. 84 til kr. 2 400 for dokument med pålydende av 25 juni.

	over	kr.	230 000	inntil	kr.	240 000
» 85 » » 2 500	—	»	240 000	—	»	250 000
» 86 » » 2 600	—	»	250 000	—	»	260 000
» 87 » » 2 700	—	»	260 000	—	»	270 000
» 88 » » 2 800	—	»	270 000	—	»	280 000
» 89 » » 2 900	—	»	280 000	—	»	290 000
» 90 » » 3 000	—	»	290 000	—	»	300 000
» 91 » » 3 100	—	»	300 000	—	»	310 000
» 92 » » 3 250	—	»	310 000	—	»	325 000
» 93 » » 3 400	—	»	325 000	—	»	340 000
» 94 » » 3 550	—	»	340 000	—	»	355 000
» 95 » » 3 700	—	»	355 000	—	»	370 000
» 96 » » 3 850	—	»	370 000	—	»	385 000
» 97 » » 4 000	—	»	385 000	—	»	400 000
» 98 » » 4 200	—	»	400 000	—	»	420 000
» 99 » » 4 400	—	»	420 000	—	»	440 000
» 100 » » 4 650	—	»	440 000	—	»	465 000
» 101 » » 4 900	—	»	465 000	—	»	490 000
» 102 » » 5 150	—	»	490 000	—	»	515 000
» 103 » » 5 400	—	»	515 000	—	»	540 000
» 104 » » 5 700	—	»	540 000	—	»	570 000
» 105 » » 6 000	—	»	570 000	—	»	600 000
» 106 » » 6 300	—	»	600 000	—	»	630 000
» 107 » » 6 600	—	»	630 000	—	»	660 000
» 108 » » 6 950	—	»	660 000	—	»	695 000
» 109 » » 7 300	—	»	695 000	—	»	730 000
» 110 » » 7 650	—	»	730 000	—	»	765 000
» 111 » » 8 000	—	»	765 000	—	»	800 000
» 112 » » 8 400	—	»	800 000	—	»	840 000
» 113 » » 8 800	—	»	840 000	—	»	880 000
» 114 » » 9 200	—	»	880 000	—	»	920 000
» 115 » » 9 600	—	»	920 000	—	»	960 000
» 116 » » 10 000	—	»	960 000	—	»	1 000 000
» 117 » » 10 500	—	»	1 000 000	—	»	1 050 000
» 118 » » 11 000	—	»	1 050 000	—	»	1 100 000

og så fremdeles ytterligere kr. 500 for hvert 50 000 kroner eller del derav som summen er høiere enn kr. 1 100 000.

Post 2.

I samme budgett-termin erlegges stempelavgift til statskassen av spillekort med kr. 1,25 for hvert spill.

Spillekort, som utføres til utlandet eller leveres til bruk

25 juni. på Svalbard eller Jan Mayen under befølgelse av den kontroll, som bestemmes av Finans- og Tolldepartementet, er fritatt for stempelavgift.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott 25 juni 1937.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Roldsted

25 juni. **Kongelig kunngjøring** om tollavgifter fra 1 juli 1937.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har den 23 juni 1937 fattet følgende beslutning:

De den 30 juni 1937 gjeldende bestemmelser om tollavgifter og midlertidige tolltillegg skal fremdeles være gjeldende fra 1 juli 1937 med følgende forandringer:

B. *Tariff for innførselstollen og for tara.*

Aceton og methylethylketon, fri.

Båter:

a. lystbåter og lystfartøier med eller uten inventarium, herunder kapproningsbåter (inn- og utriggere):

1. kraelbyggede kapproningsbåter og kapproningsårer frie

2. andre av v. 15 pct.

b. andre båter, med inventarium frie

Jord og ler samt arbeider derav:

B. 4. a. som nu.

b. som nu.

Tolldepartementet kan samtykke i at syrefaste fliser til industriell bruk inngår mot en toll av kr. 1,00 pr. 100 kg., når det godtgjøres at tilsvarende fliser ikke fremstilles innenlands.

Metaller:

II. i arbeide:

G. av kobber, messing, bronse, nysølv og andre kobberblandede metaller samt aluminium og nikkel:

9. bjeller, bøssinger, dør- og vindusbeslag, dørvidere, kraner og ventiler, injektorer, hengsler, låser, kniver, skjear, gafler, mortere, ruller til møbler, strykejern, fingerbøl, syringer, spenner, knapper til skuffer og

desslike, ringer og kroker med eller uten skruegang, 25 juni.
urnøkler i eller uten forbindelse med andre materi-
aler:

- a. av vekt 1 hektogram og derunder, 1 kg. kr. 1,00.
- b. av større vekt, 1 kg. kr. 0,50.

Røtter, spiselige, se Grønnsaker.

- 1. maniokarot og arrowrot 1 kg. kr. 0,09

Anm.: Tolldepartementet kan tilstå tollfrihet for manioka-
rot (tapiokarot) til bruk som førststoff.

Sagogryn og sagomel, salep, pulverisert arrowrot, tapiokagryn
og tapiokamel 1 kg. kr. 0,15.

Tara: Kasser 16 pct.

Anm.: Tolldepartementet kan tilstå tollfrihet for tapioka-
mel (maniokamel) til bruk som førststoff.

Skinns og huder:

C. med hår- eller fjærbedekning for buntmakerarbeide:

- 2. bever, ilder, skunk, nerts, andre slags enn japansk,
kolinsky, gaupe, nutria, pensylvan, bisam, muldvarp,
gråverk, persianer, halvpersianer, shiraz, crimer, astra-
kan, karakull, indiske lam og besarabiske lam med und-
tagelse av breitschwanz:
litr. a., b., c. og d. som nu.

Finans- og Tolldepartementet bemyndiges til å foreta de
nødvendige endringer i tariffens løpenumre.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott 25 juni 1937.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON
(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Kongelig resolusjon.

25 juni.

I henhold til § 4 i lov om helseråd m. v. av 16 mai
1860 med senere forandringer gis stadfesting på vedtak av
Gjøvik bystyre i møte 7 april 1937 om forskrifter
for anlegg av iskremfabrikker og salg av
iskrem og flytende næringsmidler i frossen
tilstand uansett innhold — dog med noen forandringer
som er inntatt i forskriftene.

25 juni. Forskriftene lyder så:

Forskrifter

for

anlegg av iskremfabrikker og salg av iskrem og flytende næringsmidler i frossen tilstand uansett innhold, vedtatt av Gjøvik bystyre 7 april 1937.

Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 og forskriftene utferdiget i henhold til denne lov.

1. Lokalene må ha en samlet gulvflate av minst 40 m², hvorav kjernerummet minst 20 m². Kjernerummet må være avdelt fra opvaskrummet og lageret. Lokalene må ha egen inngang fra gate eller gårdsrum og må ikke stå i forbindelse med soverum eller andre rum som ikke hører bedriften til. For å undgå trafikk eller gjennomgang i kjernerummet, må inngangen til dette være fra opvaskrummet og lageret.

2. Gulvene i samtlige rum må være konstruert vann-tett med fall og avløp til sluk. Tak og vegger skal ha en glatt overflate uten åpne fuger og sprekker og være oljemalt i lyse farver. Veggene i kjernerummet må i brysthøide være belagt med glasserte fliser. Der skal være avtrekk for bedrevet og tilførsel av frisk luft.

3. I opvaskrummet må der innlegges vann og elektrisk varmtvannsbeholder og anbringes godkjent opvaskkum.

4. Frysemaskinen må være konstruert således, at man er sikret for at fett eller smuss ikke faller ned i kjernen. Alle kopper, kar og redskaper som benyttes, må være innrettet så disse lett kan holdes rene.

5. Har fabrikken inn- og utkjørsel fra gårdsplass skal denne være brolagt med fall og avløp til kloakk.

6. Helserådet forbeholder sig adgang til i hvert enkelt tilfelle å avgjøre om stedet eller lokalet for øvrig er skikket til iskremfabrikk.

7. Forskriftene gjelder også eldre iskremfabrikker, når disse skifter innehaver.

8. Foruten i de forannevnte fabrikker tillates iskrem kun fremstillet for eget salg i konditorier, bevertningssteder og melkebutikker som har innlagt elektrisk varmtvannsbeholder og ikke tilbereder delikatesser.

Når iskrem er tilberedt i godkjent fabrikk og i denne er fylt i godkjent emballasje med fabrikkens firmanavn, kan denne iskrem selges fra portrum og forretninger som dertil er godkjent av helserådet.

9. Salg av iskrem til publikum er kun tillatt fra melke- 25 juni. utsalg og konditorier eller dertil godkjente utsalg, som må innredes efter samme regler som melkeutsalg, jfr. dog punkt 8, 2net ledd.

10. Iskrem tilberedt utenfor byens grenser tillates ikke solgt i Gjøvik.

11. Det kan forlanges at melk og fløte som benyttes til fremstilling av iskrem skal være pasteurisert.

12. Det er ikke tillatt å motta i retur iskrem fra forhandlere til fornyet frysning.

13. Isen som anvendes må kun tas fra sted som er godkjent av Gjøvik helseråd.

14. Personer under 15 år må ikke delta i salg av iskrem.

15. Helserådet kan fritta for disse forskrifter, hvor særlige grunner tilsier det.

Kongelig resolusjon.

25 juni.

I henhold til § 11, jfr. § 4 i lov om helseråd m. v. av 16 mai 1860 med senere forandringer meddeles stadfesting på vedtak av herredstyret for Surnadal herred, Møre og Romsdal fylke, i møte 7 mai 1936 om forskrifter for utsalgssteder for fersk fisk (herunder fersk sild) og steder hvor der lages fiske-mat.

Forskriftene lyder så:

1. Utsalgs- og tillagningsstedene skal meldes til og godkjennes av helserådet før de tas i bruk.

Også utsalgs- og tillagningssteder som er i bruk skal meldes til helserådet.

2. Rummene må ikke benyttes til almindelig husbruk. Hvis der er dør inn til opholds- eller soverum, må denne alltid holdes lukket.

Rummene bør være lyse og der må være god lufttilgang. Utsalg må ha egen inngang. Bord, disk eller annet inventar som fisk legges på skal være av marmor, cementsten, glass eller annet vanntett materiale som helserådet godkjenner. Disken må bare ha åpne rum. Spring og vask må være innlagt.

3. Gulvet i nyanlegg bør være av stålskuret cement eller fliser. Det skal ha fall og avløp til et med vannlås forsynt gulvsluk.

4. Avfall skal opsamles i lukkede beholdere med tett-sluttende lokk, og disse må tømmes så ofte at stank undgås. De skal rensyles iallfall én gang daglig.

- 25 juni. 5. Rum og inventar skal være i ordentlig og renslig stand og vedkommende er pliktig til i så høve å etterkomme mulige pålegg fra helserådet.
6. Fisk og fiskeprodukter må behandles så renslig som mulig — ikke legges på skitne fat eller i solen.
7. I utsalgs-, tilberednings- eller opbevaringsrum må ikke hensesetter varer eller saker som kan forurense fisken eller gi den lukt eller smak — til eks. petroleum eller bensin. Fiskemat må ved passende overdeksel beskyttes mot fluer.
8. Gammel og til menneskeføde uskikket fisk skal straks fjernes.
9. Lokalene skal daglig vaskes, og kasser, tønner eller andre kjøreler samt vekter skal likeledes daglig rengjøres. Tørr feining er forbudt.
10. Plakat med forbud mot tobakksrøking og spyting skal være opslått i hvert rum.
11. Om nødvendig kan helserådet påby anskaffelse av iskasse.
12. Der skal i lokalene være lett adgang til vaskevann, såpe og rene håndklær, likesom betjeningen tilholdes å iakttatte renslighet med sin person og sine klær.
13. Angående overholdelsen av disse bestemmelser, henvises for øvrig til Surnadal helseforskrifter.
14. Helserådet kan gjøre undtagelser fra bestemmelsene i disse forskrifter.

25 juni. Kongelig resolusjon.

I henhold til § 4 i lov om helseråd m. v. av 16 mai 1860 med senere forandringer meddeles stadfesting på vedtak av Levanger bystyre i møte 3 september 1936 om å forandre § 32 i de ved kongelig resolusjon av 12 desember 1930, jfr. kongelig resolusjon av 14 september 1934 stadfestede, almindelige helseforskrifter for byen.

Efter forandringen lyder § 32 så:

- a. Dame- og herrefrisørsalonger med tilstøtende rum skal alltid holdes rene og godt utluftede.
- f. Alunstift i fyrstikkformat kan benyttes, men bare en gang. Til pudring må bare brukes ren bomull, som bare brukes en gang. Pudderkvast må ikke brukes. Gasstrimler og pakninger for permanentkrøll må ikke brukes omigjen.

Der skal være et tilstrekkelig antall hår- og nakkebørster, så hver kunde får rene børster.

Kongelig resolusjon.

25 juni.

I medhold av § 6 i lov om vanføre av 19 juni 1936 bestemmes:

a. Melding om vanføre blir å sende fra offentlige og private sykehus.

b. Ny melding med tilleggsoplysninger blir å sende hvert 3dje år.

Kongelig resolusjon.

25 juni.

I samhøve med §§ 4 og 5 i millombils lov frå 10 juli 1936 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror vert gjeve fyresegner um avgift på sauekjøt.

Fyresegnene lyder so:

1. Av alt saueslakt som går gjennom kommunal eller annan offentlig kjøtkontroll til granskning skal det betalast avgift til fremjing av umsetnaden av sauekjøt i samhøve med lov frå 10 juli 1936 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror.

Avgift skal ikkje betalast av slakt som vert heilt ut vraka eller som vert innført frå utlandet.

Avgifta vert sett til kr. 0,25 for kvart slakt eller lut av eit slakt som går gjennom dei ovannemnde kontrollstader i tida frå og med 1 juli 1937 til og med 30 juni 1938.

Same avgifta skal i den nemnde tidbolken også betalast av alle som leverar sauekjøt til nedsalting eller som driv nedsalting av sauekjøt. Undanteke er sauekjøt som vert salta til eige bruk.

2. Det er sett straff for brot på desse fyresegnene.

Skriv frå Landbruksdepartementet.

25 juni.

I samhøve med § 9 i millombils lov frå 10 juli 1936 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror har departementet fastsett:

Avgifta på umsetnaden av sauekjøt i tida frå og med 1 juli 1937 til og med 30 juni 1938 vert å betala og krevja inn etter dei reglar som er fastsette i skriv frå Landbruksdepartementet dagsett 13 juli 1934.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

25 juni.

I medhold av § 28 i lov om skogvern av 12 februar 1932 har Landbruksdepartementet 25 ds. utferdiget bestemmelse om at all skog i Gjestal herred, Rogaland, fylke, skal henregnes til vernskog.

Bestemmelsen som trer i kraft 15 juli 1937 ligger utlagt til eftersyn hos lensmannen og ordføreren i herredet.

Overtredelse av bestemmelsene er belagt med straff.

25 juni. **Skriv frå Landbruksdepartementet.**

I medhald av § 28 i lov om skogvern frå 12 februar 1932 har Landbruksdepartementet 25 ds. utferda fyresegn om at all skog i Rennesøy herad, Rogaland fylke, skal reknast som verneskog.

Fyresegna som tek til å gjelda 15 juli 1937 ligg utlagd til ettersyn hos lensmannen og ordføraren i heradet.

Brot mot fyresegna vert straffa.

26 juni. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 approberes som gjeldende inntil videre den av Vadsø bystyre i møte 11 juni 1937 vedtatte vedtekt til bygningslovens § 57, 5.

Vedtekten lyder så:

Hjemmelsbrev på solgt eiendom kan dog tinglyses, dersom det forevises attest fra vedkommende opmålingsmyndighet om at målebrev er rekvirert, samt kvittering for at gebyr for opmåling er betalt.

Utgiver: Byråchef C. Lampe.